

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2014. OKTÓBER

Liahóna

**A szabadítás
munkájának egysége, 14**

Amit a depresszióból tanultam, 26

Az erényesség három áldása, 36

**A fiatalok családkutatásának
öt módja, 58**

*„Derék asszonyt
kicsoda találhat?
Mert ennek ára
sokkal felülhaladja
az igazgyöngyöket.”*

Példabeszédek 31:10

ÜZENETEK

- 4 Első elnökségi üzenet:
A hit imája**
Írta: Henry B. Eyring elnök
- 7 Látogatótanítói üzenet:
Jézus Krisztus isteni küldetése:
Az élet kenyere**

KIEMELT CIKKEK

- 14 Misszionáriusi, családtörténeti
és templomi munka**
Írta: David A. Bednar elder
*Az evangélium prédikálása és
halottaink felkutatása kéz a
kézben járnak.*

- 20 Az otthon: A tanulás szíve**
*Az otthon megtanult leckék egész
életünkben és örökre velünk ma-
radnak.*

- 26 A vizek tetejére**
Írta: Jon Warner
*Habár úgy éreztem, hogy ma-
guk alá temetnek a depresszió
és a szorongás hullámai, Isten a
felszínen tartott engem és segített
a megígért földem felé haladnom.*

- 28 Pionírok minden országban:
Megtérés és változás Chilében**
Írta: Néstor Curbelo
*Ma már majdnem minden
30. chilei az egyház tagja.*

- 36 Merj visszafogott lenni!**
Írta: Carol F. McConkie
*Mik a visszafogottsághoz
kapcsolódó tanok és áldások?*

ROVATOK

- 8 Szolgálat az egyházban:
Köszönjük, Jay bácsi!**
Írta: Kristine Purcell
- 9 Ószövetségi próféták: Jeremiás**
- 10 Krisztusról beszélünk:
A Jádekáposzta**
Írta: Ellen C. Jensen
- 12 A mi otthonunk – a mi
családunk: Lizocska szíve**
Írta: Marina Petrova
- 40 Utolsó napi szentek történetei**
- 80 Míg újra találkozunk:
Megtévesztések**
Írta: M. Russell Ballard elder
*Sátán, a horgászokhoz hasonlóan,
múcsalikat használ arra, hogy
kifogjon minket.*

BORÍTÓ

A címdalt fényképezte: Leslie Nilsson.
A belső borítót illusztrálta: Matthew Reier.

44

44 Kiállni azért, amiben hiszünk

Fiatal felnőttek mondják el, hogyan védtek meg bátran a hitelveiket.

48 Az evangélium az életemben: Összefonódó bizonyosságom

Írta: Ivy Noche

Mivel nem volt bizonyosságom a Mormon könyvéről, elkezdtem megkérdejelezni az egyházba vetett hitemet is.

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett liahónát!
Tipp: Mikor van a megfelelő alkalom a szolgálatra?

58

50 Az önrendelkezés szabadsága vagy erkölcsi önrendelkezés?

Írta: Michael R. Morris

A barátom kizárta magát a misszionáriusi szolgálat lehetőségéből. Vajon én dönthetek-e majd úgy, hogy a missziót választom?

52 Kérdések és válaszok

Próbálom kordában tartani a gondolataimat, de olyan sok a kísértés. Hogyan tarthatnám tisztábban a gondolataimat?

54 Hogyan tegyünk fel lényeges kérdéseket

Írta: David A. Edwards

Tanuljátok meg, hogy milyen kérdések feltevése segít másoknak jobban megismerni az evangéliumot.

57 Hogyan legyünk erősek és sikeresek

Írta: Jeffrey R. Holland elder

Biztonságot, sikert és boldogságot élhetünk meg Jézus Krisztus követése által.

58 Családtörténet – én is kutatom

Ezek a fiatalok váratlan áldásokban részesültek a családtörténeti munka végzése révén.

61 Poszter: Ismerd meg őket, ismerd meg magadat

62 Ellenállás a missziómmal szemben

Írta: Alcenir de Souza

Különös dolgok kezdtek történni, amikor arra készültem, hogy elinduljak a missziómba.

64 Tudd meg hát, hogy mi vár rád

Írta: Cathrine Apelseth-Aanensen

A teljes idejű misszionáriusok élete másmilyen. Norvégiában az oslói fiatalok egy egész napot töltöttek azzal, hogy felkészüljenek erre az átállásra.

78

66 Szolgálj most, hogy szolgálhass még!

Írta: Miche Barbosa

Miért döntött úgy Mórmon, hogy segít kikutarítani a gyülekezeti házat, ahelyett, hogy focizott volna a barátaival?

68 Mathilde készen áll, hogy a Fiatal Nők osztályba lépjen

Írta: Jenn Wilks

Ismerjétek meg, hogy milyen lesz a Fiatal Nők osztályba tartozni!

70 Zene: Ragyogjon hitünk!

Írta: Jan Pinborough és

Janice Kapp Perry

71 Különleges tanú: Hogyan segíthetek a családtörténeti munkában?

Írta: Quentin L. Cook elder

72 Hazahozni az Elemit: A család: Kiáltvány a világhoz című kiadványt Istentől kaptuk, hogy segítse a családomat

Írta: Erin Sanderson

és Jean Bingham

74 Barátok világszerte: Bárbara vagyok Chiléből

Írta: Amie Jane Leavitt

76 A mi oldalunk

77 Nézz fel!

Írta: Adrián Ochoa elder

Eltévedtünk az esőben, a lovaink pedig szétszaladtak.

78 Kisgyermeknek: Családi csapat

Írta: Sheralee Hardy

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Szerkesztő: Craig A. Cardon

Tanácsadók: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztag-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi Folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Üzleti igazgató: Garff Cannon

Ügyvezető szerkesztő: R. Val Johnson

Ügyvezető szerkesztő asszisztense: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Lisa C. López

Alkotói és szerkesztői csoport: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Dizájn csoport: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási igazgató: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomtatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Stephen R. Christiansen

Fordítás: Böröcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a kapcsolatot az Ügyfélszolgálatlal.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratokat és kérdéseket adják le online a liahona.lds.org-on, vagy a következő címre küldjék el: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy e-mailben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)
© Intellectual Reserve, Inc., 2014. Minden jog fenntartva. Printed in the United States of America.

A *Liahonában* megjelent szövegekről és képekről készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő címre küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2014 Vol. 22 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk két példát.

Családtörténet – én is kutatom az 58. oldalon: Rendeztetek naplózási tevékenységet! Buzdítsátok a családtagjaitokat arra, hogy jegyezzenek le bármit az életükből – egy évvel korábbi emléket vagy valamit, ami aznap történt velük. Segítetek a családtagoknak megérteni, hogy sok módon lehet naplót vezetni. Írhatják kézzel, géppel vagy rajzolhatják a bejegyzéseiket, vagy akár diktafonra is mondhatják a történeteiket. Buzdítsátok a családtagokat, hogy a jövőben is gyakran vezessék a naplójukat.

Tudd meg hát, hogy mi vár rád a 64. oldalon: Fontoljátok meg, hogy tartotok egy olyan missziós felkészülési napot, mint amelyet a norvég egyházközösség tartott. Oktathatjátok ugyanazokat a dolgokat is – hogyan kell elkezdni egy evangéliumról szóló beszélgetést, vagy éppen kivásalni egy fehér inget –, de más készségekre is összpontosíthatok, amelyeknek szerintetek a családtagjaitok hasznát vennék a missziójuk során.

A SAJÁT NYELVEDEN

A *Liahona* és más egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org honlapon.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

a szabadítás munkája 14, 21, 54, 58, 62, 64

bizonyosság 48

bőjt 4

Chile 28, 74

család 12, 20, 61, 72, 78

családtörténet 14, 58, 71

depresszió 26, 42

egyháztörténet 28

elhívások 8

engesztelés 10, 80

Fiatal Nők 68

gyengeség 10

hit 4, 26

ima 4, 40

Jeremiás 9

Jézus Krisztus 7, 57

kegyelem 10

legyőzni a kísértést 43,

44, 53, 80

misszionáriusi munka 14, 28, 62, 64

Mormon könyve 48

önrendelkezés 50

próbatételek 12, 26, 62

szeretet 8, 41

szolgálat 8, 66

tanítás 20, 36, 54

templomi munka 14, 58

visszafofogság 36

Írta:
Henry B. Eyring elnök
első tanácsos az
Első Elnökségben

A HIT IMÁJA

Az ima több azoknál a szavaknál, melyeket Istennek mondunk. Ez egy kétirányú közlés Isten és az Ő gyermekei között.

Amikor az ima rendeltetésszerűen zajlik, akkor egyszerű szavakkal fejezzük ki szívünk érzéseit. Mennyei Atyánk jellemzően úgy válaszol, hogy gondolatokat helyez az elménkbe, melyeket érzések kísérnek. Ő mindig meghallja az általunk elmondott őszinte imát, amikor azzal az elszánt-sággal imádkozunk, hogy engedelmessé váljunk Neki, bármi is legyen a válasza és bármikor érkezzen is.

Az Úr ezt az ígéretet teszi mindazoknak, akik olvassák a Mormon könyvét és imádkoznak felőle:

„És amikor ezeket a dolgokat megkapjátok, arra buzdítalak benneteket, hogy Krisztus nevében kérdezzétek meg Istent, az Örökkévaló Atyát, hogy nem igazak-e ezek a dolgok; és ha őszinte szívvel, igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel kérdeztek, akkor ő a Szentlélek hatalma által ki fogja nektek nyilvánítani ennek igazságát.

És a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően tudhatjátok az igazat” (Moróni 10:4–5).

Ez az ígéret biztos. Milliók tették már próbára és igazolták ezt az imával kapcsolatban tett csodálatos ígéretet azáltal, hogy olyan áldásban részesültek, mely örömmel és tartós boldogsággal töltötte meg az életüket. Ez az ígéret minden olyan imánkra vonatkozik, mely által Isten ránk vonatkozó akaratát és gondolatát akarjuk megtudni. Mindig

alkalmazhatjuk, amikor tanácsot kapunk Isten azon szolgálójától, akik fel vannak hatalmazva arra, hogy iránymutatást adjanak nekünk. Példának okáért, akkor is bízhatunk benne, amikor éppen meghallgattunk egy általánoskonferenciái prédikációt. Alkalmazhatjuk akkor, amikor az élő próféta által Istentől elhívott alázatos misszionáriusok tanítanak bennünket. Vonatkozik azokra a tanácsokra is, melyeket a püspökünktől vagy gyülekezeti elnökünktől kapunk.

Egyszerű szabályok teszik lehetővé, hogy az ima működhessen az életünkben. Jézus Krisztus nevében az Atyához imádkozva kell kérnünk azt, hogy megtudhassuk, mi az igaz. Igaz szívvel kell kérnünk, ami azt jelenti, hogy őszinte szándékkal kell rendelkezünk arra, hogy megteszünk bármit, amit Isten válasza megkövetel tőlünk. A valódi szándékunknak pedig a Jézus Krisztusba vetett hitből kell fakadnia.

Az az érdeklődő, aki a keresztelkedése és konfirmálása előtt olvassa a Mormon könyvét, bizonyosságot nyerhet arról, hogy a könyv igaz és tanúságot arról, hogy Joseph Smith fordította azt le Isten hatalma által. Miután az egyház tagjává konfirmálnak bennünket, társunk lehet a Szentlélek, hogy megerősítsen egyéb igazságokat is. Ezután bármikor is imádkozunk hittel, számíthatunk arra, hogy a Szentlélek bizonyosságot fog tenni nekünk arról, hogy Jézus a Krisztus, hogy az Atyaisten él, valamint hogy Ők szeretnek bennünket és a Mennyei Atya összes gyermekét.

Ez az egyik oka annak, hogy a Mormon könyvében

elnöknek, amely felajánlás legalább a két kihagyott étkezés értékével egyenlő. Gondolataink és imáink a Szabadító felé és azok felé fordulnak, akiket az Ő szándéka szerint szolgálunk kell a lelki és a fizikai szükségleteik felkarolása által.

Imáink és vágyaink így hasonlóbbá válnak a Szabadító imáihoz és vágyaihoz, amikor azért böjtölünk, hogy szelídebbek, taníthatóbbak és szeretetteljesebbek legyünk. És ahogyan Ő is tette, azért imádkozunk, hogy megtudjuk, mi az Úr ránk vonatkozó akarata, majd pedig megtegyük azt. ■

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Eyring elnök azt tanítja, hogy az ima és a böjt segíthet nekünk, hogy „megtudhass[uk] az örökkévaló igazságot”. Gondoljátok át, hogy mely területeken kell erősödnie az általatok látogatottak bizonyosságának, és készüljete egy tanítással abban a témában. Ha például egy általatok látogatott személy elveszítette egy közeli barátját vagy családtagját, fontoljátok meg, hogy az örökkévaló családkról és a halál utáni életről beszélgettek. Felajánlhatjátok, hogy együtt böjtöltök azokkal, akiket látogattok, hogy így segítsenek nekik bizonyosságot nyerni az adott tantételről.

szerepel egy ígéret arra vonatkozóan, hogy jószívűség lesz a szívünkben, amikor a Szentlélek tanúságot tesz nekünk arról, hogy Jézus a Krisztus: „[H]a valaki szelíd és alázatos szívű, és a Szentlélek hatalma által megvallja, hogy Jézus a Krisztus, akkor abban jószívűségnek is kell lenni” (Moróni 7:44).

Minden böjti vasárnapon nagyszerű alkalom nyílik a lelki fejlődésre. A böjti vasárnap segíthet nekünk

megközelíteni Alma és Móziás fiainak élményeit, akik imádkoztak és böjtöltek azért, hogy megtudhassák az örökkévaló igazságot, hogy hatalommal, felhatalmazással és szeretettel taníthatassák a lámánitákat (lásd Alma 17:3, 9).

A böjti vasárnapon egyesítjük az imát és a böjtöt. A szegények megáldására bőkezű böjti felajánlást adunk át a püspöknek vagy gyülekezeti

Készüljtek fel, mielőtt imádkoztok

Eyning elnök emlékeztet bennünket, hogy az ima „kétirányú közlés Isten és az Ő gyermekei között”. Ha időt szánunk arra, hogy felkészüljünk az imáinkra, akkor válik lehetővé ez a kétirányú közlés. Felhasználhatjátok a naplótokat is arra, hogy mindennap pár percet készüljtek az imáitokra. Összeírhatjátok például azokat az áldásokat, amelyekért köszönetet akartok mondani Mennyei Atyátoknak, továbbá azokat az embereket, akiknek szükségük van az imáitokra, és azokat a kérdéseket, amelyekre választ szeretnétek kapni. Ezután hívjátok

meg a Lelket egy himnusz eléneklésével, vagy pár szentírásvers elolvasásával. Amikor imádkoztok, figyeljetek oda arra, ahogy a Szentlélek irányít titeket abban, hogy mit mondjatok. Figyeljetek oda az érzéseitekre és gondolataitokra is (lásd T&S 8:2–3). Fontoljátok meg, hogy lejegyzitek tapasztalataitokat a naplótokba és átnéziktek a kapott válaszokat. Használhatjátok a *Prédikáljátok evangéliumomat: Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* könyv 97–99. oldalán található tevékenységeket segítségképpen az imáitok értékeléséhez, valamint a Szentlélek felismerésének elsajátításához.

GYERMEKEK

Imaszendvics

Honnan tudod, hogy mit mondj az imáidban? Kezdheted úgy az imáidat, hogy „Drága Mennyei Atyám”, befejezésésképpen pedig mondd, hogy „Jézus Krisztus nevében, ámen”. A te döntésed, hogy a kettő között mit mondasz – pont úgy, ahogyan te döntöd el egy szendvics hozzávalóit is.

Válaszd ki, hogy mit szeretnél rakni a szendvicsedbe. Írd melléjük azokat a dolgokat, amelyekért imádkozni szeretnél. Köszönetet mondhat az áldásaidért, beszélhetsz az aggodalmaidról, kérhetsz áldásokat vagy imádkozhatsz válasszokért is.

Kivághatod az itt látható szendvicset, vagy készíthetsz másikat is. Függeszd ki otthon, hogy segítsen emlékezned azokra a dolgokra, amelyeket megemlíthetsz az imáidban.

Drága Mennyei Atyám!

Jézus Krisztus nevében, ámen.

Imádságos lélekkel tanulmányozd ezt az anyagot, és törekedj rá, hogy megtudd, mit kell megosztanod. Hogyan fog segíteni a Szabadító életének és küldetésének megértése az Őbelé vetett hited gyarapodásában, és abban, hogy áldásban részesíthesd azokat, akik felett látogatótanítóként őrködsz? További információkért látogass el a reliefsociety.lds.org honlapra!

Jézus Krisztus isteni küldetése: Az élet kenyere

Ez az üzenet annak a látogatótanítóiüzenet-sorozatnak a része, amely a Szabadító küldetésének különböző aspektusait mutatja be.

Jézus ezt mondta: „Én vagyok amaz Élő kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké” (János 6:51). „Jézus azt tanítja nekünk, az Ő tanítványainak, hogy mindennap forduljunk Istenhez a kenyérünkért – azaz a táplálásért és segítségért –, melyre az adott napon szükségünk van – mondta D. Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. „Az Úr [hívása] egy olyan szerető Istenre utal, aki az Ő gyermekeinek legkisebb napi szükségleteit is ismeri, és alig várja, hogy egyenként segítsen mindegyiküknek. Azt mondja, hogy e Lénytől hittel kérhetünk, Ő pedig »mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül» (Jakab 1:5) ad majd.”¹ Amikor megértjük, hogy Jézus Krisztus gondoskodik a szükségleteinkről, akkor Őhöz fordulunk lelki táplálásért.

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából arra hív bennünket, hogy „kapcsolódj[unk] be Krisztus legkorábbi tanítványainak a kalandjába, akik ugyanúgy az élet kenyérére vágytak – azok, akik *nem* visszafordultak, hanem Őhöz jöttek, Vele maradtak, és akik felismerték, hogy nem volt senki más, akihez biztonságért és szabadulásért bármikor is fordulhattak volna.”²

További szentírások

János 6:32–35; Alma 5:34; 3 Nefi 20:3–8

Gondold át

Hogyan táplál bennünket Krisztus, amikor Őhöz jövünk?

JEGYZETEK

1. D. Todd Christofferson: Isten kezének felismerése a mindennapi áldásainkban. *Liahóna*, 2012. jan. 25.
2. Jeffrey R. Holland: „Éhezőket töltött be javakkal.” *Liahóna*, 1998. jan. 67.

Hit, család,
segítségnyújtás

A szentírásokból

Jézus Krisztus egy 4000 főnél is több embert számláló sokaságot tanított. Három nap elteltével ezt mondta a tanítványainak: „Szánakozom e sokaságon, mert... nincs mit enniök;

És ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton...

Az ő tanítványai pedig felelének néki: Honnan élégithetné meg ezeket valaki kenyérral itt e pusztában?

És [Jézus] megkérde őket: Hány kenyereitek van? Azok pedig mondanak: Hét.”

Krisztus ezután „vevén a hét kenyeret, és hálákat adván, megszegé, és adá az ő tanítványainak, hogy eléjök tegyék...

Volt egy kevés haluk is. És hálákat adván monda, hogy tegyék eléjök azokat is.

Évének azért, és megelégedének; és fölszedék a maradék darabokat, hét kosárral.”

(Lásd Márk 8:1–9.)

KÖSZÖNJÜK, JAY BÁCSI!

Írta: Kristine Purcell

Mily hálás vagyok az egyházszerthe számosan és buzgón szolgálók lelkiségéért, odaadásáért, felkészültségéért és szeretetéért.

„Holnap vasárnap” – mondtam az öt éves lányomnak, amikor odabújt az ölembe. Erre szélesen elmosolyodott.

„Jaj, de jó! – felelte. – Akkor találkozom Jay bácsival.”

A szívem eltelt hálával. Mily hálás voltam azért a szerető, gondoskodó elemis tanárért, aki a költözésünket követően megkönnyítette számunkra a beilleszkedést egy új egyházközségbe. Megrázó volt mindannyiunk – de különösen az óvodás kislányunk, Season – számára, hogy az amerikai Közép-Nyugaton lévő otthonunktól majd' 2200 kilométerrel arrébb költöttünk. Ő eleve visszahúzódó természetű volt és tartott a szokatlan helyzetektől, így akkor is aggódott, amikor először mentünk gyűlésre az új egyházközségünkben.

Jay bácsi, aki egy szelíd, elkötelezett ember, pont a megfelelő arányban vegyítette a humort és a szeretetet ahhoz, hogy elnyerje Season bizalmát. Azon az első vasárnapon rögtön leguggolt, kézen fogta, a szemébe nézett és azt mondta: „Gyere kicsi lány. Jól fogod magad érezni a csoportunkban.”

Ahogy teltek a hetek, Season már úgy várta a vasárnapokat, ahogyan a hét egyetlen másik napját sem. Amint

megérkeztünk az egyházba, szemével rögtön a tanárát kereste az egybegyűltek között. Ő pedig köszönésképpen rámosolygott.

Az évek során Jay bácsi mindig apró ajándékokkal emlékezett meg a különböző ünnepekről és a tanulók születésnapjáról. Ahogy közeledett Season születésnapja, Jay bácsi volt a legfontosabb vendég, akit meg kívánt hívni a zsúrra.

Vajon neki volt-e fogalma arról, hogy milyen befolyásos személlyé vált a kislányunk életében? Vajon rájön-e valaha, hogy a csoportjába járó ötéves elemisek mennyire magukévá tették a szavait és a tetteit? Vajon tudja-e, milyen sokat jelentett nekem anyukaként, hogy részévé vált a kislányom életének?

Később Season feljebb lépett Edward bácsi csoportjába, a csodálatos elemis élményei pedig folytatódtak. Mily hálás vagyok az összes lelkiismeretes, felkészült, alázatos férfiéért és nőért, akik jó lelki hatással voltak Season életére.

Az egész családukat megáldják azok az elkötelezett egyének, akik a lelki fejlődésünk útján szolgálnak bennünket. Emlékszem egy kiváló cserkészvezetőre, egy béketűrő papok kvóruma tanácsadóra, egy türelmes

ifjúsági hitoktatóra, egy rendkívüli Fiatal Nők elnökségre és egy gondoskodó püspökre.

Bármekkora áldásban részesült is a családuknak, tudom, hogy nem vagyunk egyedül. Sokan lehetnek „Jay bácsik”, hiszen sok elkötelezett férfi- és nőtestvér van, akiknek a szolgálata megérintette a hozzánk hasonló családok életét. Mily hálás vagyok a lelkiségükért, odaadásukért, felkészültségükért és szeretetükért.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik számosan és buzgón szolgálva egyházszerthe, segítették a családukat. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Nevadában él.

AZ ÉLETEK MEGVÁLTOZTATÁSÁRA TÖREKEDJETEK

„[Ö]sszpontosítsunk azokra az egyszerű mód-

szerekre, amelyekkel Isten királyságában szolgálhatunk, mindig arra törekedve, hogy megváltozzanak az életek, beleértve a sajátunkat.”

M. Russell Ballard elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: **Ó, Legyetek bölcsék! Liahóna, 2006. nov. 20.**

JEREMIÁS

„Jeremiás problémákkal teli korban és helyen élt, de az Úr megengedte neki, hogy előre lássa »a remény idejét Izráel utolsó napi összegyűjtése közben.«”¹

– Linda K. Burton, a Segítőegylet általános elnöke.

Egy Anatótban, Jeruzsálem közelében lakó pap, Hilkiás fia vagyok. Ifjúságom idején „lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

Mielőtt az anyaméhben megalkotalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövéél, megszenteltelek; prófétának rendelvelek a népek közé.”

Felkészületlennek éreztem magamat erre az elhívásra, és így válaszoltam: „Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én!”

Az Úr így felelt: „Ne mondd ezt: ifjú vagyok én; hanem menj mind azokhoz, a kikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, a mit parancsolok néked.

Ne félj tőlök, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged!” Az Úr azután „megilleté számat” és szavakat helyezett belé.²

40 éven keresztül, Kr. e. 626 és 586 között prófétáltam Jeruzsálemben, Jósiás, Jojákim és Sedékiás uralkodók idején.³ A Mormon könyvebeli Lehi próféta kortársa voltam. Mindketten elítéltük Jeruzsálem népének gonoszságát és megjövendöltük ama nagy város pusztulását.⁴

Az Úr azt parancsolta nekem, hogy jegyezzem fel minden prófétai jövendölésemet egy könyvtekerésre.⁵ Amikor Jojákim híret vette a jövendöléseknek, elégette a tekerceset. Az Úr azt parancsolta nekem, hogy ismét írjam le a jövendöléseket és tegyek hozzájuk még sokkal többet.⁶

Folyamatos ellenszegüléssel találkoztam, miközben az Úr szavát prédikáltam. Passúr, aki egy főember fia volt, megvert és tömlöcbe csukott. A csócselék meg akart ölni a prédikálásom miatt. Népszerűtlen próféta

voltam, akit gyakran vetettek vermekbe és börtönökbe. Valóban hatalmas gonoszság időszakában éltem.⁷

Annak ellenére, hogy gyötremlmek közepette éltem, az Úr megengedte nekem, hogy lássam, amint az izraelitákat összegyűjtik majd az utolsó napokban, és hogy az Úr az „ő szívökbe” írja majd a törvényét, valamint hogy Ő bevisz majd „egyet egy városból, kettőt egy nemzetségből” Sionba.⁸

Amikor tovább prédikáltam az Úr igéjét – még amikor ez nehéz is volt –, megtanultam, hogy az evangélium iránti belső elkötelezettség békekességhez vezet.

Amikor egyéni kapcsolatot alakítunk ki az Úrral, mindannyian megtapasztalhatjuk a reményt a megpróbáltatások és gyötremlmek közepette. ■

JEGYZETEK

1. Linda K. Burton: Szívünkbe véstük-e a Jézus Krisztus engesztelésébe vetett hitet? *Liahóna*, 2012. nov. 111.
2. Lásd Jeremiás 1:1–9.
3. Lásd Kalauz a szentírásokhoz: Jeremiás; scriptures.lds.org.
4. Lásd Jeremiás 6; 1 Nefi 1:13, 18–20.
5. Lásd Jeremiás 36:2.
6. Lásd Jeremiás 36:23–32.
7. Lásd Jeremiás 20:2; 26:8; 38:6.
8. Jeremiás 31:33; 3:14.

A JÁDEKÁPOSZTA

Írta: Ellen C. Jensen

A tajvani misszióm alatt, az egyik felkészülési nap során, a társammal eltöltöttünk egy kis időt a tajpeji Nemzeti Palotamúzeumban. A fő látnivaló egy Jádekáposzta elnevezésű műalkotás. Igen sokan jártak a csodájára, de én csak egy jádekőből kifaragott kínai kelt láttam. Persze szép volt, kétségtelenül, de kellett legyen valami, ami elkerülte a figyelmemet.

Amikor kijöttünk a múzeumból, megkérdeztem a társamat: „Hogy tetszett a Jádekáposzta?”

„Beleszerettem abba a műalkotásba!”

„Hogyhogy? – kérdeztem. – Hiszen csak egy káposzta.”

„Most viccelsz? Az a Jádekáposzta az egész életem jelképe!” – kiáltott fel.

„A káposzta?”

„Igen! Hát nem ismered a történetet?”

„Nagyon úgy tűnik.”

A társam elmesélte nekem a történetet. És igaza volt. Az a történet az én életem és misszióm jelképévé is vált.

Ahhoz, hogy egy jáde faragvány nagyon értékes legyen, a jádekőnek egyszínűnek kell lennie. A tökéletes jádekőből készült faragványok azért találnak gazdára igen magas áron, mert szinte lehetetlen tökéletes

jádekövet találni. A Jádekáposzta is az egyik végén zöld, a másikon fehér, ráadásul repedezett és egyenetlen a felülete. Egyetlen képzett faragó sem pazarolta az idejét egy ilyen jádekőre, mígnem jött valaki, akit a kínaiak faragómesternek hívtak.

El tudom képzelni, hogy ha ez a kő beszélni tudna, milyen beszélgetést folytatna az új faragóval. Elképzelem, ahogy a faragó felveszi a darabka jádekövet.

„Mit akarsz?” – kérdezné a jáde.

„Faragni való jádekövet keresek” – felelné a faragó.

„Akkor keress egy másik darabot. Én értéktelen vagyok. Két különböző színem van, és azok annyira összefonódnak, hogy soha nem fogod

tudni szétválasztani őket. Repedéseim és egyenetlenségeim vannak. Soha nem fogok érni semmit. Ne pazarold az idődet.”

„Ó, te kis buta jádekő. Bízz bennem. Faragómester vagyok. Remekművet készítek belőled.”

Amitől a Jádekáposzta annyira bámulatos az az, hogy ez a névtelen faragómester a jádekő hiányosságait – a két színt, a repedéseket és az egyenetlenségeket – használta fel arra, hogy a kínai kel még élethűbb legyen. Az áttetsző fehér részből lett a kínai kel torzsája, a repedések és egyenetlenségek pedig szinte életre keltik a leveleket. A jádekő „hiányosságai” nélkül a kész mű nem nézne ki ilyen valóságosnak.

AZ ÚR AZT NÉZI, MI A SZÍVBEN VAN

„Világunkban az erkölcsös jellem gyakran csak második helyre szorul a szépség vagy a báj mögött. Az Úr tanácsa azonban, melyet még Sámuel prófétának adott, így visszhangzik a régi korokból: „...az Úr nem azt nézi, a mit az ember; mert az ember azt nézi, a mi a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van” (1 Sámuel 16:7).

Thomas S. Monson elnök: Szürke szárnyú kanárik. *Első elnökségi üzenet*, 2010. jún. 1.

A műalkotás olyan gyönyörű lett, hogy a kínai császári dinasztia egyik tagjának ajándéka vált belőle, és gyönyörű ázsiai paloták termeit díszítette, mígnem végül ebbe a tajvani múzeumba került.

Az Ether 12:27 jut róla eszembe: „[Ha] hozzám jönnek az emberek, akkor megmutatom nekik a gyengeségüket. [K]egyelmem elegendő minden olyan embernek, aki megalázkodik előttem; mert ha megalázkodnak előttem és hisznek bennem, akkor erőssé teszem számukra a gyenge dolgokat.”

Új megvilágításban kezdtem látni ezt a szentírást, miután megnéztem a Jádekáposztát. Mindannyian olyanok

vagyunk, mint ez a jádekő, azzal a különbséggel, hogy még most is farnagnak bennünket. Mindannyiunknak bíznia kell a faragómesterben, Jézus Krisztusban, aki fogja a gyengeségeinket, és erősségekké teszi azokat. Tökéletlen rálátásunkból fakadóan olykor a tökéletlenségeinkre összpontosítunk, majd pedig elkeseredünk, mert úgy véljük, hogy soha nem leszünk elég jók. A Szabadítónk, Jézus Krisztus azonban akként lát bennünket, akivé válhatunk. Amikor engedjük, hogy az engesztelése munkálkodjon az életünkben, akkor Ő olyan remekművekké alakít bennünket, akik egy nap majd a királyok királyával élhetnek. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

HOGYAN LÁTHATOM MAGAMAT ÚGY, AHOGYAN A MESTER LÁT ENGEM?

Nehéz úgy látni magunkat, ahogyan az Úr lát minket. Isten gyermekeiként tekint ránk, akiknek nagyszerű lehetőségeik vannak és nagyon értékesek. Mi viszont néha a hiányosságainkra összpontosítunk. A mi Atyánk a mennyben nem azért alkotott bennünket, hogy a tökéletlenségeinken időzzünk, hanem azért, hogy gyönyörű remekművekké váljunk. Jézus Krisztus evangéliuma és az Ő engesztelése révén legyőzhetjük a hiányosságainkat.

Érdeemes lehet elolvasnotok a következő szentírásokat, melyekből megtudjátok, hogy az Úr miként alkalmaz tökéletlen embereket a munkája elvégzéséhez: 2 Mózes 4:10–12; Jeremiás 1:4–10; 1 Nefi 4:1–6; Alma 26:12; Tan és a szövetségek 35:17–18.

LIZOCSKA SZÍVE

Írta: Marina Petrova

A férjemmel 1995-ben csatlakoztunk az egyházhoz Oroszországban, és a rákövetkező évben pecsételték minket össze a Svédországi Stockholm templomban. Két kislányunk is hozzánk lett pecsételve. Két évvel később abban az áldásban részesültünk, hogy még egy kislányunk született – Lizocska. Az életünk nagyon jó volt. Mindannyian boldogok voltunk. Két nappal a születése után azonban a babának táplálkozási nehézségei támadtak. Egy hónap elteltével még mindig csak 300 grammal gyarapodott a súlya.

A gyermek-egészségügyi központban azt tanácsolták, hogy etessük őt gyakrabban. Én láttam, hogy szeretne enni, de nem képes rá. Végül a férjem elvitte őt a városi kórházba. Az orvos azonnal felállította a diagnózist: születési szívrendellenesség. Az egyik szívbillentyű nem működött, és a tüdő rossz vérellátása azt eredményezte, hogy nehezebbé esett lélegezni és táplálkozni.

Műtétre volt szüksége, de Oroszországban a legfiatalabb ilyen pácienseket is csak kétéves korukban műtötték. A lányunk csak egy hónapos volt. Az orvos felírt számára egy kezelést és azt mondta, hogy amikor idősebb lesz, akkor elvégzik rajta a műtétet.

Egy hónapra rá Lizocska állapota hirtelen sokkal rosszabba fordult, így a kórházba siettünk vele. A karomban tartottam az autóban. Úgy nézett rám, mint aki segítségért könyörög. Ha nem lettem volna az egyház tagja, nem tudtam volna, hogy mit tegyek. A férjem és én azonban bíztunk az Úrban és szilárdan hittünk abban, hogy minden rendben lesz. Próbáltam megnyugtatni a lányunkat: „Ne félj semmitől, kicsim. Isten szeret bennünket. Segíteni fog és minden rendben lesz.”

Végre megérkeztünk. Magamhoz szorítottam és berohantam a recepcióhoz. Lizocska szemei lassan lecsukódtak. Már alig lélegzett. Szinte képtelen voltam megszólalni, de elmondtam az orvosnak a helyzetet a lányunkkal, az egészségügyi személyzet pedig bevitte őt az intenzív osztályra. Az orvos szerint a tüdeje megduzzadt, ezért lélegeztetőgépre tették.

Másnap beszélünk a szívsebészeti osztály igazgatójával. Azt mondta: „Végeztem már ilyen műtéteket, de csak idősebb gyerekeken. Mennyi idős a lányuk?”

„Két hónapos” – feleltük.

„Nagy fájdalmi vannak. Annyira kicsi, és a tüdő megduzzadása is bonyolítja a dolgokat, de nem halogathatjuk tovább. Még soha nem végeztem ezt a műtétet ilyen kicsi gyermekén.

Megteszek mindent, amit tudok. Az biztos, hogy önöknek ki kell fizetniük egy mesterséges dupla szívbillentyűt, de ez nagyon drága – úgy 2100 dollár. A műtét négy nap múlva lesz.”

Nem tudtuk, mitévők legyünk. Sem nekünk, sem egyetlen ismerősünknek nem volt ennyi pénze. A helyzetünk azonban másoknak is tudomására jutott, és az ő nagylelkűségük, valamint az Úr irgalma révén összegyűjtöttük a szükséges forrásokat. A férjem megvette a gyermekünk életének megmentéséhez szükséges szívbillentyűt.

Nemcsak a gyülekezetünk összes tagja imádkozott és böjtölt a kislányunkért, de ezt tették a misszionáriusok is, valamint sok más utolsó napi szent is a városunkban. Éreztük a támogatásukat. Amikor a műtét napján ott ültünk a váróban, éreztük a Szentlélek jelenlétét és a testvéreink imáit. Tudtuk, hogy nagyon közel vannak most hozzánk. Isten pedig velünk volt és irányította a sebészeket. Biztosak voltunk benne, hogy nem fog elhagyni bennünket, és minden rendben lesz.

Amikor a sebész kijött a műtét után, maga is egy kissé zavarban volt, és ezt mondta: „Minden megoldódott. Behelyeztük a szívbillentyűt. Nem tudom, hogy hogyan, de sikerült.” Mi viszont tudtuk, hogy hogyan sikerült. Mennyei Atyánk megáldotta őt.

AMIKOR AZ IMÁK LÁTSZÓLAG MEG- VÁLASZOLATLANUL MARADNAK

„Nagyon nehéz az, amikor egy őszinte imára – amiben valami olyasmit kérsz, amire nagyon vágysz – nem az a válasz érkezik, amire számítasz. Nehéz megérteni, hogy az engedelmes életedből származó mély és őszinte hited gyakorlása miért nem hozza meg a kívánt eredményt. [A Szabadító ezt tanította:] »Bármit kértek az Atyától az én nevemben, az megadatik nektek, ha szükséges számotokra.« [T&Sz 88:64; kiemelés hozzáadva.] Néha nehéz felismerni, hogy idővel mi a *legjobb* vagy mi *szükséges* a számodra. Életed könnyebb lesz, ha elfogadod, hogy amit Isten az életedben tesz, az a te örökkévaló javadat szolgálja.”

Richard G. Scott elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: Az ima mennyei ajándékának használata. *Liahóna*, 2007. máj. 9–10.

Ezután Lizocska három napig volt a kórházban, hogy lemenjen a duzzanatot a szívről és a tüdejéről. Mivel felnyitották, és a műtét után csak egy vékony hártyával fedték be a műtéti sebet, így pár nappal később még egy műtetre volt szükség, hogy lezárják a mellkasát és a szerveit. Szinte egyik orvos sem számított arra, hogy túl fogja élni. Mi azonban hittünk Mennyei Atyánkban és az Ő hatalmában, valamint hittünk abban is, hogy ha Ő úgy

akarja, akkor a kislányunk felépül.

Egyedül Isten adhatta vissza nekünk a mi Lizocskánkat. Minden egyes nappal jobban lett. További egy hónapig maradt a kórházban, ma pedig itthon van velünk.

Isten a csodák Istene. Meghallgatja az imáinkat, a nehéz időkben pedig hordoz bennünket. A megpróbáltatások megerősítik a hitünket és megtanítanak hinni, remélni és szeretni. ■

A szerző jelenleg Belgiumban él.

Írta: David A. Bednar elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Misszionáriusi, családtörténeti és templomi **munka**

Egy ünnepélyes gyűlésen, melyet a Kirtland templomban tartottak 1837. április 6-án, Joseph Smith azt mondta: „Mindazok után, ami elhangzott, a legnagyobb és legfontosabb munka az evangélium prédikálása.”¹

Majdnem pontosan hét évvel később, 1844. április 7-én pedig ezt jelentette ki: „A legnagyobb felelősség, amelyet Isten ránk ruházott ebben a világban, a halottaink felkutatása. Az apostol ezt mondja: »nálunk nélkül tökéletességre nem juthatnak« [lásd Zsidók 11:40]; ...mert szükséges, hogy kezünkben legyen az összepecsételõ hatalom, hogy összepecsételjük a gyermekeinket és a halottainkat az idők adományozási korszakának teljességére – arra az adományozási korszakra, amelyben beteljesednek Jézus Krisztus ígéretei, amelyeket a világ megalapozása előtt az ember szabadítására tett.”²

Egyesek talán azon tanakodnak, hogy miképpen lehet mindkét munka és felelősség – vagyis az evangélium prédikálása és a halottaink felkutatása – egyaránt a legnagyobbak, melyeket Isten a gyermekeire bízott. Azért

Az evangélium prédikálása és a halottaink felkutatása egyazon nagyszerű munka egymást kiegészítő részei. Ez a szeretet munkája, mely arra van szánva, hogy megváltoztassa, odafordítsa és megtisztítsa az igazságot őszintén keresők szívét.

vagyok itt, hogy kimondjam: ezek a tanítások a szabadítás utolsó időkbéli munkájának egységét és egylényegűségét hangsúlyozzák ki. A missziós munka, valamint a családtörténeti és templomi munka egymást kiegészítő, egymással összefüggő részei annak az egyetlen nagy munkának, melyben „[az] idők teljességének rendjére nézve... ismét egybeszerkeszt magának mindeneiket a Krisztusban, mind a melyek a mennyekben vannak, mind a melyek e földön vannak” (Efézusbeliek 1:10).

Imádkozom, hogy a Szentlélek ereje segítsen nektek és nekem, amint közösen áttekintjük a szabadítás utolsó időkből zajló csodálatos munkáját.

Szívek és papsági szertartások

Az evangélium prédikálása és a halottaink felkutatása a menny által kijelölt két olyan

feladat, melyek egyszerre érintik a szívünket és a papsági szertartásokat. Az Úr munkájának lényege a szívek megváltoztatása, megfordítása és megtisztítása a szövetségek és a megfelelő felhatalmazással bíró papsági felhatalmazás által végzett szertartások révén.

A négy szentíráskötet több mint 1000 alkalommal használja a *szív* szót az egyén belső érzéseinek jelképezésére. Így tehát a szívünk – a vágyaink, érzelmeink, szándékaink, mozgatórugóink és hozzáállásunk összessége – határozza meg, hogy kik vagyunk, és hogy kivé válunk.

Az Úr célja a misszionáriusi munkával az, hogy hívjon mindenkit, hogy jöjjenek Krisztushoz, nyerjék el a visszaállított evangélium áldásait és tartsanak ki mindvégig a Krisztusba vetett hit által.³ Nem azért osztjuk meg az evangéliumot, hogy pusztán az

Ha egyszerűen csak elvégezzük és kötelességtudóan kipipáljuk a hosszú evangéliumi „feladatlistánkon” szereplő dolgokat, az még nem tesz szükségyszerűen képessé bennünket arra, hogy átvegyük az ő képmását az ábrázatunkra, vagy hogy hatalmas szívbéli változás menjen végbe bennünk.

utolsó napok egyházának számbeli méretét és erejét növeljük. Inkább arra törekszünk, hogy elvégezzük azt az istenileg kiszabott feladatot, mely szerint hirdetnünk kell az Atya boldogságtervének valóságát, az Egyszülött Fiának, Jézus Krisztusnak isteniségét, valamint a Szabadító engesztelő áldozatának hatásosságát. Az evangélium prédikálásának két alapvető célja van: meghívni mindenkit, hogy jöjjenek Krisztushoz (lásd Moróni 10:30–33), megtapasztalva szívükben a „hatalmas változást” (lásd Alma 5:12–14), valamint az, hogy a halandóságban élő minden olyan egyének felajánlja a szabadítás szertartásait, akik még nem részesei a szövetségnek.

Az élők és a holtak felmagasztosulásának lehetővé tétele jelenti az Úr azon célját, amiért templomok épülnek és helyettes általi szertartások zajlanak. Nem kizárólag azért hódolunk a szent templomokban, hogy emlékeztetést egyéni vagy családi elményben legyen részünk. Inkább arra törekszünk, hogy elvégezzük azt az istenileg kiszabott feladatot, mely szerint az emberiség egész családjának fel kell kínálnunk a szabadítás és felmagasztosulás szertartásait. Elültetni a gyermekek szívébe az atyáknak, méghozzá Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak tett ígéreteket; a gyermekek szívét a saját atyáik felé fordítani; valamint családtörténeti kutatást és helyettes általi templomi szertartásokat végezni – ezek olyan munkák, melyek megáldják azokat az egyéneket a lélekvilágban, akik még nem részesei a szövetségnek.

A papsági szertartások jelentik az isteniség hatalmához vezető ösvényt:

„És ez a magasabb papság irányítja az evangélium dolgait, és rendelkezik a királyság rejtelseinek kulcsával, méghozzá Isten ismeretének kulcsával.

Ezért annak szertartásaiban megnyilvánul az isteniség hatalma.

És annak szertartásai, valamint a papság felhatalmazása nélkül nem mutatkozik meg az [isteniség] hatalma a testben lévő embereknek...” (T&Sz 84:19–21).

Kérlek, gondolkozzatok el e versek kijózanító jelentőségén. Az egyének *muszáj* először is belépnie a keresztség kapuján és megkapnia a Szentlélek ajándékát, majd pedig kitartóan nyomulnia előre a szövetségek és szertartások ösvényén, mely a Szabadítóhoz és az Ő engesztelésének áldásaihoz vezet (2 Nefi 31). A papsági szertartások elengedhetetlenek ahhoz, hogy teljes mértékben Krisztushoz jöjjünk és tökéletessé váljunk benne (lásd Moróni 10:30–33). A szertartások nélkül az egyén nem nyerheti el az Úr végtelen és örök engesztelő áldozata által lehetővé tett összes áldást (lásd Alma 34:10–14) – akár az isteniség hatalmát is.

Az Úr munkája fenséges munka, mely a szívekre, a szövetségekre és a papsági szertartásokra összpontosít.

Következtetések

Ez az isteni tan két fontos következtetést sugall, ami az egyházban végzett munkánkat illeti.

Először is, gyakran feleslegesen túlhangsúlyozzuk a szabadítás munkájának egyes kategóriái közti különbségeket, illetve a kapcsolódó irányelveket és eljárásokat. Attól tartok, sokan közülünk olyan kizárólagosan és szorosan összpontosítanak az Úr munkájának bizonyos elemeire, hogy elmulasztják kiaknázni a szabadítás ezen átfogó munkájának teljes hatalmát.

Míg az Úr arra törekszik, hogy egybeszerkesszen magának mindeneket a Krisztusban, eközben mi gyakran oly módokon csoportosítunk és szakosodunk, ami korlátozza a megértésünket és az éleslátásunkat. Szélsőséges esetekben fontosabbá válik

végigvinni a programokat és feljavítani a kimutatásokat, mint meghívni az egyéneket, hogy kössék meg a szövetségeiket és érdeemesen részesüljenek a szertartásokban. Az ilyen megközelítés korlátozza azt a megtisztulást, örömet, folyamatos megtérést, valamint lelki erőt és védelmet, melyek abból fakadnak, hogy „átengedjük] a szívü[inket] Istennek” (Hélamán 3:35). Ha egyszerűen csak elvégezzük és kötelességtudóan kipipáljuk a hosszú evangéliumi „feladatlistánkon” szereplő dolgokat, az még nem tesz szükségszerűen képessé bennünket arra, hogy átvegyük az ő képmását az ábrázatunkra, vagy hogy hatalmas szívbeli változás menjen végbe bennünk (lásd Alma 5:14).

Másodszor, Illés lelke központi és életbevágóan fontos szerepet játszik az evangélium hirdetésének munkájában. Talán az Úr éppen ezt az igazságot hangsúlyozta ki már azon események sorrendiségével is, melyek akkor történtek, amikor az evangélium teljessége visszaállított a földre ezen utolsó napokban.

A szent ligetben Joseph Smith látta az Örökkévaló Atyát és Jézus Krisztust, és beszélt velük. Ezzel a látomással kezdődött az „idők teljességének rendje” [adományozási korszaka] (Efézusbeliek 1:10), és ez tette lehetővé, hogy Joseph megismerje az Istenség igaz természetét és a folyamatos kinyilatkoztatást.

Körülbelül három évvel később, buzgó imáinak eredményeképpen, 1823. szeptember 21. estéjén Joseph hálszobája megtelt fényvel, mígnem „fényesebb lett, mint délben” (Joseph Smith története 1:30). Egy személy jelent meg az ágya mellett, aki a fiút a nevéen szólította és

Nem kizárólag azért hódolunk a szent templomokban, hogy emlékezetes egyéni vagy családi elményben legyen részünk. Inkább arra törekszünk, hogy elvégezzük azt az istenileg kiszabott feladatot, mely szerint az emberiség egész családjának fel kell kínálunk a szabadítás és felmagasztosulás szertartásait.

kijelentette, hogy „ő egy hírnök, akit Isten színe elől küldtek... és a neve Moróni” (Joseph Smith története 1:33). Utasításokat adott Josephnek a Mormon könyve napvilágra kerülését illetően. Ezután pedig Moróni az ószövetségi Malakiás könyvéből idézett, szóhasználatában egy kissé eltérve a megszokott fordítástól:

„Íme, én ki fogom nyilatkoztatni nektek a Papságot, Illés próféta keze által, az Úr nagy és félelmetes napjának eljövetele előtt. [...] És ő a gyermekek szívébe ülteti az atyáknak tett ígéreteket, és a gyermekek szíve atyáikhoz fordul. Ha nem így lenne, akkor az egész föld teljesen elpusztulna az ő eljövetelekor” (Joseph Smith története 1:38–39).

Moróni utasításainak, melyeket az ifjú prófétának adott, alapvetően két fő tárgya volt: (1) a Mormon könyve és (2) Malakiás szavai, melyekkel megjövendölte Illés szerepét mindenek visszaállításában, „a mikről szólt az Isten minden ő szent prófétájának szája

által eleitől fogva” (Cselekedetek 3:21). Így tehát a visszaállítás bevezető eseményei kinyilvánították az Istenség helyes értelmezését, megteremtették a folyamatos kinyilatkoztatás valóságát, kihangsúlyozták a Mormon könyve fontosságát, valamint előre jelezték a holtak és az élők szabadulásának és felmagasztosulásának munkáját.

Most pedig arra kérlek benneteket, hogy gondoljátok át azt a szerepet, melyet a Mormon könyve tölt be a szívek megváltoztatásában, valamint azt, amelyet Illés lelke tölt be a szívek odafordításában.

A Mormon könyve az Úr Lelkével egyesítve „a legnagyobb eszköz, melyet Isten adott nekünk ahhoz, hogy megtérítsük a világot”⁴. A visszaállítás e szentírás-kötete

*Az evangélium
prédikálása és
a halottaink
felkutatása két
Isten által kijelölt
felelőség, melyek
mind a szívünk
állapotával,
mind a papsági
szertartásainkkal
összefüggésben
állnak.*

vallásunk záróköve, és alapvető fontosságú a lelkek Szabadítóhoz történő vezetésében. A Mormon könyve egy másik bizonyosság Jézus Krisztusról – létfontosságú megerősítő tanú a Megváltó istenségéről egy olyan világban, amely egyre világiasabbá és cinikusabbá válik. Megváltoznak a szívek, amikor az egyének a Mormon könyvét olvassák és tanulmányozzák, illetve a valós szándékkal imádkoznak, hogy megtudják a könyv igaz voltát.

Illés lelke „a Szentlélek megnyilvánulása, amely tanúbizonyoságot tesz a család isteni természetéről”⁵. A Szentlélek e jellegzetes hatása erőteljes tanúságot tesz az Atya boldogságtervéről, és arra indítja az embereket, hogy felkutassák és nagy becsben tartsák elődeiket és családtagjaikat – múltbélieket és mostaniakat egyaránt. Illés lelke hatással van az emberekre az egyházon belül és kívül egyaránt, és azt eredményezi, hogy a szívek az atyákhoz fordulnak.

Ehhez a cikkhez hat videofilm tartozik. Szkennd be ezt a QR-kódot, vagy menj az lds.org/go/bednar1014 címre, és tekintsd meg az első történetet bemutató videót, mely ezt a tantételt szemlélteti.

Eljött az idő, hogy eredményesebben használjuk ki ezt a hathatós elegyet: a hatalmas szívbéli változást, melyet elsősorban a Mormon könyve lelki hatalma tesz lehetővé, valamint a szívek atyák felé fordítását, ami Illés lelke révén valósul meg. A múltjával való kapcsolat iránti sóvárgás felkészítheti az embert arra, hogy megtapasztalja Isten szavának hatását és megerősítse a saját hitét. Az atyák felé forduló szív egyedülálló módon segít az egyénnek ellenállni az ellenség befolyásának, illetve megerősítenie a megtérését.

Tekintsd meg a második történetet bemutató videót, mely ezt a tantételt szemlélteti.

Tantételek

Szeretnék most megnevezni négy tantételt arról a lelki hatalomról, mely a szívek megváltozásából és odafordulásából fakad.

1. **Szívek és megtérés.** Az atyákhoz fordulás felébreszti a szívet és felkészíti azt a hatalmas változásra. Így tehát Illés lelke segít a megtérésben.

Tekintsd meg a harmadik történetet bemutató videót, mely ezt a tantételt szemlélteti.

2. **Szívek és megtartás.** Az atyákhoz fordulás táplálja és erősíti azokat a szívetket, melyek megtapasztalták a hatalmas változást. Így tehát Illés lelke segít az új megtértek megtartásában.

Tekintsd meg a negyedik történetet bemutató videót, mely ezt a tantételt szemlélteti.

3. **Szívek és aktivizálás.** Az atyákhoz fordulás megenyhíti az olyan szívet, mely megkeményedett a hatalmas változás megtapasztalását követően. Így tehát Illés lelke kulcsfontosságú az aktivizálásban.

Tekintsd meg az ötödik történetet bemutató videót, mely ezt a tantételt szemlélteti.

4. **Szívek és derék misszionáriusok.** Az olyan misszionárius, aki már megtapasztalta mind a hatalmas változást, mind pedig a szív odafordulását, mélyebb megtéréssel bír, elkötelezettebb és bátrabb szolgája lesz az Úrnak.

Tekintsd meg a hatodik történetet bemutató videót, mely ezt a tantételt szemlélteti.

A sebesen növekvő és egyre jobban felkészült misszionáriusok hadát figyelembe véve, egyszerűen nem támaszkodhatunk kizárólag a múltbéli térítési sikerekre a jövőbeni irányok és módszerek meghatározásakor. Az Úr sugalmazására olyan technika és eszközök jöttek létre, melyek lehetővé teszik számunkra, hogy jobban kihasználjuk a misszionáriusi munkát,

Illés lelke „a Szentlélek megnyilvánulása, amely tanúbizonyságot tesz a család isteni természetéről”.

valamint a templomi és családtörténeti munka egylényegűségét, mint bármikor korábban ezen adományozási korszak során. Az sem véletlen egybeesés, hogy ezek az újítások pont akkor jönnek létre, amikor akkora szükség van rájuk a misszionáriusi munka előremozdításában szerte a világon. Az Úr munkája fenséges munka, mely a megváltozó és odaforduló szívekre, a szent szövetségekre és az isteniség papsági szertartások révén megnyilvánuló hatalmára összpontosít.

Összegzés és bizonyság

Az Úr kijelentette, hogy „én el tudom végezni a saját munkámat” (2 Nefi 27:21), illetve hogy „annak idejében meg fogom gyorsítani a munkámat” (T&S 88:73). Tanúi vagyunk annak, ahogyan Ő meggyorsítja az Ő munkáját.

Az idők teljességének adományozási korszakában élünk és szolgálunk. Azon jellegzetes adományozási korszak örökévaló fontosságának felismerése, amelyben élünk, befolyással kellene hogy legyen mindarra, amit teszünk és akivé válni igyekszünk. A szabadítás ezen utolsó napokban elvégzendő munkája nagyszerű, hatalmas, elengedhetetlen és sürgős. Mily hálásnak kell lennie mindannyiunknak azokért az áldásokért és feladatokért, melyek abból fakadnak, hogy a végső adományozási korszaknak ezen konkrét időszakában élünk. Mily alázatosaknak kell lennünk, tudva azt, hogy „akinek sok adatott, attól sok követeltek” (T&S 82:3).

Az evangélium prédikálása és a halottaink felkutatása egyazon nagyszerű munka egymást kiegészítő részei. Ez a szeretet munkája, mely arra van szánva, hogy megváltoztassa, odafordítsa és megtisztítsa az igazságot őszintén

keresők szívét. Eltörlődik az a mesterséges határvonal, melyet oly gyakran húzunk a misszionáriusi munka, valamint a templomi és családtörténeti munka közé: ez itt a szabadítás egyazon nagyszerű munkája.⁶

Kezdjük már érteni a templomi és családtörténeti munka szerepét abban, hogy egy érdeklődő vagy egy kevésbé tevékeny egyháztagnak mélyebben megértse a szabadítás tervét? Belátjuk-e, hogy Illés lelke gyakorolja az egyik legfontosabb befolyást a megtértek megtartására? Képesek vagyunk-e jobban értékelni a családi történetek megosztásából fakadó szívfordító pillanatok fontosságát, vagyis hogy ezek eszközül szolgálhatnak ahhoz, hogy az egyháztagnak és a misszionáriusok tanítható emberekre leljenek? Képesek vagyunk-e segíteni azoknak, akiket szolgálunk, hogy gyakrabban részesüljenek az isteniség hatalmából azáltal, hogy érdemesen vesznek részt az olyan szertartásokban, mint a halottakért végzett keresztelesek és konfirmálások?

Kívánom, hogy világosan lássátok, tévedhetetlenül halljátok és soha ne feledjétek azon szolgálatok fontosságát, melyet az Úrnak a szívek megváltoztatására, odafordítására és megtisztítására irányuló munkájában végeztek. ■

Részlet egy 2013. június 25-én tartott beszédből, mely egy új misszióelnökök számára tartott képzésen hangzott el.

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 347.
2. *Tanítások: Joseph Smith*, 499–500.
3. Lásd *Prédikáljátok evangéliumomat: Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 1.
4. Ezra Taft Benson, “A New Witness for Christ,” *Ensign*, Nov. 1984, 7.
5. Russell M. Nelson: Egy új szüret ideje, *Liahóna*, 1998. júl. 38.
6. Lásd Spencer W. Kimball, “The Things of Eternity—Stand We in Jeopardy?” *Ensign*, Jan. 1977, 3.

AZ OTTHON

A tanulás szíve

Azzal fektetjük le az evangéliumi élet erős alapjait, amikor az egyházban történő tanulás alátámasztja az otthon történő tanulást.

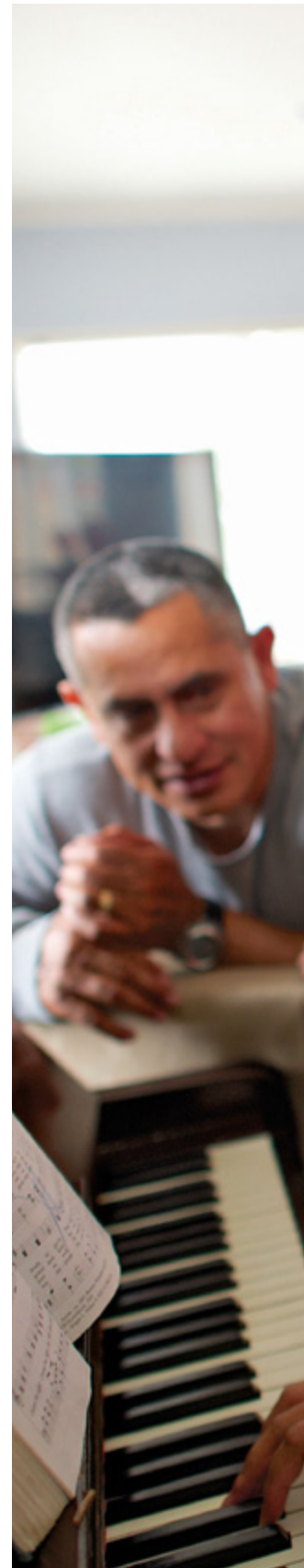
Kérlek titeket, olvassátok el a következő heti leckéhez kijelölt olvasmányt.” Ismerősek ezek a szavak? Sokszor hallhatjuk az egyházi órák végén, ahogy erre kérlel bennünket a tanító.

Mindamellet, hogy tényleg fontos felkészülnöd a vasárnapi órádra, érezted-e már azt, hogy a tanulással és az elmélkedéssel az a fő célod, hogy teljesen készen állj a vasárnapra?

Valójában fordítva kellene történnie.

Az egyház minden tanítása, programja és tevékenysége otthonközpontú és az egyház által támogatott.¹ Ez azt jelenti, hogy az egyházi gyűléseink célja, hogy támogassák az egyéni és családi tanulást. Ahogy azt Gary E. Stevenson püspök tanította: „A tanítás és tanulás elsődleges helyszíne az otthon.”² Amikor a tanulás és tanítás központja az otthon, olyan erőt hordoznak magukban, mely megtéréshez vezethet.

Ez az üzenete a 2014. évi segédszervezeti képzésnek, melynek címe *Learning and Teaching in the Home and the Church [Tanulás és tanítás otthon és az egyházban]*, mely az annualtraining.lds.org címen érhető el. „Egyikünk sem kicsinyli le a kápolnában vagy a gyülekezeti házban történő tanítás jelentőségét – mondja Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. – Mindannyiunknak volt már benne részünk, de szeretnénk, ha ez a tanulás és tanítás a hét minden napján, egész nap folyna az életünkben, melyet élünk.”³ Ha ezt a folyamatos tanulást beépítitek a családi élet mindennapi pillanataiba, akkor azzal szilárd alapot tudtok építeni a „tanulás házá[nak]” (T&Sz 88:119), mely nektek és családotoknak egyaránt lelki menedéket és védelmet nyújt majd.

TANULÁS OTTHON

Nem mindig tapasztaltok majd azonnali eredményeket, de ha kihasználjátok a tanulásra és tanításra adódó egyszerű pillanatok a mindennapi tevékenységeitek során, annak nagy hatása lehet. Íme néhány beszámoló olyan családoktól, akik már észrevették ezt a hatást az életükben.

Egyszerű pillanatok

„Vannak időszakok, amikor furcsán éreznék magunkat, ha néhány evangéliummal kapcsolatos témáról formális körülmények között kellene beszélgetnünk. A kötetlenebb tanítási pillanatok azzal áldottak meg bennünket, hogy fontos leckéket

taníthassunk gyermekeinknek. És sokkal több ilyen kötetlen tanítási pillanat adódik egy nap, mint formális tanítási pillanat, szóval igyekszünk megragadni ezeket a lehetőségeket, hogy általuk fontos tantételeket taníthassunk meg gyermekeinknek.

Például bevásárláskor van, hogy a becsületről tanítok. A gyermekeim könnyebben tanulnak meg alapelveket, mikor látják, hogyan tudják alkalmazni azokat.”

Fülöp-szigetek, Mona Villanueva

A szeretet kötelékeinek megerősítése uzsonnaidőben

„A kötetlen tanítási pillanatok segítettek, hogy jobb kapcsolatot építsek ki a gyermekeimmel. Amikor körbeüljük a konyhaasztalt egy kis iskola utáni uzsonnázásra, meg szoktuk beszélni, mi történt velük a nap folyamán a suliban. Sokszor van, hogy az egyikük elmeséli, mit mondott egy-egy barátja, vagy hogyan érezte magát, mikor valaki tett vagy mondott valamit. Ilyenkor meg tudom velük osztani a személyes bizonyosságomat, és megbeszéljük, mit érzett a gyermekem az adott helyzetben. Úgy vélem, a nyílt beszélgetések alkalmával, amikor a gyermekek nyugodtak, sokkal szívesebben beszélgetnek fontos dolgokról, ha szükséges, mert megvan hozzá a bizalmuk, és tudják, hogy a szüleik meghallgatják őket.”

Alyson Frost, Görögország

Eszmecserek, beszélgetések

„Minden reggel busszal viszem iskolába a lányaimat, így sok lehetőségünk adódik a beszélgetésre. Egyszer egy ilyen alkalommal, nem is olyan rég, láttuk ahogy egy házaspár vitakozott egymással. A lányaim gyorsan odafordultak hozzám, várták, hogy mondjak valamit. Ehelyett azonban megkérdeztem őket, mit éreztek azzal kapcsolatban, ami történt. Elmondták, hogy szerintük a férj soha nem szabadna, hogy így beszéljen a feleségével. Ezután beszélgettünk a házasságról és a kapcsolatokról. A 30 perces buszozásunk nagyon tanulságosan és felemelően ért véget.”

Mario Lorenz, Guatemala

Gondoskodó családi környezet

„A feleségemmel rájöttünk, hogy elsősorban a mi feladatunk a gyermekeink tanítása, nem pedig a vezetőké, de hálásak vagyunk mindazért, amit tesznek, és ahol tudunk, segítjük őket. Az egyházközségünkben rengeteg nagyszerű vezető van, akik tényleg a fiatalokra és a gyermekekre összpontosítanak, és megtesznek mindent, amit tudnak, azért, hogy megláttassák velük a bennük rejlő lehetőségeket. Mindezt arra az alapra építik, amit a szülők lefektettek. Néhány alkalommal találkoztam a püspökkel, jól beszélgettem a fiatalok vezetőivel is, és gyakran kérdeztem őket a gyermekeimről, és hogy hogyan fejlődnek. Az, hogy rendszeresen kommunikálunk egymással a gyermekeink fejlődéséről, segít jobban megértenünk, hogyan segíthetünk nekik.”

Jesse N. Arumugam, Dél-Afrika

KRISZTUS A DOMBOL- DALAKON ÉS AZ OTT- HONOKBAN TANÍTOTT

„A Szabadító [volt] a Mestertanító. [...] A szolgálatából a legtöbbet a tanításain keresztül láttunk. És e tanítások szinte egyike sem egyházi épületben történt. Ott tanított, ahol az emberek voltak. A főutakon, a mellékutakon, a domboldalakon, a tengerparton és az otthonokban.”

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. „Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home” (2014 auxiliary training video), annual-training.lds.org.

A szentírásokban rejlő erő

„A szentírás-tanulmányozás segít Krisztusról és a tulajdonságairól tanulnom, hogy olyaná válhassak, mint Ő. Hatására erősebben érzem a Lelket, aki útmutatást nyújt és megtanítja, hogyan alkalmazhatom a megtanult dolgokat, hogy felkészült legyek, mikor szembesülök az élet kihívásaival, és azokkal kísértésekkel, melyekkel Sátán bombáz engem. Tudom, hogy e nélkül az áldás nélkül az életemben nem aknázhatom ki teljes mértékben az Isten fiaként bennem rejlő lehetőségeket.”

Nathan Woodward, *Anglia*

TANULÁS AZ EGYHÁZBAN: 10 alapelv, melyet minden tanítónak tudnia kell

Amellett, hogy erősítjük az otthon és az egyházban történő tanulás és tanítás hatását, az egyházi órák nyújtotta élményeket is fokozni tudjuk. Ha a tanítók alkalmazzák az alábbi 10 alapelvet, azzal elősegítik az általuk tanítottak megtérését.

1. Ahhoz, hogy beazonosítsd az osztály tagjainak szükségleteit, tanácskozz a szülőökkel, mert ők az első számú tanítók, majd ezekre a szükségletekre építsd a tanítást.
2. A Lélek által készülj fel és taníts. Válassz olyan kérdéseket és tanulási tevékenységeket, melyek megadják a Lélek által vezetett beszélgetéseket, és táplálják az osztály tagjait lelkiileg.
3. Embereket taníts, ne leckéket.
4. Összpontosíts az evangélium főbb tanaira.
5. Inkább taníts meg mélységeiben egy-két kulcsfontosságú tantételt, mint hogy megpróbáld az egész tananyagot átvenni velük.
6. Hívd meg a Lelket azáltal, hogy mindenkinek lehetőséget adsz az órai részvételre (lásd T&Sz 88:122).
7. Adj nekik egy hathatós kihívást a cselekvésre – ne csak valamit, amit ha hazamentek, elolvasnak, hanem valamit, amit alkalmaznak az életükben.
8. Tedd bizonyoságotat a tanról az óra végén, és minden alkalommal, mikor a Lélek erre ösztönöz.
9. Éljd az evangélium szerint és „szedd rendbe a saját házadat” (lásd T&Sz 93:43–44, 50).
10. Találj ki módokat a tanítás folytatására az élet spontán pillanataiban.

JEGYZETEK

1. Lásd 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* [2010]. 1.4).
2. Gary E. Stevenson, in “The Ward Council—We’re All in This Together” (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.
3. Jeffrey R. Holland, in “Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home” (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.

A vizek TETEJÉRE

Azért esedeztem Mennyei Atyámhoz, hogy vegye el a szorongásomat és a reménytelenségemet, ám e megpróbáltatások nélkül nem biztos, hogy elérem a „megígért földet”, amely felé vezet.

írta: Jon Warner

A diplomám megszerzése után mintegy hat hónapal pánikrohamokat, szorongásos időszakokat és hullámokban érkező depressziót kezdtem átélni. Fogalmam sem volt, hogy honnan jöttek ezek az érzetek, de erősek voltak és legyengítettek.

Küzdöttem azért, hogy összpontosítani tudjak. A munkahelyemen minden új feladat akkora szorongást okozott, hogy nem tudtam nyugodtan ülni. Az agyam pörgött, a szívem pedig olyan hevesen zakatolt, hogy azt hittem, kiugrik a helyéről. Mindez napokon át tartott, és miután esténként hazaértem a munkából, lerogytam a díványra. Mire észbe kaptam volna, az este már el is telt és indult a következő munkanap.

Ezek az érzések hónapokon keresztül kitartóan kísérték,

még azután is, hogy új munkát találtam és szakemberhez fordultam segítségért.

Minden reggel munkába menet erőért imádkoztam, hogy valahogy kibírjam a napot és hazatérhessek a feleségemhez és a lányomhoz. Nem láttam a küzdelem végét és gyakran akartam feladni. Sok napon át könnyes szemmel könyörögtem mennyei segítségért. Mélyebb őszinteséggel imádkoztam, mint korábban bármikor, esedezve Mennyei Atyámhoz azért, hogy segítsen megértenem ezt a megpróbáltatást, és hogy szabadítson meg tőle.

Elveszettnek éreztem magam a sötétségben és reményvesztettségben, amikor nem éreztem a Léleket. Amikor viszont a Lélek kiemelt a reménytelenségemből, akkor mindig megtaláltam a folytatáshoz szükséges magabiztosságot

– még ha csak a következő imáig is. Megszoktam, hogy ne csak egy egyszerű ételáldás vagy egy futó esti bejelentkezés erejéig támaszkodjak Mennyei Atyámra. Ebből kifolyólag közelebb is kerültem Őhozzá.

Hullámokon hánykolódva

Szorongásom és reményvesztett állapotom közepette újraolvastam a járediták történetét átkelésükről a „nagy mélységen” (Ether 2:25). El tudom képzelni a szorongással vegyes izgalmukat, amikor beléptek a bárkáikba. Az utazásuk talán veszélyes lesz, ám tudták hogy olyan föld felé tartanak, „mely kiválóbb minden más földnél” (Ether 2:15).

Ezt olvashatjuk az utazásukról:

„...az Úristen előidézte, hogy dühöngő szelek fújjanak a vizek színén, a megígért föld felé; és így hánykolódtak a tenger hullámain a szél előtt.

És lőn, hogy sok alkalommal eltemette őket a tenger mélye, a rájuk törő hullámhegyek miatt, valamint a hatalmas és borzalmas viharok miatt, melyeket a szél hevessége okozott.

[A]mikor... körülvette őket a sok víz, az Úrhoz fohászkoztak, és ő ismét felhozta őket a vizek tetejére.

És lőn, hogy amíg a tengeren voltak, a szél sohasem szűnt meg a megígért föld irányába fújni; és így hajtotta őket előre a szél” (Ether 6:5–8).

Ezek a versek igen személyessé váltak számomra. Úgy éreztem, hogy a saját bárkámon vagyok, tépáznak a szorongás szelei és fölém tornyosulnak a depresszió hullámai, a reményvesztettség mélységeibe temetve engem. Amikor körül voltam véve és az Úrhoz fohászkoztam, olyankor a felszínre bukkantam, de azután ismét eltemettem.

Újból elolvastam a 8. verset: „...a szél sohasem szűnt meg a megígért föld irányába fújni; és így hajtotta őket előre a szél” (kiemelés hozzáadva). Majd hirtelen leesett: ugyanaz a szél, amely hullámhegyeket emelt, hogy eltemesse a bárkákat, egyúttal meg is áldotta a járeditákat az útjuk során. Azért esedeztem Mennyei Atyámhoz, hogy vegye el a szorongásomat és a reménytelenségemet, ám e megpróbáltatások nélkül nem biztos, hogy elérem a „megígért földet”, amely felé vezet.

Ezek a versek megváltoztatták az életszemléletemet. A szorongásom és a depresszióm nyomán még nagyobb

szükségem lett Mennyei Atyámra. A szél és a hullámok nélkül talán soha nem ismertem volna meg Istent úgy, ahogyan megismertem – a járediták pedig talán soha nem érték volna el a megígért földet.

Mostanában, az átéltek után néhány évvel, a szorongásom szelei már nem ostromolnak és a depresszióm hullámai nem próbálnak maguk alá temetni. Ha – és amikor – azonban a fürgeteg visszatér, az Urat fogom szólítani és hálás leszek, tudva, hogy a nyugodt vizek nem viszik a bárkát a megígért föld felé. Arra a viharos vizek alkalmasak. ■
A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

SOHA NE VESZÍTSÉTEK EL A HITETEKET

„Mi a legjobb, amit tehettek, amikor szeretteitek mentális vagy érzelmi kihívásokkal szembesülnek? Mindenekelőtt ne veszítsétek el hiteteket Mennyei Atyátokban, aki jobban szeret titeket, mint ahogy azt fel tudjátok fogni. [...]

Hithűen gyakoroljátok az áhítat kipróbált formáit, melyek elhozzák az Úr Lelkét az életetekbe. Kérjétek ki azoknak a tanácsát, akik lelki jóléteket kulcsait birtokolják. Kérjétek papsági áldásokat és becsüljétek meg azok[at]. Vegyetek hetente az úrvacsorából, és szorosan kapaszkodjatok Jézus Krisztus engesztelésének tökéletesítő ígéreteibe. [...]

Az összetört csontokhoz és szívekhez hasonlóan, az összetört elmék is gyógyíthatók. Miközben Isten ezeken a javításokon munkálkodik, mindenki más azzal segíthet, ha irgalmas, ítélkezéstől mentes, és kedves lesz.”

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából:
Mint az elroshadt edény. *Liahóna*, 2013. nov. 40–42.

MEGTÉRÉS
ÉS VÁLTOZÁS

Chilében

*Az első keresztelések 1956-ban voltak.
Ma az egyháznak 1 temploma,
9 missziója, 74 cöveke és majdnem
600 000 tagja van Chilében.*

Írta: Néstor Curbelo

Egyháztörténeti tanácsadó, Dél-Amerika Déli Terület

Történelmük 58 éve alatt az egyház chilei tagjai megmutatták azon képességüket, hogy irányt váltsanak, hozzáigazítva életüket a próféták által kijelölt irányhoz. Ez a lelkeség hozzájárult az egyház ottani rendkívüli növekedéséhez az elmúlt fél évszázad során. Ma már Chilében közel 600 000 tag van, vagyis majdnem minden 30. chilei az egyház tagja.¹

Apostoli látogatás Chilében

1851-ben Parley P. Pratt elder (1807–1857) a Tizenkét Apostol Kvórumából azzal a szándékkal érkezett Valparaísoba, hogy megalapítsa az egyházat. Ő és a társai azonban nem beszéltek spanyolul, igen csekély anyagi erőforrásaik voltak, az országban pedig nem volt vallásszabadság, így ők nem tudták megalapítani az egyházat.

Tanárok és negyedikes diákjaik az egyházi fenntartású Colegio A. D. Palmer iskolában 1966 körül

Pratt elder ezt javasolta Brigham Young elnöknek (1801–1877): „Spanyol nyelvre kellene fordítani a Mormon könyvét és némely olcsó kiadványokat, majd pedig e kulcsot ezen nemzeteknek általadni, miközben az élő Papság mellett valamelyes olvasnivalójuk is akadna – méghozzá az Isten ígéreteit, az ősök imáit s hitét, valamint az Isten hatalmát és Lelkét tartalmazó írások, hogy azokkal munkálkodjanak Izráel házának visszaállításában.”²

Az egyház megalapítása

Pratt elder korábbi erőfeszítése ellenére több mint 100 év telt el, mielőtt az egyházat véglegesen megalapították volna Chilében. 1956-ban az Argentínai Misszióból elküldték Joseph Bentley és Verle Allred elderet, hogy az immár nagyobb fokú vallási türelmet élvező Chilében prédikálják az evangéliumot. Santiagóban a Fotheringham család támogatta a misszionáriusokat. Ezek az egyháztagok Panamából költöztek oda, és reménykedve vártak a misszionáriusokra.

Az első chilei keresztelezőkre 1956. november 25-én került sor egy santiagói klubház medencéjében. Allred elder így emlékszik vissza: „Még napkelte előtt megérkeztünk a klubházba, ahol tartottunk egy szertartást imával és rövid beszédekkel. Garcia testvérrel beléptem a vízbe. Ő volt az első, akit megkereszteltem, majd pedig még nyolc embert. Nagyon különleges alkalom volt. Felejthetetlen az, amit mindannyian éreztünk. [...] Ezek az emberek lettek az egyház chilei úttörői, és úgy hiszem, hogy mindannyian – Garcíáék, Saldañóék és Lanzarotti nőtestvér – a halálukig hitűek maradtak.”³

Vezetők elhívása

1959 februárjában Spencer W. Kimball (1895–1985) a Tizenkét Apostol Kvórumából Chilébe látogatott és kihangsúlyozta a helyi vezetők kinevelésének szükségességét. Az egyik első helyi vezető Carlos Cifuentes volt, Robert Burton misszióelnök tanácsosa. Julio Jaramillo elder, aki később területi hetvenes és templomelnök lett, felidézte

ezt az élményt: „Cifuentes testvérrel kapcsolatban akkor szereztem az első benyomást, amikor a keresztlőmet követően meghívtak egy papsági gyűlésre. Amikor a gyűlés elkezdődött, ő odajött az emelvényhez, én pedig csak a koszos, gyászkeretes körmeit láttam. Arra gondoltam: »Hogy vezetheti ez az ember a gyűlést a misszióelnök oldalán, ha koszos a keze?« Ez azonban csak addig tartott, amíg el nem kezdett beszélni, én pedig minden mást elfelejtettem, amikor megéreztem a lelkiségét. Egyszerű szavakkal mély gondolatokat tolmácsolt felénk. Foglalkozására nézve nehézgépész volt, szombatonként pedig sokáig dolgozott. Habár utána megtisztogatta a

Az oktatási programról szólva Eduardo A. Lamartine elder, korábbi területi hetvenes és jelenlegi chilei egyháztörténelmi tanácsadó ezt mondta: „A chilei iskolák erőteljes hatással voltak fiatalok ezreinek tanulmányi és lelki képzésére, és az azt követő években is számos vezető és misszionárius felkészítéséhez járultak hozzá.”⁵

Az ifjúsági és felsőfokú hitoktatás programja 1972-ben indult az országban. A tanulók először otthontanulási programban és hetente tartott órákon vettek részt. Később gyakoribbá váltak az órák. Ezek a programok megáldották az ország fiataljait és segítettek nekik felkészülni a teljes idejű misszionáriusi szolgálatra. Eduardo Ayala elder, a Hetvenek

1851: Parley P. Pratt elder Valparaisóba utazik, de nem tudja megalapítani az egyházat Chilében

► 1926: Egy bizonyítási gyűlés során Melvin J. Ballard elder az egyház leendő dél-amerikai növekedéséről és erejéről jövendöl

► 1956: Megérkeznek Santiagóba az első misszionáriusok, Joseph C. Bentley és Verle M. Allred; megtörténnek az első keresztelők

kezeit, de a műhelyében rendelkezésére álló kevés eszközzel nem tudta róluk eltüntetni az összes gépszírt. Akkor és ott megtanultam, hogy ne ítéljem meg az embereket a megjelenésük alapján, hanem inkább azt nézzem, hogy kik ők ténylegesen.”⁴

A felnövekvő nemzedék megerősítése

Az 1960-as és 1970-es években az egyház nemcsak az egyre tapasztaltabb helyi vezetés révén erősödött, hanem új építési és oktatási programok által is. Ezek közé tartozott a kápolnák, valamint az egyházi iskolák, és az ifjúsági és felsőfokú hitoktatási létesítmények építése.

1964 márciusában került sor a két első egyházi fenntartású általános iskola megalapítására Chilében. Idővel több iskola is megnyílt, és a beiratkozott tanulók száma meghaladta a 2600-at. A '70-es évek végére és a '80-as évek elejére szélesebb körben hozzáférhetővé váltak a megfelelő színvonalú állami iskolák, így az egyház bejelentette a chilei iskolái bezárását.

A Temucóban található felsőfokú hitoktatási intézmény a Chilében lévő 50 ilyen intézmény egyike.

Gordon B. Hinckley elnök 48 000 chilei utolsó napi szenthez szól egy 1996-os santiagoói konferencián.

korábbi tagja, az egyike volt az első ifjúsági hitoktatóknak, később pedig az Egyházi Oktatási Szervezetnél dolgozott Chilében. Ő ezt mondta: „Az Úr kiválasztotta azokat a fiatalokat, akik akkor ott voltak, és ma sokan jó családdal rendelkező visszatért misszionáriusok és nagyszerű vezetők. [Számomra az ifjúsági és felsőfokú hitoktatás a szabadulás eszköze volt akkor, amikor az országunk annyi küzdelmet élt át. Hálás vagyok, amiért elhívtak, hogy az oktatási szervezetnél dolgozzak.”⁶

Az első cövek

1972. november 19-én Gordon B. Hinckley elder (1910–2008), aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, megszervezte a Chilei Santiago Cöveket, Carlos Cifuentes elnökkel az élén.

A cövekre való felkészülés megmutatta a chilei szentek jellemét és hajlandóságukat a próféták követésére. Hinckley elder már néhány hónappal korábban megérkezett Chilébe, hogy megszervezze a cöveket. Miután azonban tartott

néhány papsági interjút, inkább elhalasztották. Abban az időben sokaknak voltak anyagi gondjaik, és néhány egyháztagnak nehezebbre esett a tized törvényének betartása.

Az ezután történeteket Hinckley elnök így idézte fel: „Hat hónappal később visszatértem, és az interjúk során virágzó hitet találtam: ismét becsületben jártak az Úr előtt; a cövek meg lett szervezve, és azóta is növekednek és virulnak.”⁷

Úttörők a határokon

Ma két cövek van Chile legészakibb városában, Aricában. Az első aricai megtértek, Gladys és Juan Benavidez története példázza az egyház chilei megalapítását kísérő úttörő lelkeséget és isteni befolyást.

Benavidez testvér 1961-ben ismerte meg az egyházat, amikor néhány lapot sodort a lába elé a szél: „Kiderült, hogy ezek a *Reader's Digest Válogatás* oldalai, melyeken egy hosszú cikk volt a »mormonokról«, leírva az életüket és a hitüket” – mesélte Benavidez testvér.

Nem sokkal ezután elkapott egy nagyon komoly betegséget, ami miatt Santiagóba kellett utaznia kezelésre. „Amikor ott voltam, meglátogattam a húgomat és megtudtam, hogy csatlakozott az egyházhoz – folytatta. Meghívott egy különleges konferenciára. Amikor hallgattam a nyitó imát és elmémben követtem a szavakat, óriási örömet éreztem egész testemben, és felismertem a Szent Lélek hatását. A konferencia végeztével a misszionáriusok odakísértek, hogy kezessé tegyék a látogatásba érkezett felhatalmazottal,

kormányt szervezett. Az egyháztagok sok nehézséget szenvedtek az élelem- és gyógyszerhiány, a misszionáriusokat érő gyakori zaklatások, és a lejárató sajtófigyelem miatt.

A pénzügyi és társadalmi válság 1973-ban katonai puccshoz vezetett, melynek következtében az országban diktatúra volt 1990-ig. Habár Chile ma már egy virágzó demokrácia, az a két évtized nehéz időszakot jelentett az egyháztagoknak. A katonai diktatúrával szembeszegülő csoportok kápolnákat és egyháztagokat támadtak meg,

1957: Az egyházat hivatalosan is elismerik Chilében

1960: Erőteljes földrengés rázza meg Concepciónt; az egyház emberbaráti segítséget küld

► 1961: Megszervezik a Chilei Missziót, melynek elnöke Asael Delbert Palmer

1962: Elkezdődik az első UNSZ gyűlekezeti ház építése Santiagóban

Ezra Taft Benson elderrel (1899–1994), aki akkor a Tizenkettek Kvórumának tagja volt.”

Benavidez testvér visszament Aricába és megosztotta az élményét a barátnőjével, Gladys Aguillarral, aki ma már a felesége. Pár nappal később Gladys két misszionáriust látott elmenni a háza előtt. „Gyorsan kimentünk és megkerestük őket – mondta Benavidez testvér. 1961. július 1-jén, a feleségem családjával egyetemben megkeresztelkedtünk. Ma már gyermekeink és unokáink vannak az egyházban. Annyira hálás vagyok az Úrnak azért a fuvallatért, amelyik az egyházzal szóló beszámolót a kezeim közé repítette.”⁸

A próbatétel időszaka

Az 1970-es választások nyomán Dr. Salvador Allende lett az ország elnöke, aki marxista

mert úgy vélték, hogy az egyház az Egyesült Államok kormányának érdekeit képviseli. Ayala elder, aki ebben az időben cövekelnök volt, ezt mondta: „Amikor csak találkoztunk az általános felhatalmazottakkal, ők mindig azt mondták: »Kérjük, járjatok el bölcsen, imádkozzatok sokat, tegyétek azt, ami helyes, hogy az egyháztagok fenntartsák a rendet a gyülekezetekben.«”⁹

Az ország pénzügyi nehézségei és a chilei társadalmat a '80-as évek elején megosztó politikai ellenségeskedés ellenére az egyház gyorsan növekedett. 1970 és 1985 között az egyház tagjainak létszáma 15 728-ról 169 361-re növekedett az országban.

A Santiago templom

1980-ban a chilei szenteknek abban az áldásban volt részük, hogy bejelentették

„12 éves fiatalemberként ismertem meg az evangélium üzenetét és rögtön tudtam, hogy az igaz. Negyvenhat év telt el azóta, mely idő alatt áldott voltam, hála oly sok vezető elkötelezett munkájának, akik a tőlük telhető legtöbbet tették. Amikor megismerem az új nemzedékek tagjait és beszélgetek velük, akkor boldog vagyok és bízom abban, hogy az Úr továbbra is meg fogja áldani ezt az országot, ahogyan egyre átfogóbb lesz a próféták Chilevel kapcsolatos látomása.”¹²

Jorge F. Zeballos elder Chiléből, a Hetvenek tagja

számukra: templom fog épülni Santiagóban.

Spencer W. Kimball elnök nagyon gyenge volt, amikor felszentelte a templom helyszínét, de a jelenléte a dél-amerikai szentek iránti szeretetéről tanúskodott, akikkel már 1959 óta együtt munkálkodott. Adriana Guerra de Sepúlveda nőtestvér, aki akkor Kimball elnök feleségének tolmácsolt, ezt mondta: „Amikor láttam a prófétát – egy kis termetű, angyali ábrázatú embert –, könnyezni kezdtem, és nem találtam szavakat, amelyekkel szólhattam volna hozzá.

fontosságúnak, hogy példát mutasson az Úr módján történő vezetésben. Segített új vezetőket képezni, valamint felügyelte egyház-községek százainak és cövekek tucatjainak átszervezését, megszüntetését és összevonását. Ez az átszervezés és képzés az egyház gyors chilei növekedése miatt vált szükségessé. A vezetése segített megerősíteni az egységeket és felkészíteni a chilei egyházat a jövőre.

Ezen túlmenően Holland elder fontos kapcsolatokra is szert tett az országban. Carl B.

1972: Santiagóban megszervezik az első chilei cöveket

1977: Santiagóban megtartják az első területi konferenciát, melyen részt vesz Spencer W. Kimball elnök és más általános felhatalmazottak

◀ 1981: Misszionáriusképző központ nyílik Santiagóban

◀ 1983: Gordon B. Hinckley elnök felszenteli a Chilei Santiago templomot

Életemben először álltam egy élő próféta oldalán. Az valami csodálatos volt, hogy láthattam az Úr szószólóját itt a földön, a saját országomban.”¹⁰

Amikor a templomot 1983-ban felszentelték, az lett Dél-Amerika második temploma, és az első, amely egy spanyolajkú országban épült.

Jeffrey R. Holland elder Chilében

2002 augusztusában az Első Elnökség a Tizenkét Apostol Kvórumának két tagját bízta meg azzal, hogy az egyház két területe felett elnököljön: Dallin H. Oaks megbízatása a Fülöp-szigetekre, Jeffrey R. Holland elder pedig Chilére szólt. Holland elder chilei szolgálata és hatása felmérhetetlen és nemzedékek sorára lesz kihatással.

Holland elder azt tartotta elsődleges

A 2010-es földrengésre reagálva chilei fiatalok és felnőttek, a Mormon Segítő Kezek, tisztálkodási készleteket állítanak össze.

AZ EGYHÁZ NÖVEKEDÉSE CHILÉBEN

AZ EGYHÁZ CHILÉBEN

Egyházközségek és gyülekezetek: 622
 Cövekek: 74
 Missziók: 9
 Templomok: 1 (1 további bejelentve)
 Családtörténeti központok: 99

◀ 1990: Chiléből elhívják Eduardo Ayala eldert a Hetvenek Második Kvórumába

◀ 2002: Jeffrey R. Holland eldert a Tizenkét Apostol Kvórumából elhívják a Chile Terület elnökének

▶ 2008: Chiléből elhívják Jorge F. Zeballos eldert a Hetvenek Első Kvórumába

2009: Bejelentik a Chilei Concepción templomot

Pratt elder, a Hetvenek tagja és azon Területi Elnökség tanácsosa beszámolt néhány ilyen fontos kapcsolatról: „Holland elder jó viszonyt alakított ki Ricardo Lagossal [a chilei elnökkel] és feleségével. Több emberbaráti segélyprojektet is véghez vittek. Holland elder megismerkedett az apostoli nunciussal [vatikáni nagykövettel] és más fontos chilei személyiségekkel is.”¹¹

A jövőbe vetett bizalom

Parley P. Pratt és Jeffrey R. Holland elderek erőfeszítései, a Santiagóba érkezett első misszionáriusok áldozatai, Carlos Cifuentes és a hozzá hasonló vezetők és korai chilei úttörők elkötelezettsége – mindez azon százazrek hitéhez és elkötelezettségéhez társulva, akik az elmúlt több mint fél évszázad során csatlakoztak az egyházhoz, erős alapot épített az egyháznak Chilében. Az ország ma egy működő (és egy bejelentett) templom, egy misszionáriusképző központ, 9 misszió és 74 cövek otthona. A jövő korlátlan lehetőséget nyújt a Krisztushoz hívás lelki munkájára. ■

JEGYZETEK

1. Lásd *Deseret News 2013 Church Almanac*, 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Scot Facer Proctor and Maurine Jensen Proctor (2000), 504.
3. Verle Allred, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile Sur*, vol. 1 (2008), 6.
4. Julio Jaramillo, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 4–5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila történelmi összefoglalója. Rögzítette a szerző. 2013. nov.
6. Eduardo Ayala, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 44, 45.
7. Gordon B. Hinckley, in Rodolfo Acevedo A., *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, 100.
8. Néstor Curbelo, “Blossoming in the Desert,” *Church News*, Nov. 9, 1996, 8–9.
9. Eduardo Ayala, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, vol. 1 (2006), 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda, in Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile* (2006), 16.
11. Carl B. Pratt, in Néstor Curbelo, *Colombia: investigación histórica*, vol. 1 (2010), 16.
12. Jorge F. Zeballos levele a szerzőnek. 2014. jan.

Írta: Carol F. McConkie
első tanácsos a Fiatal Nők
Általános Elnökségében

MERJ VISSZAFOGOTT LENNI!

Mit taníthatunk a fiainknak és lányainknak, ami segít nekik abban, hogy bátran merjék választani a visszafogottságot egy olyan világban, amely kigúnyolja őket az erényes választásaik miatt?

Miert olyan fontos a visszafogottság? Mit számít az Úrnak egy szoknya hossza, egy dekoltázs vagy egy póló? Öt lány és két fiú édesanyja vagyok, így gondolhatjátok, hogy a visszafogottság témája olykor szóba kerül az otthonunkban. Az évek során azonban megtanultam, hogy a visszafogottságot úgy a legjobb tanítani, ha megtaníttuk a tant és megmutatjuk a jó példát. A tan segíteni fog a gyermekeinknek megérteni, hogy miért olyan fontos a visszafogottság, a példánk pedig kellemes módon mutatja meg a visszafogottságból fakadó áldásokat.

Mit jelent a visszafogottság?

A visszafogottság alapelvét Isten adta azért, hogy segítsen nekünk megtanulni a testünk megfelelő használatát itt a halandóságban. A visszafogottság a *Hűek a hithez* meghatározása szerint (ld. erényesség) „egyfajta alázatos és szolid hozzáállás az öltözködésben, megjelenésben, beszédben és viselkedésben”¹. A visszafogottság nem hiú vagy hencegő. A visszafogott emberek nem használják arra a testüket és a viselkedésüket, hogy a világ elismerését keressék, illetve a saját vélt vagy valós eredményeikre, kiemelkedő tulajdonságaikra irányítsák a figyelmet.

Kérlek, ne feledjétek, hogy a visszafogottság most ismertetett tantételei egyaránt vonatkoznak férfiakra és nőkre, fiakra és leányokra; azt se feledjétek, hogy még ha a visszafogottságról tanítunk és példát mutatunk is belőle, akkor sem ítéljük el soha azokat, akik a rövid szoknyát, vagy éppen a szivárványszín haját és a pazar testékszereket² választják. Szolgáljunk mindig példaként az egyén iránti együttérzésre és krisztusi szeretetre, miközben hűek maradunk ahhoz a mércéhez, amelyet az Úr állított fel.

Bizonyágomat teszem, hogy a döntések, melyeket

annak érdekében hozunk, hogy visszafogottan nézzünk ki és viselkedjünk, erőteljes üzenetet küldenek arról, hogy tudjuk kik vagyunk: Isten fiai és lányai, akik úgy döntöttek, hogy szent helyeken állnak.

Szeretem ezt a szentírást: „Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? [A]z Istennek temploma szent, ezek vagytok ti” (1 Korinthusbeliek 3:16–17). Testünk a lelkünk temploma. Ez az a testi templom, ahová meghívjuk társnak a Szentlelket. Hiszem, hogy amikor azt választjuk, hogy visszafogott ruhát viselünk és visszafogott viselkedést tanúsítunk, akkor *viseljük és megéljük a bizonyosságunkat*, amellyel Istenről, az Örökkévaló Atyáról és az Ő Fiáról, Jézus Krisztusról rendelkezünk. Testi megjelenésünkkel tanúsítjuk, hogy Krisztus tanítványai vagyunk és az Ő evangéliuma szerint élünk.

Miért fontos a visszafogottság?

A jó és a gonosz világában élünk, és a fizikai testet lehet igazlelkű és gonosz célokra használni. Mi azonban tudjuk, hogy a becses testünk ajándék Istentől minden egyes ember számára. Ezek a testek szentek. David A. Bednar elder elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt tanította: „Azok számára, akik ismerik és értik a szabadítás tervét, a test bemocskolása a lázadás egyik formáját jelenti [lásd Móziás 2:36–37] és azt, hogy megtagadjuk valódi kilétünket Isten fiaiként és leányaiként.”³ Azt választjuk, hogy gondozzuk és óvjuk a testünket, hogy eszközök lehessünk Isten kezében az Ő dicsőséges céljainak megvalósításához (lásd Alma 26:3). Ha a Szabadítót kívánjuk képviselni és az Ő munkáját végezni, akkor fel kell tegyük magunknak a kérdést: kényelmesen éreznénk magunkat az éppen viselt ruhánkban, ha a Szabadító mellettünk állna?

Az öltözködésben, megjelenésben, gondolatokban és viselkedésben tanúsított visszafogottság annak bizonyítéka, hogy értjük a megkötött szövetségeinket, melyek megáldanak, megvédenek és erővel ruháznak fel bennünket miközben arra készülünk, hogy visszatérjünk az Ő színe elé. Amikor megkeresztelkedtünk, akkor kiléptünk a világból és beléptünk Isten királyságába. Mindennek másmilyennek kell lennie számunkra. Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt tanította: „Ha úgy döntünk, hogy az Ő királyságában leszünk, elválasztjuk – de nem szigeteljük el – magunkat a világtól. Ruházatunk szerény lesz, gondolataink tiszták, beszédünk szeplőtelen.”⁴

A visszafogottság olyan tantétel, mely segíteni fog nekünk bizottsággal a szövetség ösvényén maradni, miközben Isten színe elé törekszünk. Az öltözködésben, a megjelenésben, a gondolatokban és a viselkedésben tanúsított visszafogottság segíteni fog nekünk felkészülni a templomi szent szövetségek megkötésére és betartására. Hogy megáldja és megóvja Ádámot és Évát, Isten bőrruhát adott nekik, hogy felöltöztesse őket, mielőtt kiűzte volna őket a kertből. Hasonlóképpen takar be minket a halandóságban Isten a szövetségekkel, melyeket a templomi szent alsóruhánk jelképez.

Melyek a visszafogottság áldásai?

Mit taníthatunk a fiainknak és lányainknak, ami segít nekik abban, hogy bátran merjék választani a visszafogottságot egy olyan világban, amely kigúnyolja és megveti őket a tiszta és erényes választásaik miatt? Azt látják vajon, hogy figyelemfelkeltésre használjuk a testünket vagy Isten dicsőítésére?

A gondolatokban, szavakban, megjelenésben és viselkedésben tanúsított visszafogottság segít szert tennünk három erőt adó és nemesítő áldásra.

1. A visszafogottság állandó társul hívja a Szentlelket. Hales elder ezt tanította: „A visszafogottság alapvető fontosságú a Lélekre való érdemességhez.”⁵

Segítsünk a gyermekeinknek megérteni, hogy aligha akarhatnak bármi olyat tenni, amivel megfosztanak magukat „a Szentlélek kimondhatatlan ajándék[ától]” (T&Sz 121:26). Segítsetek nekik megtudni, hogy értékes és erőteljes lelki ajándékok járnak együtt az Ő szent társaságával. Isten megígérte: „...adni fogok neked a Lelkemből, amely megvilágosítja az elmédet, és örömmel tölti el a lelkedet;

...ezáltal fogsz tudni mindent, amit tőlem kívánsz, ami az igazlelkűség dolgaihoz tartozik, hittel, híve bennem, hogy kapni fogsz” (T&Sz 11:13–14). Tudás, bölcsesség és bizonyosság. Öröm, békesség és boldogság. Ez csak néhány azon nagyszerű áldások sorából, melyeket megígérhetünk gyermekeinknek, amikor arra kérjük őket, hogy éljenek visszafogottan és legyenek érdemesek a Szentlélekre.

A visszafogott öltözködés egyik nehézsége, hogy a divat és a társadalmilag elfogadott viselkedés rendszeresen változik. Az Úr normái soha nem változnak. Tanítsátok meg a fiatal férfiakat és fiatal nőket arra, hogy legyenek fogékonyak a Lélekre, amikor eldöntik, hogy mit vegyenek fel, mit mondjanak és mit tegyenek. Ha közel élnek a Lélekhez, akkor nem szükséges a világhoz hasonlítaniuk.

Gyermekeink megkapták a Szentlélek ajándékát, és a szövetség ösvényén haladnak, mely a templomba vezet és visszaviszi őket Isten színe elé. Szükségük van ránk, hogy biztosítsuk őket arról és példázzuk számukra azt, hogy iránymutatást, vigaszt és megtisztulást nyernek, amikor a Szentlélekre érdemesen élnek.

2. Megtaníthatjuk a fiainknak és lányainknak, hogy a visszafogott megjelenés és viselkedés segít megvédeni bennünket a világ romboló hatásától. A mindannyiunk ellen használt fegyverek közül az egyik legmegtévesztőbb az a társadalmilag elfogadott hozzáállás, hogy az erkölcsösség kiment a divatból. A visszafogottság védelmet jelent az ilyen gonosz befolyások ellen, valamint oltalmazza az erkölcsi tisztaságot és az erényt. Figyeljete ezekre a szavakra

Tanítsátok meg a fiatal férfiakat és fiatal nőket arra, hogy legyenek fogékonyak a Lélekre, amikor eldöntik, hogy mit vegyenek fel, mit mondjanak és mit tegyenek. Ha közel élnek a Lélekhez, akkor nem szükséges a világhoz hasonlítaniuk.

A fiatalság erősségeért című füzetből: „Házasság előtt... [s]emmi olyat ne tégy, ami szexuális érzéseket ébreszthet!”⁶ A kirívó megjelenés és viselkedés gyakran ébreszt nemi vágyakat, korlátokat dönt le és nagyobb kísértésnek tesz ki az erkölcsi tisztaság törvényének megszegésére.

Hales elder ezt tanította: „A visszafogottság a gondolatokban és tettekben megnyilvánuló tisztaság és nemi erkölcsösség középpontjában helyezkedik el. Ily módon, mivel vezérli és befolyásolja a gondolatainkat, viselkedésünket és döntéseinket, a visszafogottság jellemünk velejéhez tartozik.”⁷ Tanítsátok és példázzátok a visszafogottságot, így segítve a fiatal férfiainknak és fiatal nőinknek felkészülni, hogy megvédjék és megoltalmazzák a bennük lévő nemzőerőt. Segítsetek nekik, hogy a férj és feleség közötti szerelem e kifejezési módját szentnek tartsák és a házasságig megőrizték.

3. A visszafogottság képessé tesz bennünket arra, hogy „Isten tanújaként áll[junk] mindig” (Móziás 18:9).

A Szabadító ezt tanította: „Tartsátok fel tehát világosságotokat, hogy világítson a világnak. Íme, én vagyok a világosság, amit fel kell tartanotok” (3 Nefi 18:24). Isteni megbízatásunk van arra, hogy jelzőtűz legyünk a világnak, hogy kimutassuk az evangélium szerinti élet örömét, hogy igazlelkűséget tanítsunk, és hogy építsük Isten királyságát a földön. Mindannyian Krisztus világosságát tükrözzük vissza, amikor visszafogottak és tiszták vagyunk és betartjuk a parancsolatokat. A visszafogottság tanúság a Szabadítóról való bizonyosságunkról és Jézus Krisztus evangéliumáról.

Mily gyönyörűek és áldottak azok, akiket a Szentlélek vezérel, akik megóvják magukat a világiasságtól, és akik Isten tanújaként állnak a világban. Áldottak azok is, akik Sion minden fia és leánya számára példázzák és tanítják a visszafogottság tantételét.

Mínthogy szövetséget kötöttünk arra, hogy kövessük a Szabadítót, és arra vágyunk, hogy elnyerjük életünkben az engesztelése teljességének áldásait, így valójában egyetlen öltözet van, amely számít. Moróni ezt jegyezte fel: „...ébredj, és emelkedj fel a porból, ...igen, és öltsd magadra gyönyörű ruháidat, Ó Sion leánya..., hogy eleget lehessen tenni az Örökkévaló Atya szövetségének” (Moróni 10:31; kiemelés hozzáadva).

A gyönyörű ruhák az igazlelkűség azon köntöse, melyeket azok viselnek, akik megtartják szövetségeiket. Vajon arra készítjük-e fel a gyermekeinket, hogy ezeket a gyönyörű ruhákat öltse magukra?

Bizonyosságomat teszem, hogy Krisztusban van a szabaddulás, és azok, akik megtartják szövetségeiket, azok „tökéletes tudatában lesznek örömeiknek és igazlelkűségüknek, felöltözötten tisztasággal, igen, méghozzá az igazlelkűség köntösével” (2 Nefi 9:14). ■

A Brigham Young Egyetem 2013. május 2-i, női konferenciáján elhangzott beszéd alapján.

JEGYZETEK

1. *Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* (2007). 50.
2. Lásd Jeffrey R. Holland: Izráel, Istened szólít. Áhítat, Egyházi Oktatási Szervezet, 2012. szept. 9. cesdevotionals.lds.org
3. David A. Bednar: Hiszünk abban, hogy erkölcsösnek kell lennünk, *Liahóna*, 2013. máj. 43.
4. Robert D. Hales: A keresztelés szövetsége: a királyságban és a királyságból valónak lenni, *Liahóna*, 2001. jan. 8.
5. Robert D. Hales, “Modesty: Reverence for the Lord,” *Liahona*, Aug. 2008, 18.
6. *A fiatalság erősségeért* (2011). 36.
7. Robert D. Hales, *Liahona*, Aug. 2008, 19.

IMÁDKOZTAM AZ ÉSZAKI-TENGEREN

Amikor 17 éves voltam egy dél-Norvég szigeten éltünk, melynek Andabeløy volt a neve. Édesapám ott tért meg az egyházba és a tengerben keresztelt meg engem.

Akkoriban halászként dolgoztam, és tapasztalt voltam a bárkák irányításában. Édesapám rám bízta a tengeri taxiszolgáltatásunkat, melyet a környékbeli lakosok vettek igénybe.

Egy napon, 1941-ben, felhívott egy orvos, aki a tőlünk északra fekvő Flekkefjordban élt. Egy asszonynak, aki két órányra lakott hajóval, azonnali orvosi segítségre volt szüksége. Hoffman doktor megkérdezte, hogy el tudnám-e

vinni őt az asszonyhoz, ám a szüleim aggódtak az Északi-tengeren dühöngő vihar miatt. Úgy döntöttünk, imádkozunk és megkérdezzük Mennyei Atyát arról, hogy mi a teendő. Azt a választ kaptuk, hogy vágjunk bele.

Amikor a tengerbe eresztettem a *Tryg* nevű 10 méteres halászbárkát, az idő rossz volt, a hullámok pedig nagyok. Miután felvettük az orvost, elindultunk a fjordon keresztül a nyílt tengerre. Egy olyan településre tartottunk, amely Listától északra, Norvégia déli, sziklás tengerpartján helyezkedett el – ez a partszakasz hírhedt volt a viharos időjárásáról és a hajótörésekről.

Folyamatosan haladtunk a viharban, mígnem a cél előtt egy kis öböl keskeny – mintegy 12 méter szélességű –, sziklás bejáratához értünk. A hullámok, melyek olyan magasak voltak, hogy nem tudtam volna a bárkát irányban tartani az öböl bejáratában, be-betódultak az öbölbe és a szikláknak csapódtak.

„Mit tegyünk?” – igyekezett túlkia-bálni a vihart az orvos.

„Imádkoznunk kell felőle” – válaszoltam.

Egy pillantra megálltam és útmutatásért imádkoztam a Mennyei Atyához. Amint kimondtam az áment, világos

válasz érkezett. Hirtelen eszembe jutott egy történet, melyet egy öreg halász mesélt nekem. Ő egyszer ugyanezen a szakaszon halászott egy heves vihar idején, és nem tudott partra jutni. Amint arra várt, hogy véget érjen a vihar, megfigyelte, hogy a kifutó hullámok egy bizonyos rendszert követnek. Miután partra futott három nagy hullám, egy rövid, nyugodt időszak következett – pont elég idő ahhoz, hogy áthajózzon az öböl bejáratán.

Én is elég sokat halásztam már ezen a szakaszon, de soha nem vettem észre semmilyen rendszert a hullámokban. Ennek ellenére oda kormányoztam

A hullámok olyan magasak voltak, hogy nem tudtam volna a bárkát irányban tartani.

a bárkát az öböl bejáratához, azután pedig vártunk és figyeltük, ahogy három nagy hullám érkezett. És valóban, ezután hirtelen nyugodtabb volt a víz. Besiklottam a bárkával a sima vízben az öbölbe és biztonságban kiraktam Hoffman doktort. Ő elsietett a beteg asszonyhoz, miközben én a bárkán vártam és hálás voltam, amiért a Mennyei Atya megválaszolta az imámat.

Amikor az orvos úgy egy órával később visszatért, kijelentette: „Megmentettük az életét!”

A jó híreknek és a javuló időjárásnak köszönhetően megkönnyebbülve és bármiféle rendkívüli esemény nélkül vezettem haza a bárkát.

Tanúságot teszek arról, hogy amikor segítségre van szükségünk, imádkoznunk kell. Tudom, hogy Mennyei Atyánk válaszolni fog. ■

Olaf Thorlief Jensen, USA, Utah

bevallotta nekem, hogy aznap azért jön a templom felszentelésére, hogy megtudja hányadán is áll az Úrral. Komoly bűnöket követett el a múltban, és bár addigra már bűnbánatot tartott, még mindig nehezebbre esett jó érzéseket táplálnia saját maga – vagy akár a kórusban való éneklés iránt.

Folyamatosan Faust elnököt néztem, mert úgy éreztem, hogy az Úr képviselőjeként – mint az Első Elnökség tagja – ő biztosan tud tenni valamit. De én hogyan szólhatnék neki, és ő mit tehetne? A gyűlés után ugyanúgy fogja elhagyni a szobát, ahogyan bejött. Nem lesz ismerkedés, kézfogások, társalgás. Értettem én, hogy elfoglalt és muszáj lesz elutaznia, mégis imádkoztam.

Faust elnök el volt merülve a gondolataiban, majd egy ideig engem nézett. Szemöldökét erősen összehívta. A gyűlés végeztével vidáman ragyogott fel az arca.

Ismét rám nézett, majd hirtelen felállt, megfordult és amennyire csak lehetett előre nyújtotta a karját. Egyenesen az ismerősömré mutatott. Majd pedig határozottan és hangosan ezt mondta: „Az Úr szeret téged!”

Faust elnöknek ez a gesztusa „kicsi és egyszerű” volt, mégis olyan erőteljes, hogy kizárólag a Szentlélektől eredhetett, aki közölte vele azt, amire nekem nem volt lehetőségem. Az a pár szó megáldotta az ismerősömet és továbbra is fenntartja az abba vetett hitemet, hogy „kis és egyszerű dolgok visznek véghez nagyszerű dolgokat” (Alma 37:6). ■

Alice Victoria Weston-Sherwood,
USA, Arkansas

Ő SZERET TÉGED

A Tennessee-i Memphis templom felszentelésekora a celesztális szoba sarkában, az orgonánál ültem. James E. Faust elnök (1920–2007) – aki 1995 és 2007 között az Első Elnökség tagja volt – jött el felszentelni a templomot. Ő és több más vezető is a mikrofon mögött foglalt helyet. Egy helyi egyházi kórus vonult be és sorakozott fel mögöttük.

Volt a kórusban egy fiatal nő, akinek a látogatótanítója voltam. A gyűlés során végig azért imádkoztam, hogy elnyerje azt, amiért jött. Előzőleg

MEGHALLOTTAM A GYERMEKEKET

A klinikai depresszió olyasmí volt, amit nem akartam újra átélni. Miután azonban 12 éven át mentes voltam tőle, mégis visszatért.

Féltem és kétségbeestem. Mennyei Atyámat faggattam és erőért imádkoztam, hogy keresztüljussak a megpróbáltatáson. Azért is könyörögtem hozzá, hogy a depresszióm ne tartson öt éven át, mint legutóbb.

A férjemmel három gyermekünk van, két fiú és egy lány, akik 13 unokával áldottak meg bennünket. Ismerve az engem fenyegető reménytelenséget, a lányom összehozta a családot egy böjti- és imanapra. Minden unoka, az 1 évestől a 10 évesig imádkozni akart Nagyiért; azok hárman pedig, akik meg voltak keresztelve, böjtlőni is akartak. Nagyon megnyugtató volt a tudat, hogy a férjem, a gyermekeim és az unokáim mind böjtlőni és imádkozni fognak értem.

Másnap, amikor felébredtem egy szunyókálás után, a depresszió érzése nem tűnt olyan erősnek. Másnap még tovább gyengült. Az ötödik napra a

Minden unoka, az 1 évestől a 10 évesig imádkozni akart Nagyiért; azok hárman pedig, akik meg voltak keresztelve, böjtlőni is akartak.

depresszióm teljesen elmúlt. Aznap este, miközben azon tanakodtam, hogy miképpen történt ez a csoda, egy hang érintette meg a lelkemet és azt mondta nekem: „Meghallottam a gyermekeket.” Mennyei Atyám meghallotta őket az ő ártatlanságukban és megválaszolta az alázattal, hittel és szeretettel elmondott imáikat.

A Szabadító azt tanította:

„...ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába.

A ki azért megalázza magát, mint ez a kis gyermek, az a nagyobb a mennyeknek országában” (Máté 18:3–4).

Írtam az unokáimnak és megköszöntem nekik, hogy böjtlöltek

és imádkoztak értem. Elmondtam nekik, mennyire szeretem őket. Elmondtam nekik, hogy Mennyei Atyánk meghallotta őket és megválaszolta az imáikat.

Ahogy az unokáim növekednek az evangéliumban, remélem, emlékezni fognak arra az időre, amikor Mennyei Atyánk azt mondta a nagyanyjuknak: „Meghallottam a gyermekeket.” Remélem azt is, hogy ez az élmény megerősíti majd a bizonyosságukat és segít nekik erősnek maradni az evangéliumban. ■

Joy Cromar, USA, Kalifornia

FELETTÉBB VONZÓ MÉREG

Amikor kiléptem a bejárati ajtón, hogy behozzam az újságot, kellemetlen látvány tárult a szemem elé. Az éjszaka során a tűzhangyák egy vöröses bolyt építettek, amely a gyeper és a járda közötti résben púposodott.

Bár a férjemmel nem régóta élünk Texasban, azt már saját fájdalmas tapasztalatomból tudtam, hogy a hangyák nem a színükről, hanem az égető csípésükről kapták a nevüket. Elin-dultam a garázsba, ahol a rovarirtót tartottuk. Azután elolvastam a címkére írt utasításokat.

„[Ez a rovarirtószer] felettébb vonzó a tűzhangyák számára – írták. – Magukkal hurcolják a bolyba, a királynőjüket táplálják vele, és a kolónia elpusztul.” A címkén az állt, hogy a szemcséket a halmocska köré és a tetejére kell szórnom, a hangyák pedig elvégzik a többit.

Kételkedtem benne. A tűzhangyák igen okosnak tűntek nekem, hiszen egyetlen éjszaka alatt is magas halmokat tudtak építeni. Kétségeim voltak afelől, hogy bedőlnek az álcázott mérregnek, de azért szétszórtam.

Röviddel ezután azt vettem észre, hogy megélnékült a tevékenység a boly körül. Tartottam a távolságot, de közelebb hajoltam, hogy megfigyeljem a nyüzsgést. Úgy el voltak ragadtatva, mintha manna hullott volna az égből. Apró csáprágóik közé fogva cipelték a fehér szemcséket, és egymást fellökve igyekeztek bevinni a mérget a bolyba.

Elborzadva, ugyanakkor ámulattal figyeltem. Önszántukból vittek mérget az otthonukba. Úgy tűnik, hogy nem túloztak, amikor azt írták, hogy „felettébb vonzó”. Valahogy a rovarirtó gyártója megoldotta, hogy egy rossz – sőt, halálos – dolgot rendkívül jónak tűntessen fel.

Soha nem láttam még megdöbentőbb példát arra, hogy miként lehet a rosszat jó színben feltüntetni. Erről eszembe jutott az, hogy Sátán is ugyanezt teszi. Megnyugtató volt tudni, hogy ő ugyan szétszórhatja az álcázott mérget az otthonom körül, de be már nem hurcolhatja – hacsak én meg nem engedem neki. De akkor hogyan tarthatom kívül?

Az egyik kedvenc szentírásom jutott eszembe: „Mert íme, Krisztus Lelke minden embernek megadatott, hogy különbséget tehessen jó és gonosz között...” Mormon elmagyarázza, hogy azon Lélek által „tökéletes tudással tudhatj[uk]”, hogy valami Istentől vagy Sátántól származik-e (Moróni 7:16).

Amint a végzetükbe rohanó hangyákat figyeltem, hálát éreztem azért, hogy a férjemmel biztonsággal meg tudjuk ítélni, hogy beengedjünk-e valamit az otthonunkba. A mi feladatunk az, hogy megtanítsuk

gyermekeinknek, hogy Krisztus Lelkét kövessék, azért hogy ők is felismerjék a mérget, amikor rábukkannak.

Ahogy ott görnyedtem a hangyákat figyelve, amint a legutolsó szemcsét is beviszik a bolyba, megfogadtam, hogy minden tőlem telhetőt meg fogok tenni azért, hogy ne engedjek mérget az otthonomba. ■

Alison L. Randall, USA, Utah

Acímkén az állt, hogy a szemcséket a halmocska köré és a tetejére kell szórnom, a hangyák pedig elvégzik a többit.

Kiállni azért, AMIBEN hiszünk

Olyan világban élünk, ahol sokan a gonoszt jónak tartják, a jót pedig gonosznak; nekünk pedig ki kell állnunk a jóért. A következőkben olyan fiatal felnőttek bizonyosságait olvashatjátok, akik kiálltak azért, amiben hisznek. Nem vitatkoztak és nem reagáltak haraggal vagy durvasággal. Egyszerre tanúsítottak „mind bátorságot, mind pedig udvariasságot”¹, ennek eredményeképpen pedig megerősítettek másokat (lásd 3 Nefi 12:44–45).

AZ ÖCSÉM VISSZAUTASÍTOTTA A PEZSGŐT

Franciaországban kötelező sorkatonai szolgálat van. A 20 éves öcsém, Loïc, úgy döntött, hogy tartalékos tisztképző iskolába megy és hadnagy lesz. A tanulmányai végén avatási ünnepség következett az új tisztek részére. Ilyenkor egymás után el kell mondaniuk az ezred jelmondatát, majd pedig fel kell hajtaniuk egy pohár pezsgőt, elfogyasztva a benne lévő rózsát is. Ez a hagyomány még Bonaparte Napóleonnal kezdődött, és azóta egyetlen tiszt sem hagyta ki.

Loïc azt mondta az ezredesnek, hogy a vallási elvei nem teszik lehetővé az alkoholfogyasztást. Fagyos csend követte Loïc mentesség iránti kérelmét. Az ezredes felállt. Am ahelyett, hogy Loïcöt a pezsgő elfogyasztására utasította volna, gratulált neki ahhoz, hogy a nyomás ellenére hű maradt az elveihez. Elmondta, hogy büszkén fogad egy ilyen tisztességes embert az ezredébe. A pezsgőt más italra cserélték, Loïc pedig részt vett az avatási ünnepségen.

Pierre Anthian, Franciaország

ELHÍVTAK EGY VAD BULIBA

Diploma után a nővérem, Grace és én több utolsó napi szenttel együtt dolgoztunk egy cégnél. A munkaadóink nem voltak az egyház tagjai. Amikor a nővéremet eljegyezték, a munkaadóink egy meglepetés leánybúcsút tervezett számára. Azt reméltem, hogy tiszteletben fogja tartani a normáinkat, de ehelyett szeszitalt, csippendél táncost és egy botrányos filmcsekét rendelt.

A leánybúcsú előtt éreztem magamban a Szentlélek suttozását, amint arra bátorított, hogy emlékeztessem a főnökömet a normáinkra. Megmarkoltam a Fiala Nők medálomat és eszembe jutott mindaz az erőfeszítés és áldozat, amelyet a személyes fejlődésem véghezvitele érdekében hoztam, amikor a Fiala Nők közé tartoztam. Iránymutatásért imádkoztam, hogy ezúttal még jobban helyt tudjak állni. Sms-t küldtem a munkaadómnak, leírva az aggodalmaimat, és biztos voltam benne, hogy meg fog miatta sértődni. Ennek ellenére a legfőbb vágyam az volt, hogy Mennyei Atyámnak tetszően cselekedjek.

Amikor elkezdődött a buli, a főnököm nem szólt hozzám, de még csak rám sem mosolygott. Viszont lemondta a táncost és a filmet.

A buli utáni napokban a főnököm továbbra sem beszélgetett és nevetett velem úgy, mint előtte. Én azonban nyugodt voltam, mert tudtam, hogy Isten elégedett azzal, amit tettem. Úgy egy héttel később a főnökömmel való viszonyom visszatért a rendes kerékvágásba. Tudom, hogy Isten meglágyította a szívét, és segített neki megérteni, hogy aszerint élek, amiben hiszek. Lemy Labitag, Fülöp-szigetek, Cagayan-völgy

CSÚNYA BESZÉDET HALLOTTAM AZ ÓRÁN

Amikor úgy 18 éves voltam, beiratkoztam egy varrótanfolyamra. Az egyik nap a tőlem 1-2 méterre ülő három lány elkezdett csúnyán beszélni egymás között. Nem tudtam, hogy mit tegyek: hagyjam őket figyelmen kívül, hogy elkerüljem a konfliktust, vagy álljak ki a normáimért, és kérjem meg őket, hogy hagyják abba? Végül a lehető legkedvesebben azt mondtam: „Elnézést, de megtennétek, hogy nem beszéltek így?”

A legnagyobb lány rámmeredt és azt mondta: „Úgy beszélünk, ahogy akarunk.”

„De tényleg muszáj káromkodnotok? – kérdeztem. – Nekem nagyon rosszul esik.”

„Akkor ne figyelj ide” – felelte.

Kezdem dühbe jönni és azt mondtam: „Nehéz nem odafigyelni, amikor ilyen hangosak vagytok.”

„Kibírod” – válaszolta ő.

Feladtam. Bosszantottak a lányok, de magamra még jobban haragudtam. Nem tudtam elhinni, hogy hagytam magam kihozni a sodromból. A lányok továbbra is káromkodtak, és eddigre már mindannyian mérgesek voltunk.

Miután lecsillapodtam, láttam, hogy a lányoknak gondjuk akadt a varrógépükkel. Tudtam, hogy hol a hiba, mert korábban nálam is pont ugyanaz volt. Úgyhogy megmutattam nekik, hogy hol kell megjavítani. Láttam, ahogy megváltozik a legnagyobb lány arckifejezése. „Figyu – mondta –, sajnáljuk.” Nem tudtam elhinni: éppen bocsánatot kért. „Én is sajnálom – mondtam neki. Nem lett volna szabad így felhúznom magamat.”

Visszamentem a varrógépemhez, és ezután már egyetlen csúnya szót sem hallottam. Ez az élmény megtanította nekem, hogy ha a szavaink esetleg nem is változtatják meg mások hozzáállását, a kedvesség és a szolgálat gyakran képes lehet rá.

Katie Pike, USA, Utah

MEGVÉDTEM A MISSZIÓS SZOLGÁLATOT

19 évesen csatlakoztam az egyházhoz. Én voltam három fiú közül a középső, valamint az egyetlen utolsó napi szent a családban. Röviddel a keresztkedésem után vágyat kezdtem érezni arra, hogy missziót szolgáljak. Egy év elteltével a Lélek azt mondta nekem, hogy menjek. Beszéltem édesanyámmal, aki úgy érezte, hogy nem lenne helyes elmennem. Így elhalasztottam egy évvel, de a missziós szolgálat iránti vágy nem múlt el. Azalatt az év alatt tanulmányoztam a szentírásokat, pénzt tettem félre, előkészítettem a papírjaimat, megcsináltattam az összes orvosi vizsgálatot és – miután minden más megvolt – vártam az Úrra. Hamarosan elhívást kaptam, hogy a Brazíliai Campinas Misszióban szolgáljak.

A szüleim továbbra is ellene voltak. Nyíltan böjtöltem és imádkoztam, megosztva az aggodalmaimat Mennyei Atyámmal. Arra kértem, hogy érintse meg a földi édesapám szívét. Megtette. Meglepetésemre, édesapám eljött arra a búcsúbulira, melyet a barátaim az indulásom előtti szombatra szerveztek. Hétfőn pedig apa kivitt a repülőtérré.

A misszióm során, miközben az evangéliumot prédikáltam, éreztem Isten szeretetét. Anyukám továbbra is édesanya maradt, és visszatértemkor ő volt az első, aki megölelt.

Megtanultam, hogy a missziós szolgálat jóval több, mint kötelesség: ez egy kiváltság, illetve a fejlődés és tanulás csodálatos időszaka.

Cleison Wellington Amorim Brito,
Brazília, Paraíba

BIZONYSÁGOT TETTEM ISTENRŐL

Amikor az első évfolyamba jártam az országunk legjobb egyetemén, nagy volt rajtam a nyomás, hogy a legjobbat hozzam ki magamból. Zaklattak a hitem miatt, én pedig elkezdtem megkérdőjelezni az evangéliumba vetett hitemet, amikor sok tanárom kifejtette mindazt, amit „valóságként” tartott. Sok évfolyamtársamat érintette mindez. Ilyen környezetben nehéz volt fenntartani a keresztény értékeket. Arra gondoltam, hogy abbahagyom, de úgy döntöttem, hogy jobb, ha maradok. Úgy érveltem magamban, hogy ha csak néhányan jutnak be erre az egyetemre, és közöttük is csak néhány utolsó napi szent van, akkor nekem maradnom kell, és ki kell állnom az igazságért.

A biológiatanárom, aki a saját bevallása szerint ateista volt, bármiféle Legfelsőbb Alkotóba vetett hit nélkül tanította ezt a tudományt. Minél többet hallgattam azonban, annál jobban megerősödött bennem, hogy van egy Legfelsőbb Lény – Isten, a mi Atyánk –, aki mindezeket a dolgokat megalkotta. Mások úgy érveltek, hogy ennek az elgondolásnak semmi értelme. A vitáink egyre hevesebbek lettek. Türelmetlenül vártam, hogy jelentkezhessenek és elmagyarázhassam, hogy hiszek Istenben, az Alkotóban.

Elérkezett a hozzászólások ideje. Az iskolánkban teljesen megszokott volt, hogy az emberek tapsoltak, bekiabáltak neki, vagy lehurrogták, amikor valaki előadta az elgondolásait. Határozottan felálltam és egyszerűen ennyit mondtam az ellenző félnek: „Most talán teljesen értelmetlennek tűnik számotokra az Istenbe vetett hit, de el fog jönni a nap, amikor számotokra is épp olyan világos értelme lesz, mint amilyen számomra most.”

Azóta soha nem hurrogtak le, amikor kiálltam a hitelveimért. Onnantól kezdve tanulmányilag, társadalmilag és lelkileg is fejlődtem. Elkezdtem tevékeny részt vállalni a diákelemből, és meg is választottak különböző egyetemi tisztségekbe.

Megtanultam, hogy az igazság melletti – akár csak egyszeri – kiállítás nagy hatással van a jövőbeni döntéseinkre.

ifj. Vince A. Molejan, Fülöp-szigetek, Mindanao

JEGYZET

1. Lásd Jeffrey R. Holland: A tanítványság ára és áldásai. *Liahóna*, 2014. máj. 6.

Összefonódó

BIZONYYSÁGOM

Írta: Ivy Noche

A misszionáriusok a szingapúri otthonunkban tanították a családomnak az evangéliumot. Édesapám nem csatlakozott az egyházhoz, de édesanyám igen. Jézus Krisztusról és az Ő evangéliumáról tanított bennünket. Már gyerekként is büszkén mondtam a barátaimnak, hogy utolsó napi szent vagyok.

Mindig megbíztam édesanyám tanításaiban. Amikor azonban fiatal felnőtté váltam, egy misszionárius megkérdezte tőlem, hogy hányszor olvastam már a Mormon könyvét. Ezt a kérdést már korábban is többször feltették nekem, de ezúttal arra jöttem rá, hogy mivel addig nem olvastam el a Mormon könyvét, nem tudtam, hogy igaz-e.

Tagadhatatlan tény

Nem tudtam tovább figyelmen kívül hagyni a tagadhatatlan ténytet:

Számomra összefonódik Jézus Krisztus evangéliumának igaz volta és a Mormon könyvének igaz volta. Ha az evangélium igaz, akkor a Mormon könyve is igaz.

Jézus Krisztus evangéliumának igaz volta és a Mormon könyvének igaz volta összefonódik. Ha az evangélium igaz, akkor a Mormon könyve is igaz. Mivel nem tudtam, hogy vajon a Mormon könyve igaz-e, ezért bizonytalanná váltam mindazon dolgok iránt, amelyekben híve felnőttem. Zavartottság töltötte meg az elmémet, és

a szívemben továbbra is ott motoszkált a kérdés: „Igaz-e a Mormon könyve?”

Kapcsolatom a Szabadító Jézus Krisztussal szintén táplálta bennem az igazság iránti vágyat. Azon a napon, amikor megértettem, hogy nem tudhatok meg többet Jézus Krisztusról anélkül, hogy komolyan elolvassam a Mormon könyvét, egyúttal arra is mélységes vágyat éreztem, hogy megtudjam, vajon igaz-e.

Tanítónak elhíva

Íránymutatásért imádkoztam. Éppen ekkoriban történt, hogy a gyülekezeti elnököm elhívott, hogy a Mormon könyvét tanítsam az Evangélium tantételei osztályban. Elfogadtam az elhívást, mert úgy éreztem, talán ez lehet az Úr azon válasza, amellyel segít nekem megtudni a Mormon

könyve igaz voltát és közelebb kerülni a Szabadítóhoz.

A tanítás nehéz volt. Az első néhány vasárnap után már tudtam, hogy addig nem leszek eredményes, amíg nem hiszek a Mormon könyvében.

Fejezetről fejezetre kibontakozó történetek

Elkezdtem hetente tanulmányozni a Mormon könyvét, és hamarosan örömet találtam ebben az olvasásban. A Mormon könyve történetei fejezetről fejezetre bontakoztak ki és közelebb vittek engem Jézus Krisztushoz.

Olvastam Krisztus születéséről, melyet Nefi látomásban látott:

„És láttam Názáret városát; és Názáret városában egy szűzet láttam, és ő rendkívül tetszetős és fehér volt. [...]

És [az angyal] azt mondta nekem: Íme, a szűz, akit látsz, Isten Fiának az anyja a test szerint” (1 Nefi 11:13, 18).

Olvastam a boldogság tervéről és arról, hogy a szabadulásunkhoz szükséges a Jézus Krisztusba vetett hit. Amulek ezt tanította:

„...tudom, hogy Krisztus el fog jönni az emberek gyermekei közé, hogy magára vegye népe vétkeit, és

hogyan engesztelést fog hozni a világ bűneiért; mert az Úristen mondta ezt.

...[M]ert az Örökkévaló Isten nagy terve szerint kell, hogy legyen egy engesztelés, különben az egész emberiségnek elkerülhetetlenül el kell vesnie” (Alma 34:8–9).

Olvastam arról, ahogyan Jézus Krisztus az ősi Amerikában élő más juhait között szolgált, és tudtam, hogy Ő minden nemzet Istene. Ő így szólt a nefitákhöz: „...ti vagytok azok, akikről ezt mondtam: Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből a nyájból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallani fogják hangomat; és lesz egy nyáj és egy pásztor” (3 Nefi 15:21).

Apránként érkezett a bizonyágom

Miközben a Mormon könyvét olvastam, egyre ragyogóbbá vált a Jézus Krisztusba vetett hitem, és egyre jobban megértettem a tervét (lásd Alma 32:28).

Bizonyágomat teszem, hogy a Mormon könyve vallásunk záróköve. A Szentlélek kinyilvánította nekem, hogy Joseph Smith igaz próféta, aki visszaállította Isten egyházát a földön,

és aki lefordította a Mormon könyvét az aranylemezekről. A Mormon könyve tanúbizonyosságot tesz Jézus Krisztusról, és szorosan együtt munkálkodik a Bibliával. Közösen tesznek bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus valóban Isten Fia és hogy Ő *minden* nemzet Istene, nem csak egy nemzeté. ■

A szerző Szingapúrban él.

VALLÁSUNK ZÁRÓKÖVE

„Ahogyan a zárókő eltávolításával leomlik a boltív, éppen úgy az egyház egésze

is a Mormon könyve igaz voltán áll vagy bukik. [H]a a Mormon könyve igaz – és mostanra már milliók tettek bizonyosságot arról, hogy a Lélek tanúságtétele szerint valóban igaz –, akkor el kell fogadni a visszaállításra vonatkozó állításokat és mindazt, ami azzal jár.”

Ezra Taft Benson elnök (1899–1994), az idézet forrása: *Prédikáljátok evangéliumomat: Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 104.

AZ ÖNRENDELKEZÉS SZABADSÁGA VAGY ERKÖLCSI ÖNRENDELKEZÉS?

Az önrendelkezés bölcs alkalmazása nyitva hagyja a választási lehetőségeinket és javítja azon képességünket, hogy helyesen válasszunk.

Írta: Michael R. Morris

Egyházi folyóiratok

Máig emlékszem, mennyire szorongtam, amikor arra készültem, hogy a lehetséges missziómmal kapcsolatban találkozjak a püspökömmel. Azon tűnődtem, hogy vajon elég jó vagyok-e. Joseph Smith prófétához hasonlóan rólam sem lehet elmondani, hogy „bármilyen nagy vagy gonosz bűnt követtem volna el” (Joseph Smith története 1:28), de akkor is ideges voltam.

Azért idegeskedtem, mert akaratlanul is a barátom, Danny (a nevet megváltoztattuk) járt az eszemben. Danny hónapokon keresztül beszélt arról, hogy mennyire várja már a missziós szolgálatot. Ez azonban megváltozott, miután találkozott a püspökkel.

Mivel a saját elmondása szerint Danny méltatlan magatartást tanúsított több fiatal nővel való kapcsolatában is, ezért kizárta magát a teljes idejű misszionáriusi szolgálat lehetőségéből. Többé nem választhatta szabadon azt, hogy misszióba megy.

Boyd K. Packer elnök,
a Tizenkét Apostol

Kvórumának elnöke szavaival szólva Danny engedett Sátán azon kísértésének, hogy „ne használjuk helyesen az erkölcsi önrendelkezésünket”¹.

Az igazi szabadság – amint azt *A fiatalság erősségéért* is tanítja –, akkor jön el, amikor az önrendelkezésünk révén az engedelmességet választjuk. Ahogyan arra Danny is rájött, a szabadság elvesztése az engedetlenség választásából fakad.

„Miközben a cselekedeteidet szabadon megválaszthatod, azok következményeit már nem. Akár jók, akár rosszak, a következmények természetes velejárói a döntéseidnek.”²

Önrendelkezők

Mivel a szentírások azt tanítják, hogy „szabadon választhatunk”, „szabadon cselekedhetünk” és szabadon tehetünk meg dolgokat a „saját szabad akaratu[nkból]” (2 Nefi 2:27; 10:23; T&Sz 58:27; Hélamán 14:30), ezért gyakran használjuk azt a kifejezést, hogy az „önrendelés szabadsága”.

De vajon azt tudtátok-e, hogy a szentírásokban sehol nem szerepel az, hogy az „önrendelés szabadsága”? Ehelyett a szentírások azt tanítják, hogy „minden ember cselekedhesen... tan és tantétel terén, azon *erkölcsi önrendelés* szerint, amelyet neki adtam, hogy minden embert felelőségre lehessen vonni saját bűneiért az ítélet napján” (T&Sz 101:78; kiemelés hozzáadva).

D. Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt tanította: „Az *önrendelés* szó [a szentírásokban] vagy önmagában áll, vagy azzal a kiegészítéssel, hogy *erkölcsi*. [A]mikor azt a kifejezést használjuk, hogy *erkölcsi önrendelés*, akkor az a felelőségre vonatosság

kerül helyénvalóan kiemelésre, amely alapvető része az önrendelés isteni ajándékának. Erkölcsi lények vagyunk és önrendelkezők, szabadon választhatunk, de egyúttal felelőséggel is tartozunk a választásainkért.”³

Packer elnök még hozzát teszi: „Az önrendelkezést a szentírások »erkölcsi önrendelésként« határozzák meg, ami azt jelenti, hogy választhatunk a jó és a gonosz között.”⁴ Ez az Isten által adott ajándék azt jelenti, hogy az emberek „szabadon választhatják a szabadságot és az örök életet, minden ember nagy Közbenjárója által, vagy választhatják a fogságot és a halált, az ördög fogsága és hatalma szerint” (2 Nefi 2:27).

Sátán háborúja az önrendelés ellen

Mivel az erkölcsi önrendelés fontos szerepet játszik a szabadítás tervében, Sátán arra törekedett, hogy már a halandóság előtti világban megsemmisítse azt. A lázadása miatt kitaszított, és most arra törekszik, „hogy megtévessze és elvakítsa az embereket, és hogy akarata szerint fogságba hurcolja őket” (Mózes 4:3–4).

Sátán azt akarja, hogy olyan döntéseket hozzunk, amelyek korlátozzák a szabadságunkat, rossz szokásokhoz és függőségekhez vezetnek, valamint megfosztanak attól a hatalomtól, hogy ellenállhassunk a kísértéseinek. Az evangélium szépsége abban van, hogy tudatosítja bennünk a választási lehetőségeinket és azon választások következményeit. Az önrendelés bölcs

alkalmazása nyitva hagyja a választási lehetőségeinket és javítja azon képességünket, hogy helyesen válasszunk.

A Szabadító példája

Amikor a szabadítás tervét bemutatták a nagy mennyei tanácsban, a Szabadító megmutatta nekünk, hogy miképpen használjuk helyesen az erkölcsi önrendelésünket. Ezt mondta: „Atyám, a te akaratod legyen meg, és a dicsőség legyen tiéd mindörökké” (Mózes 4:2). Mivel akkor is és később, a Gecsemáné kertjében és a kereszten is hajlandó volt megtenni az Atya akaratát (lásd Máté 26:39; Lukács 22:42), ezért Jézus megfizette a rossz választásaink árát és utat biztosított számunkra ahhoz, hogy a bűnbánat révén megbocsátást nyerjünk.

Ha követjük a Szabadító példáját, akkor ahelyett, hogy azt mondanánk, „azt teszem, amit akarok”, inkább kijelentjük, hogy „azt teszem, amit az Atya szeretne, hogy tegyek”.⁵ Erkölcsi önrendelésünk ilyenét használata szabadságot és boldogságot fog hozni nekünk.

Amikor az első missziós interjúmra mentem a püspökömhöz, hálás voltam azért, hogy korábban jó döntéseket hoztam. Néhány hónappal később már Guatemalában szolgáltam az Urat – másokat tanítottam a szabadítás tervéről és az erkölcsi önrendelés létfontosságú szerepéről abban a tervben. ■

JEGYZETEK

1. Boyd K. Packer: Ezeket biztosan tudom, *Liahóna*, 2013. máj. 8.
2. *A fiatalság erősségéért* (2011). 2.
3. D. Todd Christofferson, “Moral Agency,” *Ensign*, June 2009, 47.
4. Boyd K. Packer: Ezeket biztosan tudom, 8.
5. Lásd Wolfgang H. Paul: Az önrendelés ajándéka, *Liahóna*, 2006. máj. 35.

„Próbálom kordában tartani a gondolataimat, de olyan sok a kísértés. Hogyan tarthatnám tisztábban a gondolataimat?”

A gondolataitok kordában tartása nehéz, de *lehetséges*, és áldásokat hoz: „Amikor megtanuljátok ellenőrzéseket alatt tartani a gondolataitokat, akkor leküzdhetitek a szokásokat – még a lealacsonyító személyes szokásokat is. Bátorságot nyerhettek, legyőzhetitek a félelmet, és boldog életetek lehet.”¹

Gondolkodjatok el ezeken az áldásokon is:

- A tiszta gondolatok segítségével „megerősödik önbizalma[tok] Isten színe előtt” és a „Szentlélek állandó társa[tok] lesz” (T&Sz 121:45–46).
- A tiszta gondolatok segítenek majd, hogy felismerjétek a sugalmazást, mert a Szentlélek a szívetekhez és elmétekhez szól (lásd T&Sz 8:2–3).
- A tiszta gondolatok segítenek betartani az első nagy parancsolatot, vagyis hogy szeressétek Istent teljes szívetekből, lelketekből és *elmétekből* (lásd Máté 22:37).

Amint azt az ezeken az oldalakon olvasható ötletek is tanúsítják, sok dolgot tehetek azért, hogy tisztábbak legyenek a gondolataim. Az egyik legfőbb dolog, amit megtehetek – még hozzá egy fokozatos folyamaton keresztül –, az a „természetes ember” legyőzése. A természetes férfi vagy nő kedveli a tisztátalan gondolatokat. Legyőzni pedig így lehet: „[A] természetes ember ellensége Istennek... és az is lesz örökkön-örökké, hacsak nem enged a Szent Lélek hívásainak, és nem vetkőzi le a természetes embert és válik szentté az Úr, Krisztus engesztelése által, és lesz olyan, mint egy gyermek, engedékeny, szelíd, alázatos, türelmes, telve szeretettel...” (Móziás 3:19).

Mi az, amit például már ma megtehetsz, hogy meghívd a Szabadító engesztelését az életedbe, hogy az ott ilyen változást eredményezzen?

JEGYZET

1. Boyd K. Packer, “Worthy Music, Worthy Thoughts,” *Liahona*, Apr. 2008, 31.

Média és barátok

Jó kiindulópont a felemelő filmek, zenék és irodalom megválasztása. Válasszatok olyan barátokat, akiknek a

társaságában erényesek maradhatnak a beszélgetések és igazlelkűek a tevékenységek. Amikor egyre több olyan jó dolog lesz, amelyekre gondolhattok, fokozatosan egyre könnyebnek fogjátok találni a rossz gondolatok elvetését, azok pedig egyre ritkábban fognak érkezni.

Amber S., 18 éves, Kanada, Brit Columbia

Családi szentírás-tanulmányozás

Amikor tisztátalan gondolatok jutnak eszembe, megpróbálom felidézni azokat a szentírásokat, amelyeket a családommal együtt olvasunk reggelente. Minden reggel 6-kor a családom közösen olvassa a szentírásokat. Ez egy korai időpont, de áldást hoz és erősebbnek érzem magam napközben.

Elena W., 16 éves, Svájc

Szentírások

Segít, ha minden reggel olvasom a szentírásokat iskola előtt. Amint rossz gondolatom támad,

azonnal felváltom valami jobbal. Ahelyett, hogy azt mondanád, hogy „ne gondoldj erre!” (ami egyébként jó), inkább helyettesítsd be egy jó gondolattal. Ne feledd, hogy te uralod az elmédet, nem pedig Sátán. Mennyei Atyánk vitéz fiai és lányai vagyunk, és saját magunk fejlesztése az egyik állandó küldetésünk.

Nick C., 16 éves, USA, Arkansas

Igaz vagy hamis?

Nem mindig tudod szabályozni, hogy milyen gondolatod érkezik, de azt már szabályozhatod, hogy megmarad-e.

Megkérdezheted magadtól: Jót tesz nekem ez a gondolat? Segíteni fog nekem a helyes irányban haladni? Amikor felbukkan egy kísértés, akkor énekelj egy jó éneket, idézz fel egy kedves emléket vagy imádkozz. Ezek mind arra szolgálnak, hogy a rossz gondolatokat valami jóval helyettesítsd.

Lisa P., 17 éves, Dánia

Lehi példája

Az 1 Nefi 15:27-ben Nefi elmondja a testvéreinek, hogy abban a látomásban, melyet apjuk az élet fájáról látott,

Lehit szenny vette körül. Ő azonban nem vette észre ezt a szennyet, mert „elméje annyira el volt merülve más dolgokban”. Ez ránk is igaz ma. Ha arra vágyunk, hogy igazlelkűséggel teljünk el, akkor imádkozzunk ezért, összpontosítsunk igazlelkű dolgokra, és akkor az elménk annyira telve lesz igazlelkűséggel és erénnyel, hogy a tisztátalan gondolatoknak nem lesz hatalmuk megmaradni.

Hattie W., 16 éves, USA, Arizona

Himnuszok

A himnuszok segíthetnek tisztább gondolatokra gondolni. A jó zene felemeli a lelket. Amikor a himnuszokat hallgatom, azok mindig egy nyugodtabb és celesztialis szférába emelnek.

Segítenek felidézni Mennyei Atyánk szeretetét mindannyiunk iránt, és könnyebbé válik elkerülni a kísértést.

Amanda A., 18 éves, Brazília, Amazonas

Ima

Az ima közelebb visz engem Mennyei Atyánkhoz és segít, hogy jó dolgokra gondoljak. A napi szentírás-tanulmányozás megerősít, hogy magabiztosabban győzzem le a kísértéseket: a szentírásokban Krisztus hithű tanítványaira találok példát.

A bizonyágom megosztása is segít tisztán tartani a gondolataimat.

Dása M., 17 éves, Kijev, Ukrajna

Úrvacsora

Az úrvacsorai ima leszögezi, hogy ha magunkra vesszük Krisztus nevét, betartjuk a parancsolatait,

és mindig emlékszünk Órá, akkor mindig velünk lesz a Lelke. Azáltal, hogy emlékszünk Órá, erőfeszítést teszünk arra, hogy kiszorítsuk a földi

EZEKEN A DOLGOKON GONDOLKODJATOK

„Ebben a néha veszélyes utazásban, mely a

halandóságon át vezet, kövessük Pál apostol tanácsát is, mely segíteni fog nekünk biztonságban az ösvényen maradnunk: »[A] mik csak igazak, a mik csak tisztességesek, a mik csak igazságosak, a mik csak tiszták, a mik csak kedvesek, a mik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok« [Filippibeliek 4:8].”

Thomas S. Monson elnök: Visszatekintve és előre haladva. Liahóna, 2008. máj. 90.

gondolatokat és az örökkévalóakra összpontosítsunk. Amikor állandóan emlékszünk Órá, akkor a gondolataink, vágyaink és tetteink jó irányban változnak.

McKay M., 18 éves, USA, Utah

KÖVETKEZŐ KÉRDÉS

„Amikor édesanyám beteg volt, akkor bőjtöltünk és imádkoztunk érte, mégis meghalt. Hogyan törődhetek bele ebbe?”

Válaszokat és – ha szeretnétek – nagy felbontású fényképeket 2014. november 15-ig küldhetitek be a liahona.lds.org oldalon, vagy e-mailben a liahona@ldschurch.org e-mail címre, vagy postán (a levelezési cím a 3. oldalon található).

Az e-mail üzenetekben vagy leveletekben kérjük, mellékeljétek az alábbi információkat és engedélyt: (1) teljes nevetek, (2) születési dátumotok, (3) egyházközségetek vagy gyülekezetetek neve, (4) cöveketek vagy kerületetek neve, (5) írásos engedélyetek, illetve ha 18 éven aluliak vagytok, akkor szüleitek írásos engedélye (ez lehet e-mail is), mely szerint közzé tehetjük a válaszokat, illetve a fényképeket.

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Hogyan tegyünk fel lényeges kérdéseket

A megfelelő kérdések feltevése gyakran meg tudja nyitni az emberek szívét az igazságról szóló bizonyásra.

Írta: David A. Edwards

Egyházi folyóiratok

Körülvesznek benneteket a tanítási lehetőségek, legyen szó egyperces beszélgetésekről a buszon, egyházi órákról, internetes hozzászólásokról vagy elmélyült, négy szemközti baráti beszélgetésekről.

Úgyhogy íme egy tanács ahhoz, hogy eredményesen taníthassatok bármilyen helyzetben: tegyetek fel kérdéseket.

A jó kérdések jó tanulást eredményeznek, és szerencsére a jó kérdések feltevése olyan dolog, amit tanulmányozhattok, gyakorolhattok és megtanulhattok jól csinálni. Méghozzá az alábbi módon.

Tegyetek fel lényeges kérdéseket

A lényeges kérdések azok, amelyek mély gondolatokat és érzéseket ébresztenek benneteket; amelyek igazsághoz, bizonyossághoz és változáshoz vezetnek benneteket. Ezek a kérdések igen sok témát érinthetnek, de általában van néhány közös ismertetőjelük: (1) nem felszínesek és nem csak a tényekre irányulnak (bár követhetnek tényekre irányuló kérdéseket), (2) van valamiféle kapcsolatuk a mindennapi életünkkel, és (3) arra indítják az embert, hogy a válasza ne csak automatikus felelet legyen.

Emlékezzetek, hogy miért teszünk fel kérdéseket

A kérdések felkeltik a figyelmünket, mert egy olyan hézagot fednek fel, amelyet azután az elménk be akar tölteni. Amikor pedig a feltett kérdések a személyes dolgokról való elmélkedésre készítetnek, akkor azok az alábbi folyamathoz vezethetnek:

1. Az embereket érdekelni kezdi a mondandótok.
2. Önrendelkezésüket használva elgondolkodnak és kimondanak egy választ.
3. Az önrendelkezés ilyen használata lehetővé teszi a Szentlélek számára, hogy bizonysgot tegyen nekil az igazságról.¹

Ha ez a folyamat lebeg a szemetek előtt, akkor képet alkothattok arról, hogy milyen kérdéseket tegyetek fel és melyeket kerüljete.

Például: Ahelyett, hogy csak annyit kérdeznétek, hogy miért fontos olvasni a szentírásokat, feltehetitek a kérdést így: „Milyen változásokat okozott az életetekben a szentírások olvasása?”

Ne feledjétek: embereket tanítotok, nem csak leckéket

Ha ismeritek az általatok tanított embereket, és elgondolkodtok a szükségleteiken, akkor olyan kérdéseket fogtok kiválasztani, amelyek az ő megsegítésüket célozzák, nem csupán azt, hogy bizonyos elképzeléseket közvetítsenek.

Például: Ahelyett, hogy csak annyit kérdeznétek, hogy mik a bűnbánat folyamatának lépései, feltehetitek a kérdést így: „Hogyan hozzátok helyre a dolgokat, amikor tisztában vagytok vele, hogy valami helytelenül csináltatok?”

Tanuljatok és gondkzzatok mélyrehatóan

Hogy felkészüljete az evangélium tanítására, tanulmányozzátok a szentírásokat és az újkori próféták és apostolok tanításait, valamint imádkozzátok azért, hogy veletek, illetve azokkal lehessen a Szent Lélek, akiket tanítotok (lásd T&Sz 42:14; 50:21–22).

Továbbá, ha olyan kérdéseket akartok feltenni az embereknek, amelyek komolyan elgondolkodtatják őket, akkor nektek is el kell végeznete ugyanezt az elgondolkodást. Elmélkedjete mindazon, amit tanítotok. Meg fogjátok látni, hogy a legmélyebb elgondolkodást pont azok a kérdések fogják kiváltani, amelyeket saját magatoknak teszete fel menet közben. Figyeljete oda azokra a kérdésekre, amelyek komolyan elgondolkodtatnak titeket. Ezek azok a kérdések, amelyek mélyebb rálátást és bizonysgot eredményeznek, és az ilyen kérdéseket felteheted akkor is, amikor másoknak segítesz tanulni az evangéliumról.

Például: Ahelyett, hogy csak annyit kérdeznétek, hogy miképpen tehetünk szert jószívűségre, feltehetitek a kérdést így: „Szerintetek mit jelent a Moróni 7:48-ban, amikor azt mondja, hogy »szívetek minden erejével« imádkozzátok jószívűségért?”

Fokozatosan haladjatok a mélyebb kérdések felé

Néha jobb, ha a több gondolkodást és önvizsgálatot igénylő kérdéseket fokozatosan vetitek fel. Érdeemes lehet ezért egy olyan bevezető kérdést feltenni, amelyre könnyű a válasz, majd egy vagy több olyan kérdéssel folytatni, amelyek átgondoltabb válaszokhoz vezetnek. Íme néhány egyszerű példa:

Bevezető kérdés	Kapcsolódó kérdés
Hány éves volt Joseph Smith, amikor a szent ligetbe lépett?	Ti mikor imádkoztatok Mennyei Atyánkhöz azzal az őszinte vágygal, amely Josephet jellemezte?
Hisztek Istenben?	Milyen szerepet játszik Isten az életetekben?
Mit tettél mostanában mások szolgálatára?	Minként változtatja meg a szolgálatról alkotott gondolataidat az a tudás, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk?

Ha a Szentlélek iránymutatását keresed a kérdésfeltevés során, akkor nagyobb valószínűséggel fogod feltenni a megfelelő kérdést a megfelelő időben. Soha nem tudhatjátok. Akár meg is változtathatja valakinek az életét. ■

JEGYZET

1. „Önrendelkezések gyakorlásával kell feljogosítanotok a Lelket, hogy tanítson benneteket” (Richard G. Scott: Lelki útmutatást nyerni. *Liahóna*, 2009. nov. 8.).

TANÁCSOK A KÉRDÉSEK FELTEVÉSÉHEZ

- Várjátok meg a válaszokat.
- Használjátok kapcsolódó kérdéseket, hogy mélyebb gondolkodást váltsatok ki.
- Kerüljétek az olyan kérdéseket, amelyek ellentétet szülnek vagy vitát gerjesztenek.
- Időnként tegyetek fel olyan, gondolkodásra készítő kérdéseket, amelyeket nem kell hangosan megválaszolni.

További ötletekért lásd *Tanítás, nincs nagyobb elhívás: Forráskalauz az evangélium tanításához* (2000). 69–70.

VEGYETEK RÉSZT A BESZÉLGETÉSBEN!

Elmélkedésre való dolgok vasárnapra

- Kérdezték már tőletek olyat, ami arra készítetett benneteket, hogy többet akarjatok megtudni az evangéliumról, vagy hogy valamit változtassatok az életetekben?
- Hogyan használt kérdéseket a Szabadító a tanításai során?

Amiket megtehettek

- Amikor ezen a héten tanulmányoztátok a szentírásokat, írjatok össze párat azokból a kérdésekből, amelyek esetetke jutnak.
- Tegyetek fel egy kérdést valamelyik egyházi órán folytatott osztálybeszélgetés során.

Írta:
Jeffrey R. Holland elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

HOGYAN LEGYÜNK ERŐSEK ÉS SIKERESEK

Néhányan tudjátok, hogy mik szeretnétek lenni és mit szeretnétek kezdeni az életetekkel, néhányan pedig nem. Úgy tűnik, hogy néhányan igen sok áldással rendelkeztek és igen sok választási lehetőség áll előttetek. Néhányan viszont, ideiglenesen és sokféle okból kifolyólag, kevésbé érzitek magatokat szerencsésnek, és kevesebb vonzó ösvény terül el a lábatok előtt.

Azonban bárkik legyetek is, és bárhová kerüljétek is, miközben az utatokat keresitek az életben, én „az út, az igazság és az élet” (János 14:6) hármását kínálom nektek. Bármerre tervezitek is még az utatokat, arra kérlek benneteket, hogy „**jöjjetek Őhöz**” (lásd Máté 11:28–30), mert ez a szükségszerű első lépése annak, hogy odajussatok, ahogyan az

egyéni boldogságotok, szilárdságotok és sikereitek megtalálásának is.

Amikor András és Filep először hallották Krisztust beszélni, annyira meghatotta és lenyűgözte őket, hogy **kövezték Őt**, amikor eltávolodott a tömegtől. Megérezve, hogy követik, Krisztus megfordult és ezt kérdezte a két férfitől: „Mit kerestek?” (János 1:39). Más fordítások ezt egyszerűen úgy adják vissza, hogy „Mit akartok?”

Ők erre azt felelték: „hol lakol?” – vagyis „hol laksz?”

Krisztus pedig így válaszolt: „**Jöjjetek és lássátok meg.**” Nem sokkal később hivatalosan is elhívta Pétert és másokat az új apostolok közül, a meghívás ugyanazon lelkével: „**Jöjjetek, kövessetek engem**” (lásd Máté 4:19).

Úgy tűnik nekem, hogy életünk lényege a Szabadító halandó szolgálatának e két rövid mozzanatában csapódik le. Az egyik mozzanat a kérdés, mely mindannyiunkhoz szól: „Mit kerestek? Mit akartok?” A második az Ő válasza arra, hogy azt miképpen szerezhethetjük meg. Bárkik legyünk is és bármi legyen is a gondunk, az Ő válasza örökké, mindig ugyanaz: „**Jöjjetek én hozzám.**” Jöjjetek, lássátok, hogy mit tesztek és hogyan töltöm az időmet. **Tanuljatok tőlem**, kövessetek engem, és én eközben az imáitokra válaszokat, a lelketeknek pedig nyugalmat fogok adni.

Szeretett ifjú barátaim, nem ismerek más utat, amelyen sikert, boldogságot vagy biztonságot találhatnátok. Nem ismerek más utat, amelyen a terheiteket cipelhetnétek, vagy amelyen rálelhetnétek arra, amit Jákób úgy nevezett, hogy „az a boldogság, mely

a szenteknek van elkészítve” (2 Nefi 9:43). Ez az oka annak, hogy Krisztus engesztelő áldozatán alapuló **ünnepeles szövetségeket kötünk**, és ez az oka annak, hogy **magunkra vesszük az Ő nevét.**

Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia. Ez az Ő igaz és élő egyháza. Azt szeretné, hogy jöjjünk Őhöz, hogy kövessük Őt, hogy **vigasra leljünk Őáltala.** Ezután pedig azt szeretné, hogy **vigaszt nyújtsunk másoknak.** Legyen elég hitünk ahhoz, hogy **elfogadjuk Isten jóságát** és Egyszülött Fia irgalmasságát. Jöjünk hozzá és az Ő evangéliumához, és gyógyuljunk meg. ■

A Brigham Young Egyetemen 1997. március 2-án tartott áhútaból.

HOGYAN ALKALMAZTAD EZT?

„Jézus Krisztus azt akarja, hogy kövessük Őt. Segítenünk kell másoknak, és soha nem szabad elfelejtenünk, hogy Ő soha, de soha nem feledkezik meg rólunk.”

Cecilia E., Fülöp-szigetek

„Ahhoz, hogy a Szabadítóhoz jöhesünk, a tőlünk telhető legjobban kell az Ő példája szerint élni, és engedni kell, hogy Ő szakadatlanul velünk lehessen, a nap minden pillanatában.”

Allyson L., USA, Arizona

–CSALÁDTÖRTÉNET–

ÉN IS KUTATOM

Az indulás könnyű és szórakoztató tud lenni. Fiatalok a világ minden tájáról végzik a családtörténeti munkát, és ezzel fontos dolgot tesznek.

Hol kezdjem? Talán úgy gondolkodjatok, hogy a rokonaitok már minden elvégezhető munkát elvégeztek. Esetleg új számotokra a családtörténeti munka, és túl soknak tűnik. Akár egy személyes napló írásával indítottok, akár neveket készítetek elő a templomba, akár az élő rokonaitoktól tudakozódtok, *ti* is szórakoztató és jelentőségteljes módokon vehettek részt a családtörténeti munkában.

Személyes naplóbejegyzéseink: áldásaink emlékezete

Naplót vezetni nem könnyű. Gyakran azt mondjuk magunknak, hogy túl elfoglaltak vagy túl fáradtak vagyunk, vagy éppen az életünk nem elég izgalmas ahhoz, hogy írjunk róla. Néhány évvel ezelőtt rájöttem, hogy a naplóvezetésnek egyáltalán nem kell nehéznek lennie, és akár még meg is szeretethetem.

Azzal kezdtem, hogy naponta egy dolgot írtam le. Mindegy volt, hogy nem nagyon hosszú vagy izgalmas: egyszerűen csak leírtam, ami eszembe jutott vagy ami aznap éppen történt. Azóta ez már meg is áldotta az életemet.

Egy nap a családom egyik nőtagja nehézséggel szembesült, én pedig nem voltam benne biztos, hogy mit mondjak neki. Ekkor készíttetést éreztem, hogy felolvassam neki az egyik naplóbejegyzésemet. Meg tudtam osztani magamból egy olyan darabkát, amelyet abba a kis fekete naplóba jegyeztem le, és láttam, hogy az miként segített felemelni az ő szívét.

Biztosítalak benneteket, hogy ha csak napi egy dolog lejegyzésével kezditek is, az meg fogja áldani az életeket. Nem számít, hogy milyen kicsi vagy nagy áldások érnek az életben – ha leírod, akkor könnyebben idézed majd fel azokat.

Gentry W., USA, Utah

A családtörténeti munkában rejlő öröm: az ősök kutatása

Miután megkereszteltek, sokat hallottam a családtörténeti munkáról, de nem tudtam, hogyan kell azt végezni, vagy hogy én meg tudnám-e csinálni. Úgy döntöttem, hogy imádkozom róla, és az volt az érzésem, hogy azonnal neki kell állnom ennek a munkának. Úgy éreztem, az őseim türelmetlenül várnak arra, hogy elkezdjem és arra, hogy segíthessenek nekem megtalálni a szertartások elvégzéséhez szükséges adatokat.

Kezdesnek eljártam egy családtörténeti tanfolyamra, hamarosan pedig elhívtak családtörténeti tanácsadónak. Izgultam, mert nem sokat tudtam erről, de elfogadtam az elhívást.

Egy nap meglátogattam a nagymamám nővérét, akinél volt néhány irat a dédmamámról. Nem nagyon akarta megosztani velem az adatokat, mert kialakult náluk egy olyan hagyomány, hogy nem beszélnek az elhunyt rokonokról. Azt mondta, hogy másnap, a dédmamám halálának évfordulóján, el fogja égetni az iratokat. Megkértem, hogy előbb hadd írjak le néhány adatot róluk, és ő megengedte. Ekkor tudtam, hogy Mennyei Atyám segít majd a kutatásom folytatásában.

Amikor a templom közelében működő családtörténeti központban szolgáltam, egyre újabb dolgokat derítettem ki a családomról. Megtudtam, hogy a dédmamám nagyszülei közül ketten olasz bevándorlók voltak, akiknek egy gazdaságuk volt São Paulo mellett. A családom már elveszítette a kapcsolatot az ott élő rokonokkal, de én találtam egy unokatestvért, aki éppen könyvet írt a családunk történetéről. Adott nekem egy példányt a könyvből, amelyen akkor már 9 éve dolgozott. Elmondása szerint nem tudta, hogy miért kell megírnia, de biztos volt benne, hogy valakinek egyszer majd segítségére lesz a könyv. Tudom, hogy Illés lelke ihlette meg őt.

Az élményeim megtanítottak arra, hogy szent munkát végzünk. Az őseink várják a segítségünket, és mellettünk állnak, hogy ők is segíthessenek nekünk.

Gabriel D., Brazília

A templomi munka elvégzése: szent szertartások

Megtért vagyok, valamint egyedüli egyháztag a családomból. Megtanultam, hogy az egyik szent szertartás a halottakért való kereszttelkezés. Elmentem egy templomi nyílt napra, és miközben az idegenvezető a szertartásokról beszélt, egy apró, halk hangot éreztem, amint arra buzdít, hogy menjek el a családtörténeti központba és nyújtsak be egy templomi szertartás iránti kérelmet az elhunyt édesanyámért. Roppant boldog voltam, amikor a FamilySearch révén később megkaptam a visszajelzést a templomi munka elvégzéséről. Megerősítette a bizonyosságomat, és tudom, hogy a földi tartózkodásunk egyik célja az, hogy segítsünk az őseinknek részesülni Jézus Krisztus igaz evangéliumában.

Marvin S., Fülöp-szigetek

Követni a sugalmazást: amit az élő rokonoktól tanulhatunk

Érettségi után az az érzésem támadt, hogy meg kell látogatnom mind a négy nagyszülőmet. Volt egy kis szabadidőm, és mivel rájöttem, hogy talán nem lesz több ilyen lehetőségem, ezért egy-egy hetet töltöttem a két-két nagyszülőmnél.

Ezalatt az idő alatt régi dobozokat néztem át, régi leveleket olvasgattam és régi fényképeket nézegettem.

VEGYÜNK RÉSZT VALAMI ÖRÖKKÉVALÓ DOLOGBAN

„Imádkoztatok már a saját őseitekért végzett munkáról? Tegyétek félre az életekben mindazt, ami valójában nem is számít! Határozzátok el, hogy olyan valamit tesztek, aminek örök következményei vannak! [...]

Bárhol legyetek is a világon, imával, hittel, eltökéltséggel, szorgalommal és némi áldozathozattal jelentős hozzájárulást tehetnek. Lássatok hozzá most! Megígérem, hogy az Úr segíteni fog nektek megtalálni a módját, és csodálatos érzéseitek lesznek közben.”

Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol
Kvórumából: A halottak megváltásának öröme.
Liahóna, 2012. nov. 95.

Feljegyeztem a nagyszüleim élettörténetét, temetőben sétáltam és meglátogattam azokat a helyeket, ahol a nagyszüleim és a rokonaik éltek és dolgoztak. Mindez jó szórakozás volt! Igen sokat tudtam meg az őseimről, a nagyszüleimről, a szüleimről és magamról. Rájöttem, hogy az őseimnek köszönhetően olyan az életem, amilyen.

Az utazás befejeztével mintegy 1000 ősöm nevével tértem haza, és sokukért már elvégeztem a templomi munkát. Életem egyik legjobb döntése volt, hogy követtem a Szentlélek sugalmazásait és meglátogattam a nagyszüleimet.

Shenley P., USA. Kalifornia

Mintha otthon lennénk: Neveket vinni a templomba

Amikor családtörténeti ötleteket kértem apától a Személyes fejlődés elvégzéséhez, ő elmesélte, hogy évekkorábban rátalált több olyan névre a családból, amelyeket azóta nem volt ideje felkészíteni és elvinni a templomi szertartásokra. Azt mondta, a segítségével lehetővé válik, hogy ezek a családtagok elnyerhessék a templom áldásait.

A következő néhány hónapban azzal töltöttem a vasárnap délutánokat és estéket, hogy neveket vittem számítógépre és apa családi történeteit hallgattam. Még mikrofilmet is rendeltünk, hogy több adatot derítsünk ki. Olykor nehéz volt elolvasni a régi filmeket. Ilyenkor elmondtam magamban egy imát, majd pedig elővettem egy papírt, és a képernyőre helyezve megpróbáltam átrajzolni az írást. Nevek jöttek elő a homályból.

Végül sok családi nevet gyűjtöttem össze, és az egyházközségünk fiataljai segítettek a keresztelesek elvégzésében. Azután a szüleim és az egyházközség más tagjai fogták a névkártyákat és elvégezték a többi templomi szertartást.

Az idő gyorsan elszállt, és hamarosan azon vettem észre magam, hogy a saját templomi felruházásomra készülök. Izgatott voltam, de egyben ideges is.

Amikor a templom felé tartottunk, apa elmondta, hogy talált néhány névkártyát azok közül, amelyeket még a Személyes fejlődés tevékenységem keretében készítettem elő. Ezek akkor valahogy elkavarodtak, ezért most elhozta őket, hogy édesanyám, a vőlegényem és ő elvégezhesék értük a szertartásokat. Felsorolta a neveket, és én felismertem őket korábbról.

Amikor a szent szövetségeket kötöttem a templomban, éreztem ahogy körülvesznek a szeretteim – a fátyol mindkét oldalán. Mélységes békeséget éreztem azon tudás miatt, hogy örökre egyesülhetek a családommal. ■

Holly P., USA, Idaho

OSSZÁTOK MEG AZ ÉLMÉNYEITEKET!

Osszátok meg a családtörténeti élményeiteket az lds.org/youth/family-history/experiences oldalon.

ISMERD MEG ŐKET, ISMERD MEG MAGADAT!

Az életed sok nemzedék eredménye.
Fedezd fel, hogy honnan indult a te történeted.
Látogass el a [FamilySearch.org](https://www.familysearch.org) oldalra.

Miután megtartotta velem a missziós elhívásomhoz szükséges beszélgetést, a cövekelnököm kijelentette: „Különös dolgok fognak történni az életedben, hogy megpróbáljanak rávenni a döntésed megváltoztatására.”

ELLENÁLLÁS

A MISSZIÓMMAL SZEMBEN

Írta: Alcenir de Souza

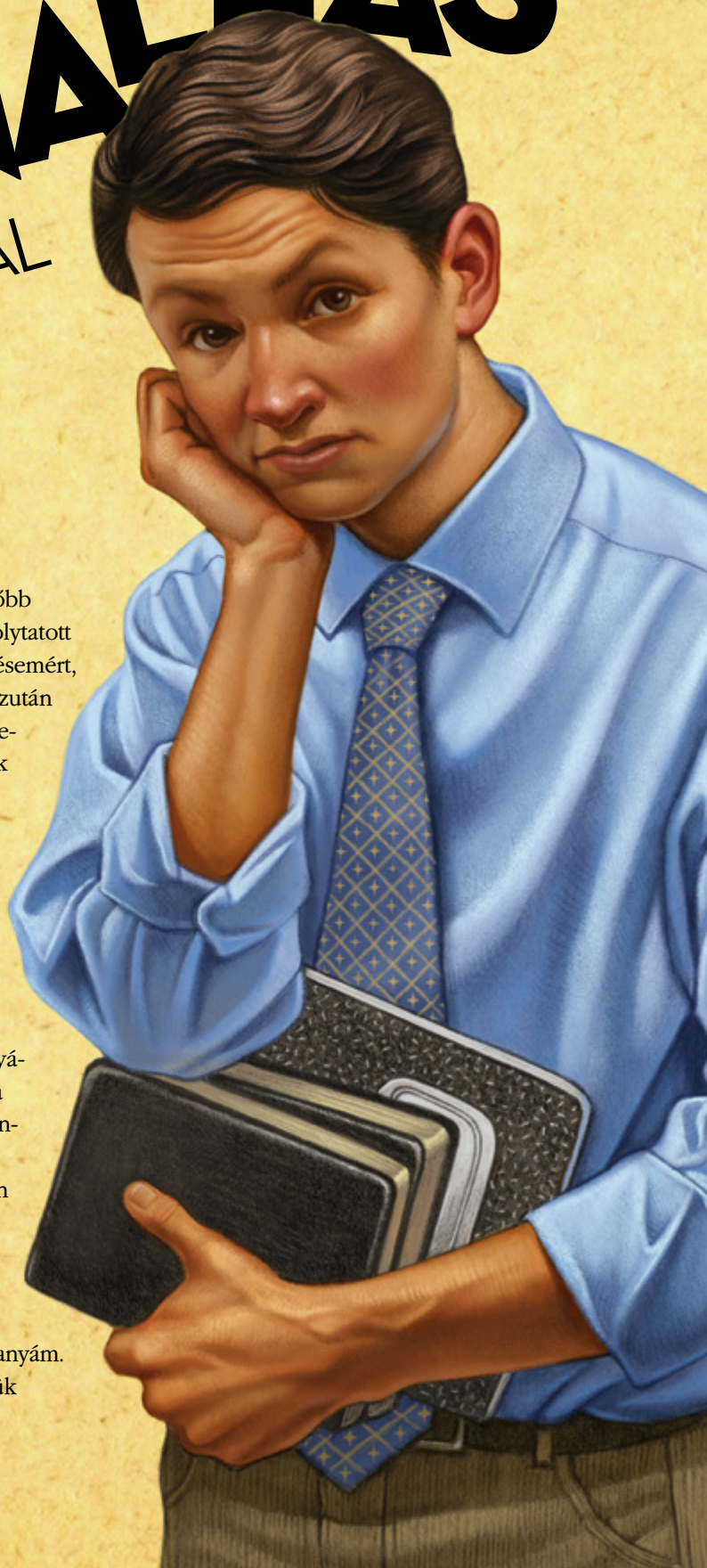
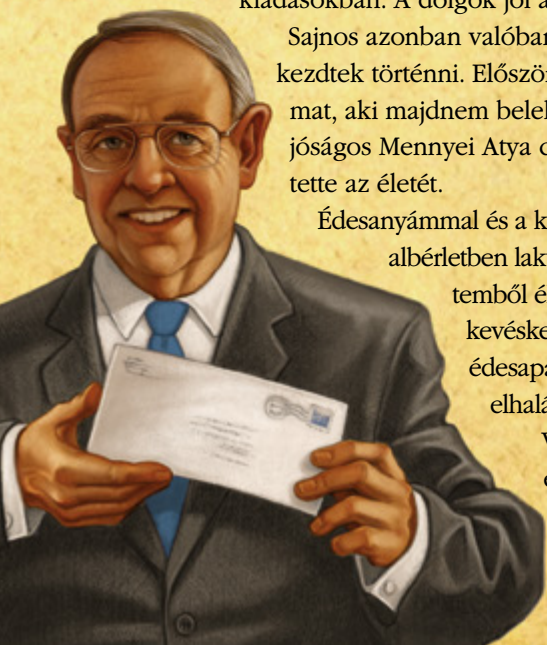
Tizenöt évesen lettem az egyház tagja, és négy évvel később benyújtottam a misszionáriusi jelentkezésemet. A vele folytatott beszélgetésen a cövekelnököm megdicsért azért a döntésemért, hogy teljes idejű misszionáriusként fogom szolgálni az Urat. Ezután ez a sugalmazott vezető valami olyasmit mondott, ami mély benyomást tett rám: „Testvérem, mostantól fogva különös dolgok fognak történni az életedben, hogy megpróbáljanak rávenni az Úr szolgálatával kapcsolatos döntésed megváltoztatására.”

Amíg a missziós elhívásomra vártam, gyakornokként dolgoztam a Xeroxnál. A munka lehetővé tette, hogy megvegyek pár olyan dolgot, amelyekre majd szükségem lesz a missziós terepen, illetve segítsem édesanyámat az otthoni kiadásokban. A dolgok jól alakultak.

Sajnos azonban valóban „különös dolgok” kezdtek történni. Először támadás érte édesanyámat, aki majdnem belehalt a sérüléseibe, de a jóságos Mennyei Atya csodás módon megmentette az életét.

Édesanyámmal és a két húgommal akkoriban albérletben laktunk. Az én keresetemből éltünk, illetve abból a kevéske járadékból, melyet édesapám évekkorábbi elhalálása óta kapott édesanyám.

Voltak olyanok – köztük egyháztagok is –, akik

NE ADD FEL!

„Szinte bárhol felüti fejét az ellenszegülés, ahol valami jó dolog történt. Megtörténhet

akkor, amikor éppen továbbtanulni próbálsz. Lecsaphat rád a missziós terepen eltöltött első hónapodat követően. [...]

Minden komoly döntésnél elővigyázatosnak és megfontoltnak kell lenni, de ha már megvilágosodtatok, akkor óvakodjatok attól a kísértéstől, hogy kihátrálgatok egy jó dolog mögül. Ha az a dolog helyes volt akkor, amikor imádkoztatok róla és bíztatok benne és feltettétek rá az életeteket, akkor az most is helyes. Ne adjátok fel, amikor nő a nyomás.”

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: „Cast Not Away Therefore Your Confidence,” *Liahona*, June 2000, 38.

megkérdeztek: „Lesz elég bátorságod ahhoz, hogy ilyen állapotban hagyd itthon édesanyádat, és elmenj misszióba?” Miután újból és újból hallottam ezt a kérdést, kétség ébredt a szívemben.

Egy nap felhívott a cövekelnököm és közölte, hogy megérkezett a missziós elhívásom. Megkért, hogy aznap este menjek be az irodájába, hogy átadhassa az egyház központjából érkezett, várva várt borítékot. A hír hallatán egyszerre voltam ideges és boldog.

Még ugyanazon a napon a munkahelyi főnököm behívott magához ebéd előtt. Amikor beléptem, barátságosan üdvözölt és pár perccel át a cégnél töltött gyakorlatomról és az ott tanultakról beszélgettünk. Ezután ez befolyásos cégvezető olyat mondott, amiről a városban a legtöbb ember álmódott: „Jó munkát végeztél nálunk gyakornokként, így hát szeretnénk felvenni téged és megtartani a csapat tagjaként. Mit gondolsz?”

Ez volt életem egyik legnehezebb döntése. A másodpercek örökkévalóságnak tűntek. Olyan volt, mintha újból hallanám az emberek kérdéseit arról, hogy vajon

elmegegyek-e misszióba, anyagi támogatás nélkül hagyva hátra édesanyámat.

Ennek ellenére emlékeztem azokra a dolgokra, amelyeket a szentírásokból és az egyházi vezetőimtől tanultam, és egy nagyon szent módon, megingathatatlan bizonyossággal éreztem, hogy Isten azt akarja, hogy missziót szolgáljak, az Ő egyházának teljes idejű misszionáriusaként. Tudtam, hogy Ő majd gondoskodik a családomról, hogy én bízhatok Őbenne, és hogy minden rendben lesz.

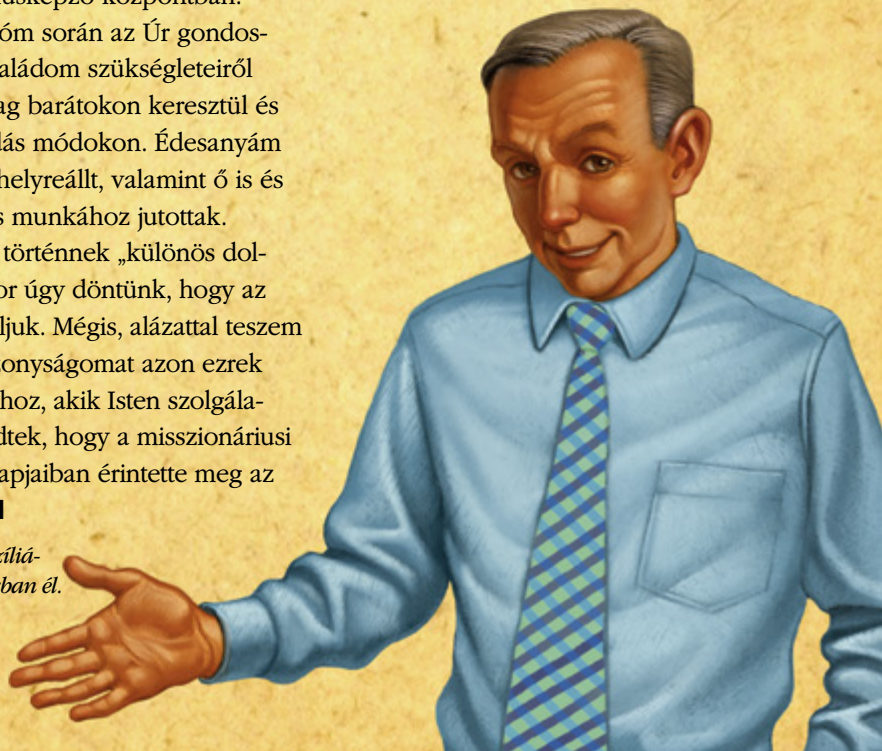
Elmagyaráztam a helyzetet a főnökömnek, és máig fülemben cseng a válasza: „Azt hittem, hogy megfontolt fiatalember vagy, most meg eldobod magadtól az életed nagy lehetőségét.”

Szívből jövő köszönetet mondtam neki az ajánlatért, és 28 nappal később jelentkeztem a São Pauló-i misszionáriusképző központban.

A misszióm során az Úr gondoskodott a családom szükségleteiről az egyháztag barátokon keresztül és egyéb csodás módokon. Édesanyám egészsége helyreállt, valamint ő is és a húgaim is munkához jutottak.

Valóban történnek „különös dolgok”, amikor úgy döntünk, hogy az Urat szolgáljuk. Mégis, alázattal teszem hozzá a biznyságot az azon ezrek biznyságához, akik Isten szolgálatába szegődtek, hogy a misszionáriusi szolgálat alapjaiban érintette meg az életemet. ■

A szerző Brazíliában, Manausban él.

TUDD MEG HÁT, HOGY MI VÁR RÁD

Norvégiában az oslói fiatalok egy egész napot töltöttek azzal, hogy felkészüljenek a teljes idejű misszionáriusi életre.

Írta: Cathrine Apelsest-Aanensen

Amióta Thomas S. Monson elnök bejelentette a misszionáriusi szolgálat korhatárának megváltozását, a fiatalok egyházszerte lelkesen reagálnak – nemcsak a szolgálatra szóló meghívásra, hanem a szolgálatra való *felkészülésre* szólító meghívásra is. A felkészülés egyik módja pedig az, ha többet tudtok meg arról, mi vár rátok, amikor teljes idejű misszionáriusokká váltok.

Néhány fiatal pontosan ezt tette Norvégiában egy egész napos „Misszionáriusi élmény” során, melyet a Norvégiai Oslo Cövek Fredrikstad Egyházközsége tartott.

Belépés az „MTC” kapuján

A fiatalok összegyűltek a gyülekezeti ház egyik termében, amely egy misszionáriusképző központot jelképezett. „Feladatul kaptuk, hogy nézzünk utána egy országnak – mondja Jakob R., a Moss Egyházközség tagja. Így átérezhettük, hogy milyen lehet megkapni a missziós elhívást és tudni, hogy olyan helyre is elhívhatnak, amely teljesen más, mint amit megszoktál.”

Találkozás a „misszióelnökkel”

„Ezután átmentünk a szomszéd helyiségbe, hogy egy visszatért misszionáriussal találkozzunk, aki a misszióelnököt alakította” – meséli Simon W. az Oslo Egyházközségből. Ez a visszatért misszionárius és más visszatért misszionáriusok arról beszéltek, hogy mire kell számítani, amikor valaki missziót szolgál. „Szerintem nagyon klassz volt, hogy visszatért misszionáriusoktól tanulhattunk arról, hogy mire számítsunk a teljes idejű misszió alatt” – mondja Simon. A résztvevők kaptak névtáblát is, kijelöltek számukra egy társat, és arra utasították őket, hogy állandóan a társukkal kell maradniuk.

Készségfejlesztés

A fiatalok műhelyfoglalkozások során tanulhattak a lelkiség fejlesztéséről, valamint arról, hogy miként kezeljék az

A LEGFONTOSABB FELKÉSZÜLÉS

„[A]z egyedüli legfontosabb dolog, amely által felkészülhettek a szolgálatra való elhívásra az, hogy már jóval azelőtt misszionáriussá váltok, mielőtt misszióba mentek.”

David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kórumából: Misszionáriussá válni. *Liahóna*, 2005. nov. 45.

olyan hétköznapi szükségleteket, mint például a mosás, a költségvetés betartása, és a jó fizikai állapot fenntartása.

„Nekem kimondottan tetszett az a műhelyfoglalkozás, amikor arról tanultunk, hogyan kezdeményezzünk beszélgetést az evangéliumról – idézi fel Inger Sofie J., az Oslo Egyházközség tagja. Ez olyasmi, amit már most is elkezdhetek.”

„Nekem az tetszett, amikor a *Prédikáljátok evangéliumomat!* használata volt a téma – mondja Karl Frederik O. a Fredrikstad Egyházközségből. „Korábban mindig úgy gondoltam, hogy a misszionáriusoknak megvan a saját megtanulandó szentíráslistájuk, de rá kellett jönnöm, hogy amit már most is tanulok az ifjúsági hitoktatáson, az segíteni fog nekem misszionáriusként, ahogyan az is, amit a *Prédikáljátok evangéliumomat!* könyvből tanulok.”

Sok fiatal férfi említette meg, hogy az egyik legemlékezetesebb műhelyfoglalkozás az volt, amelyikben a fehér ingek vasalását gyakorolták. „Eszembe jutott közben, hogy milyen sok gyakorlati készséget fejleszthetek még, hogy készen álljak a teljes idejű misszióra” – meséli Jakob.

„Megtanultam, hogy most is sokat tehetek azért, hogy az itt szolgáló teljes idejű misszionáriusokhoz csatlakozva egy csapatot

alkossunk – állítja Sarah R., a Sandvika Egyházközség tagja. Az egyháztagek is misszionáriusok.”

Felidézve azt a tényt, hogy világszerte szolgálnak misszionáriusok, az ételek is különböző országok receptjei alapján készültek. „Az jutott róla eszembe, hogy a legjobb az új ételeket már most megkóstolnom, hogy hozzászokjak az olyan új dolgok kipróbálásához, amiket nem szoktam enni. Így majd gyorsabban tudok alkalmazkodni, ha olyan helyre hívnak el, ahol számomra szokatlan dolgokat esznek” – véli Simon.

Felkészülés

„A nap végén, miután meghallgattuk két fiatal és két frissen visszatért misszionárius bizonyosságát, elénekel-tük az Elhívottak című himnuszt – mondja Liss Andrea O., a Fredrikstad Egyházközségből. Úgy éreztem, hogy ha mindig ezt a himnuszt énekelem, az állandó emlékeztető lesz számomra, hogy misszionáriusokként Mennyei Atyánkat szolgáljuk, aki megáld bennünket.”

A nap végére a cövek fiataljai megértették, hogy nemcsak a jövőbeni teljes idejű missziójukra készülnek, hanem már most is és egész életükön át részük lehet misszionáriusi élményekben. ■

A szerző Norvégiában, Oslóban él.

MILYEN A MISSIONÁRIUS ÉLETE?

Tudjatok meg többet a misszionárius szolgálatra való felkészülésről kisfilmek, egyéb források és gyakori kérdésekre adott válaszok segítségével a youth.lds.org angol nyelvű oldalon (kattintsatok a "Missionary Preparation" feliratra).

SZOLGÁLJ most, hogy SZOLGÁLHASS még!

Írta: Miche Barbosa

Igaz történet alapján

„...az Úrnak szolgálatok teljes szíveteiből” (1 Sámuel 12:20).

Fussunk versenyt az épületig!” – mondta Mórmon, és a gyülekezeti ház tornyára mutatott, amely kikandikált a pálmák fölött. Olyan gyorsan futott, ahogy

csak bírt, hogy előbb érjen oda, mint az öccse Morian.

A fiúk és a szüleik már eddig is úgy másfél kilométert sétáltak az otthonuktól, de Mórmon és Morian

még akkor is teljes erőből futottak, amikor elérték az egyházközségi épület udvarának fémkapuját. Megálltak, hogy kifújják magukat.

Mielőtt eldönthették volna, hogy ki nyert, egy másik fiú kiáltott oda nekik: „Akartok focizni?”

Mórmon szerette a focit, de a családjával most azért érkezett, hogy kitarítsák és felkészítsék az egyházközség épületét a másnapi gyűlésekre.

Mórmon megrázta a fejét. „Most nem, talán majd később!” – kiáltotta a fiúnak.

Mórmon és Morian hamarosan serényen szorgoskodtak. Mórmon székeket tologatott és felsöpört az apukájával, miközben Morian felmosott az anyukájával.

Később a fiúk együtt mosták le a tükröket a mosdókban. „Nem gondoltam, hogy tetszeni fog ez a takarítás az egyházban, pedig szuper dolog – mondta Morian. És szerinted, Mórmon? Te is ezért jöttél ide ahelyett, hogy fociznál?”

Mórmonnak eszébe jutott az apukája. Ő volt az egyházközségük

püspöke, mégis szakított rá időt, hogy segítsen kitakarítani a gyülekezeti házat.

„Én azért vagyok itt, mert olyan szeretnék lenni, mint Apa” – válaszolta Mórmon.

Ezután az egyházközségében szolgáló misszionáriusok jutottak eszébe. Szorgalmasan kopogtatnak és megosztják másokkal a Mormon könyvét. Meghívják az embereket, hogy jöjjenek el az egyházba – abba az épületbe, amelyet a fiúk éppen takarítottak.

„Azért vagyok itt, mert egy nap majd én is missziót akarok szolgálni – gondolta magában Mórmon. – Most úgy segíthetek a misszionáriusoknak, ha előkészítem az egyházi épületet.”

Mórmonnak eszébe jutott, hogy másnap az öccsével reggel 6-kor fognak kelni, hogy fehér ingben és nyakkendőben el sétáljanak a gyülekezeti házba, és előkészítsék az elemis teremben a székeket és az énekeskönyveket.

„Azért vagyok itt, mert egy egyházi elhívásban akarok szolgálni” – gondolta magában.

Mórmonnak az jutott eszébe, hogy hamarosan diakónus lesz. Kioszthatja majd az úrvacsorát és sok egyéb módon is szolgálhat.

„Azért vagyok itt, mert jövőre megkapom a papságot, és már most meg akarok tenni mindent, hogy felkészüljek rá.”

Mórmon már meg is tett valamit a papságra készülve: megszerezte az Istenbe vetett hit kitüntetését.

Már eddig is azt tanulta, hogy hogyan éljen az evangélium szerint és hogyan szolgáljon másokat.

Végül ránézett öccsére a tükörben, és elmosolyodott.

„Azért vagyok itt, mert szeretem az Urat – mondta neki –, és a mostani szolgálat segít majd nekem, hogy felkészüljek a későbbi szolgálatra.” ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

FELKÉSZÜLÉS A PAPSÁGRA

David L. Beck, a Fiatal Férfiak általános elnöke tanácsai:

- Hívjátok meg a Lelket az életekbe, és válasszatok olyan barátokat, akik segítenek nektek a jót választani. Éljetek a *fiatalság erősségéért* című füzetben található normák szerint.
- Ismerjétek meg, hogy milyen feladataitok lesznek diakónusként. Olvassatok a papságról *Az Isten iránti kötelességem teljesítése*

és a *Hűek a hithez* könyvecskéből. Látogassatok el az egyházközségetek vagy gyülekezeteitek „Papsági előzetes” gyűlésére.

- Készüljétek fel, hogy elmentek a templomba keresztelkedni a halottakért.
- Fogadjátok lelkesen a többi fiatalal közösen tartott szórakoztató programokat és áhítatokat.
- Legyetek vele tisztában, hogy Mennyei Atyánk bízik bennetek és számít rátok. Fedezétek fel, hogy milyen sokat tehettek az Ő segítségével!

MATHILDE

készen áll, hogy Fiatal Nő legyen

Írta: Jenn Wilks, Egyesült Államok, Utah

Mathilde izgatottan várta, hogy hamarosan a Fiatal Nők közé járhasson, de nem volt benne biztos, hogy pontosan mire számítsen. Ezért beszélt a nagymamájával. Nagymamája Bonnie Oscarson nőtestvér, a Fiatal Nők általános elnöke Ő pedig néhány kitűnő tanáccsal tudott szolgálni!

Kérdezték meg az anyutokat vagy a nagyitokat, vagy valamelyik nőtestvért az egyházközségekben, hogy mire emlékeznek a Fiatal Nőkkel kapcsolatban. Lehet, hogy néhány szórakoztató dolgot fogtok hallani.

MÓKÁS TÉNY

Mathilde úgy hívja a nagymamáját: Mo. Ez az „anya” jelentésű svéd *moder* szó rövidítése.

Akkor...

Amikor Oscarson nőtestvér a Fiatal Nőkhöz tartozott, változatos jelvényeket nyert el különböző feladatok teljesítésével. Felvarrta őket egy vászonszalagra egy virággal együtt, amely a hithűséget jelképezte.

OSCARSON NŐTESTVÉR TANÁCSAI A FELKÉSZÜLÉSHEZ!

- Alakítsatok ki kapcsolatot Mennyei Atyáttal ima és a szentírások olvasása révén.
- Tudjatok meg többet a Személyes fejlődés programról.
- Olvassátok a szentírásokat, *A fiatalság erősségéért* című füzetet és a *Liahónát*.
- Kezdjétek el megtanulni a Fiatal Nők alapeszméjét. Minden héten el fogjátok ismételni a többi fiatal nővel együtt.

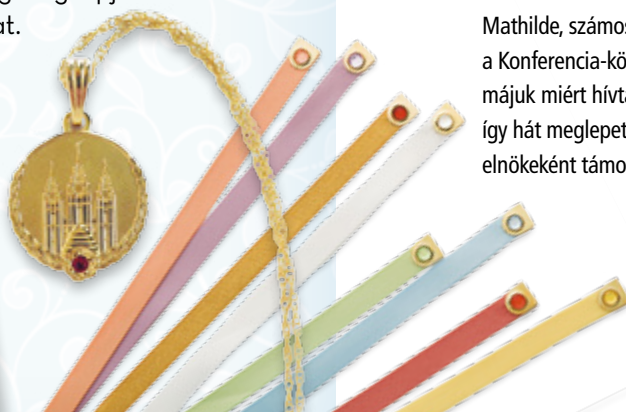
...és most

Ez a nyaklánc fog emlékeztetni titeket arra, hogy világosság legyetek mások előtt, és hogy kiálljatok az igazságért és az igazlelkűségért.

Ti is el fogtok nyerni különböző szalagokat, amikor elvégzitek a Személyes fejlődés értéktapasztalatokat és feladatokat.

Azután pedig megkapjátok a Fiatal Nő medálotokat.

ÚJ KEZDETEK

Mathilde egy Új kezdetek elnevezésű különleges tevékenységben vett részt. Az óra szórakoztató volt, és tanultak a Személyes fejlődésről.

Mathilde emellett az Istenbe vetett hit kitüntetés elnyerésén és a Hittételek megtanulásán is munkálkodik.

MATHILDE MÁR ALIG VÁRJA...

- ...a heti tevékenységeket.
- ...a Fiatal Nők osztályba járó többi lány megismerését.
- ...a Fiatal Nők táborokban való részvételt.

EGY KÜLÖNLEGES EMLÉK

Mathilde, számos unokatestvérével együtt, ott volt 2013. április 6-án a Konferencia-központban. Azt viszont nem tudták, hogy a nagymamájuk miatt hívta meg mindannyiukat az általános konferenciára, így hát meglepetten és izgatottan fogadták, amikor ott a Fiatal Nők elnökeként támogatták őt!

Ragyogjon hitünk!

Határozottan ♩. = 58-68

Szöveg: Jan Pinborough
Zene: Janice Kapp Perry

F C F Gm7 C7 F

Lányok 1. Mint Esz-ter, bát-ran ál - lok, _____ Hí-ven a pa - rancs-hoz. _____ Meny-
2. Mint Á - bis szol-gált oly rég, _____ Ter-jesz-tem az i - gét. _____ Én

B♭ C7 A7 Dm G7 C7

Fűk
nye - i A - tyám nagy ter - vét kö - vet - ve Meg - vé - del - me - zem a jót. _____ Mint
is meg - osz - tom cso - dás i - gaz - sá - gát, Jó hí - ré - nek szent fé - nyét. _____ Mo -

F C F Gm7 C7 F

Ne - fi, bát-ran ál - lok, _____ Min - den - kit szol - gá - lok. _____ Meny-
ró - ni a jó ü - gyért _____ a harc - tól so - se félt. _____ Fel -

B♭ C7 A7 Dm Gm7 C7 F Refrén

Lányok és fiúk
nye - i A - tyám nagy ter - vét kö - vet - ve Tisz - te - le - tet mu - ta - tok. _____
e - me - lem az i - gaz - ság zász - la - ját, Bát - ran küz - dök hi - te - mért. _____ Ra - gyog -

B♭ F C F B♭ F Gm7 C7 F

jon hi-tünk! El - jött az i - dőnk! Han-gunk mesz - sze száll. Az Úr az e - rőnk.

© Jan Pinborough és Janice Kapp Perry, 2013. Minden jog fenntartva.

Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi és otthoni használatra.

Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

KÜLÖNLEGES TANÚ

Írta:
Quentin L. Cook elder
 a Tizenkét Apostol Kvórumából

A Tizenkét Apostol Kvórumának tagjai Jézus Krisztus különleges tanúi.

Hogyan segíthetek a családtörténeti munkában?

*Cook elder azt javasolja, hogy tarsunk egy amolyan „Családfa összejövetelt”.
 Hogy hogyan?*

A családokból mindenki hozza magával a meglévő családtörténetét, a visszaemlékezéseit és a fényképeit, valamint a nagyszületek és a születek számára különleges tárgyakat.

Izgalmas a lehetőség, hogy többet tudjunk meg a családtagjaink életéről – honnan jöttek és hogyan éltek.

Derítsétek ki, hogy mely templomi szertartások várnak még elvégzésre, és osszátok ki az elvégzendő templomi munkával kapcsolatos feladatokat.

Segítsetek beszkenyelni és feltölteni ezeket a történeteket és képeket a Family Tree oldalra a Family Search.org címen.

A Gyökerek és ágak című beszéd alapján. Liahóna, 2014. máj. 47.

A család: Kiáltvány a világhoz című kiadványt Istentől kaptuk, hogy segítse a családomat

Írta: Erin Sanderson és Jean Bingham

A gyermekekben nagy erő rejlik – erő ahhoz, hogy megváltoztassák a családjukat! Nem minden család egyforma, de minden család fontos Mennyei Atyánknak. Ő azt szeretné, hogy a családjaink erősek legyenek, ezért adta nekünk segítségképpen A család: Kiáltvány a világhoz kinyilatkoztatást. Mennyei Atyánk tudja, hogy **ti** segíteni tudtok a családotoknak erőssé válni.

Ti egy olyan örökkévaló család részei vagytok, amelynek a segítségetekre van szüksége.

Ti boldogságot, kedvességet és szeretetet hozhattok a családotokba.

Ti odafigyelhettek egymásra, együtt dolgozhattok és játszhattok, megbocsáthattok egymásnak és segíthetitek egymást.

Ti együtt olvashatjátok a szentírásokat a családotokkal.

Ti jó példák lehettek a családotokban, amikor imádkoztok és megtartjátok a parancsolatokat. ■

A szerzők az Egyesült Államokban, Utahban élnek.

A CSALÁD KIÁLTVÁNY A VILÁGHOZ

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA
ELSŐ ELNÖKSÉGE ÉS A TIZENKÉT APOSTOL TANÁCSA

M Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és a nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló rendelkezésére vonatkozó tervében.

MINDEN EMBERI LÉNY – férfi és nő – Isten képmására teremtetett. Mindegyikük mennyei szülők szeretettel és rendeltetésekkel rendelkezik, és mint ilyenek, isteni természetűek és rendeltetésekkel rendelkeznek. Az ember neme alapvető jellemvonással rendelkezik, és az egyen földi élet előtti, halandó és örökkévaló azonososságának, valamint rendeltetésének.

A HALANDÓ ÉLET ELŐTTI BIRODALOMBAN a lélektájak és lélekledények Mennyei Atyájként ismerték Istent és hódoltak Néki, valamint elfogadták tervét, melyen keresztül fizikai testhez és földi tapasztalatokhoz juthattak annak érdekében, hogy tovább fejlődhessenek a tökéletesség felé, és végül az örök élet örököséiként elérjék isteni rendeltetésüket. A boldogság isteni tervre lehetővé teszi, hogy a családi kötelek a sítől is megmaradjanak. A szent templomokban elérhető szent szentírások és szövetségek lehetővé teszik az egyének számára, hogy visszatérjenek Isten jelenlétébe, a családok számára pedig, hogy az örökkévalóságra egyesüljenek.

AZ ELSŐ PARANC SOLAT, melyet Isten Ádámnak és Évának adott, arra a bennük rejlő lehetőségre vonatkozott, hogy egyszerű mint férj és feleség, szülőké válhassanak. Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint a szülőknek gondoskodniuk kell a gyermekeikről, hogy Isten megparancsolta, hogy csak olyan férfi és nő közötti házasságot kövessék, akik mint férj és feleség törvényes házasságot kötöttek.

KIJELENTJÜK, hogy a halandó élet megteremtésének módját Isten jelölte ki. Megegyesítjük az élet szent voltát, és Isten örökkévaló tervében játszott fontos szerepét.

MIND A FÉRNEK, mind a feleségnek komoly kötelessége, hogy szeressék egymást és törődjenek egymással, valamint gyermekeikkel. „Az Úrnak öröksége, a fiak gyermekei”

Ezt a kiáltványt Gordon B. Hinckley elnök elnöksége felülvizsgálta a Segítőgyűlés általános gyűlésén, melyet 1995. szeptember 23-án tartottak Salt Lake Cityben, Utah államban.

(Zsoltárok 127:3) A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretettel és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és lelki szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és büszkék legyenek, az ország törvényeinek engedelmeskedő állampolgárok legyenek. A férjek és feleségek – anyák és apák – fel kell fogadják Isten előtt ezen kötelességeik teljesítését.

A CSALÁDOT Isten rendelte el. A férfi és a nő közötti házasság a legalkalmasabb módja annak, hogy a házasság kötelekén belül mekképpen fogadják meg, és hogy olyan apa és anya nevelje fel őket, akik teljes hűséggel megtartják házassági fogadalmukat. A boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Isten útján épül. A sikeres házasságok és családok a hit, az ima, a bűnbánat, a megbocsátás, a tiszteltetés, az Úr Jézus Krisztus tanítására épül. A sikeres házasságok és családok a szeretet, az együttérzés, a munka és a tartalmas szabadidős tevékenységek tanítóiére épülnek, és azok által tartatnak. Isten tervére építik, és az apáknak gondoskodniuk kell a család szükségleteiről és annak védelméről. Az anyáknak kell a család szükségleteiről gondoskodniuk. Az anyáknak és az apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerségben segítsék egymást a szent feladatok elvégzésében. Cselekvőképtelenség, halál vagy más körülmények szükségessé tehetik ezen szerepek egyéni átalakítását. Szükség esetén a tágabb család nyújtson segítséget.

FIGYELMEZTETJÜK azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségét, akik házasságukat vagy gyermeküket bántalmazzák, vagy nem látják el családi kötelességeiket, hogy egy napon mindezt fel kell fogadják. Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok szétválása ősi és újkor proféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.

FELHÍVJUK mindenhol a felelős polgárokat és kormánytisztviselőket, hogy támogassák azokat a lépéseket, melyek célja a családnak mint a társadalom alapegységének a fenntartása és megerősítése.

Szentírás

- János 15:11

Ötletek családi beszélgetéshez

Mennyei Atyánk azt szeretné, hogy a családok erősek legyenek és visszatérjenek Hozzá. Beszéljétek meg, mit tehetnek az egyes családtagok, hogy segítsenek erőssé tenni a családokat?

Megerősíthetem a családomat, ha

Megerősíthetem a családomat, ha

Megerősíthetem a családomat, ha

Megerősíthetem a családomat, ha

Megerősíthetem a családomat, ha

Megerősíthetem a családomat, ha

Megerősíthetem a családomat, ha

Megerősíthetem a családomat, ha

Képes vagy rá!

Fogj egy tiszta, üres konzervdobozt, és ragaszd rá ezt a címkét (jobbra), valamint néhány fényképet vagy rajtot. A színes csíkokra írd egy-egy ötletet arra vonatkozóan, hogy mivel erősítheted a családot. Vágd ki a csíkokat és rakd őket a dobozba. Mindennap húzz egy csíkot a dobozból és tedd meg, ami rá van írva. Amikor azon leszel, hogy megvalósítsd az ötleteidet, az sokat fog jelenteni a családnak!

KÉPES
VAGYOK RÁ!

Bárbara vagyok Chiléből

Részlet Amie Jane Leavitt interjújából

Bárbara Chilében, a Dél-Amerika nyugati partján elterülő országban él. Ez egy hosszú és keskeny, szalag alakú ország. Vannak forró és száraz részei (mint az Atacama-sivatag), és trópusi, nedves részei (mint a Húsvét-sziget). Bárbara a chilei fővárosban, Santiagóban él. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

Az osztályomban én vagyok az egyházunk egyetlen tagja. Ez lehetőséget ad arra, hogy Jézus Krisztusról és a Mormon könyvről meséljek a barátaimnak. Egyszer a legjobb barátom megkért, hogy tanítsam meg imádkozni. Így is tettem. Utána mindketten imádkoztunk ebéd előtt az iskolában.

Kilenc éves vagyok, és két öcsém van. Igyekszem jó nővérük lenni és segíteni gondoskodni róluk, és játszom is velük. Szeretek gyerekekről gondoskodni. Amikor felnövök, tanítani szeretnék.

2013-ban lettem nyolc éves, és akkor apukám megkeresztelt és konfirmált engem. Annyira izgatott voltam! Ez egy különleges élmény volt, amelyre mindig emlékezni fogok.

*¡Hola,
amigos!**

**„Szervuszatok, barátaim!” – spanyolul.*

Chilében szórakoztatóak az ünnepeink. Szeptember 18-án a függetlenség napját, 19-én pedig a fegyveres erők napját ünnepeljük. Ezalatt a két nap alatt a La Cueca nevű nemzeti táncunkat táncoljuk és az empanadának nevezett fincsi húsos táskát esszük.

Hétvégenként a családom szívesen kirándul és quadozik a környékbeli hegyekben. Szeretünk strandolni is.

Karácsonykor különleges ételt eszünk: tonhallal töltött paradicsomot. Chilében pontosan szenteste éjfélkor jön a Mikulás. Ráadásul fenn is maradhatunk, amíg meg nem érkezik!

OLY GYÖNYÖRŰ A TEMPLOM!

A Chilei Santiago templom volt az első templom, amelyet egy spanyolajkú országban építettek. 1983. szeptember 15-én szentelték fel. Dél-Amerikában ez volt a második templom.

ÚTRA KÉSZEN!

Bárbara táskája össze van készítve, benne néhány kedvenc holmijával. Ezek közül ti mit raknátok a saját táskátokba?

A MI OLDALUNK

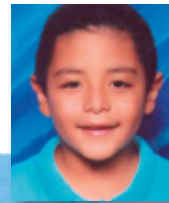

Egy nap, nem sokkal a keresztelőm előtt, a nagymamámnál voltam. Amikor lement a pincébe, hogy felhozzon valamit, megbotlott, elesett és nem tudott felkelni. Kiabált nekem, de én tévéztem és nem hallottam meg. Úgy 10 perccel később egy halk hang szólított a nevemen: „Tom!” Elmentem megkeresni a nagymamám és ott találtam a földön fekvve. Nem voltam elég erős ahhoz, hogy egyedül felsegítsem, így hát átszaladtam a szomszéd nénihez. Ő átjött és felsegítette a nagymamám.

Nagyi ezt mondta nekem: „Tom, akit hallottál, az a Szentlélek volt. Én túl messze voltam tőled ahhoz, hogy meghallhass engem.”

Tudom, hogy a Szentlélek suttogott hozzám. Most már meg vagyok keresztelve és örülök, hogy megkaptam a Szentlélek ajándékát.

Tom R., 8 éves, Németország

Liu C., 7 éves, Ecuador

Natalia A., 10 éves, Kolumbia

A 7 éves Thierry M., Braziliából, szeret az Elemibe járni és himnuszokat énekelni. Tudja, hogy a templom az Úr háza.

A 8 éves Olivia I., Romániából, szeret segíteni édesanyjának a ház takarításában. Az édesanyja őt és 13 barátját tanítja otthon, és amikor szünetet tartanak, akkor Olivia szeret tanító néniest játszani. Szívesen utazgat a szüleivel, és tölt időt a nagyszüleivel. Amikor megkeresztelkedett, nagyon közel érezte magát Mennyei Atyánkhoz, és hálás azért, hogy a Szentlélek segítheti a döntéseiben. Kedvenc elemis éneke a Kövesd a prófétát (Gyermekek énekeskönyve, 58.).

A 8 éves Olivia I., Romániából, szeret segíteni édesanyjának a ház takarításában. Az édesanyja őt és 13 barátját tanítja otthon, és amikor szünetet tartanak, akkor Olivia szeret tanító néniest játszani. Szívesen utazgat a szüleivel, és tölt időt a nagyszüleivel. Amikor megkeresztelkedett, nagyon közel érezte magát Mennyei Atyánkhoz, és hálás azért, hogy a Szentlélek segítheti a döntéseiben. Kedvenc elemis éneke a Kövesd a prófétát (Gyermekek énekeskönyve, 58.).

Ti is beküldhettek egy saját rajzot, fényképet vagy történetet a liahona.lds.org honlapon keresztül, vagy e-mailben a liahona@ldschurch.org címre (írjátok a tárgymezőbe azt, hogy Our Page), vagy levélben a következő címre:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420 2420
Salt Lake City UT 84150-0024 USA

Minden beküldésnek tartalmaznia kell a gyermek teljes nevét, nemét és korát (3–11 éves kor között), továbbá a szülő nevét, az egyházközséget vagy gyülekezetet, a cöveket vagy kerületet, továbbá a szülő írott hozzájárulását (e-mailben is elégséges) a gyermek fényképének és munkájának leközléséhez. A beküldött munkák átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Adrián Ochoa elder
a Hetvenektől

Nézz fel!

„Vigyázzatok azért minden időben, kérvén...” (Lukács 21:36).

Nyolcéves koromban két unokatestvéremmel elküldtek bennünket a szomszédos városba, hogy élelmet vásároljunk. Visszatekintve elképesztőnek tartom, mennyire bízott bennünk a nagymamám, illetve a nagynéném és a nagybátyám. Ragyogóan tiszta volt a reggeli égbolt, amikor elindultunk a három lovunkon.

A pusztaság közepén úgy döntöttünk, hogy leszállunk a lovainkról, és játszunk egyet az üveggolyóinkkal. Annyira belemerültünk a játékba, hogy nem néztünk fel az eget fokozatosan beborító sötét felhőkre. Mire ráeszméltünk, hogy jön a vihar,

már arra sem maradt időnk, hogy lóra üljünk. A felhőszakadás és a jég olyan hevesen csapott le ránk, hogy nem tehetünk mást: gyorsan leszereltük a lovakat, és a nyeregtakarók alá bújtunk. A lovaink ezután szétszaladtak.

Lovak nélkül, átázva és átfázva indultunk a közeli városka felé, amilyen gyorsan csak bírtunk. Később járt már, amikor bekopogtattunk egy utunkba kerülő ház ajtaján. Az ott lakó család ellátott bennünket törölközőkkel, megettetett ízletes babos burritóval, aztán pedig ágyba dugott bennünket egy döngölt padlójú szobában.

Az unokatestvéreimmel ragyogó napsütéses, gyönyörű égbolt tekintett

le ránk, amikor reggel felébredtünk. Egy férfi kopogtatott az ajtón, aki három elveszett fiút keresett. Soha nem felejttem, amit hazafelé láttunk: emberek sokaságát, akik egész éjjel bennünket kerestek. Az elsők között pedig ott állt a szerető nagymamám, nagybátyám és nagynéném. Megöleltek minket és sírtak az örömtől, hogy megtalálták az elveszettnek hitt gyermekeiket.

Szerető Mennyei Atyánk törődik velünk. Izgatottan várja, hogy hazatérjünk. Mindenütt látjuk magunk körül a lelki viharok jeleit. Nézzünk fel, majd pedig készüljünk fel úgy, hogy naponta erősítjük a biztonságunkat! ■

Családi csapat

Könnyebb nyerni, amikor mindenki együttműködik.

Írta: Sheralee Hardy

Igaz történet alapján

Olyan jó, ha segítünk
(Gyermekek énekes-
könyve, 108.).

Adám nagyot
sóhajtott, amikor
Apával távoztak a
meccsről. „Sehogy nem
értem – mondta. – Olyan
sok jó játékosunk van.
Akkor miért nem tudunk
gólt rúgni?”

Apa jól focizott. Talán
ő el tudja magyarázni.

„Szerintem meg kell
tanulnotok csapatban
dolgozni – válaszolta

Apa. – Mindannyian gólt
akartok rúgni, igaz?”

„Igen – felelte Ádám.
– De mégsem lehetünk
mindannyian gólszerzők.
Erre gondoltál?”

Apa bólintott. „Egyedül
nem jutsz el a gólig.
Először a hátvédeknek
meg kell szerezniük
a labdát a másik
csapattól, igaz?”

Ádám felnevetett:
„Elég nehéz gólt rúgni,
ha nincs nálad a labda.”

„Pontosan – mondta
Apa. – Azután a hátvédek

átpasszolják valakinek,
aki majd gólt tud rúgni.
Senki nem tudja egyedül
megcsinálni.”

„Ja, végül is” – mondta
Ádám.

Amikor hazaértek,
Anya éppen vacsorát
főzött, miközben a
kisbabát is a kezében
tartotta. „Hogy ment
a meccs?” – kérdezte.

„Megint veszítettünk
– válaszolta Ádám.
– De legközelebb majd
jobban fog menni.”

„Ez a jó hozzáállás”

– mondta Anya.

„Éhen halok!” – kiáltotta Marci, amikor beszaladt Soma és Levi társaságában.

„Fiúk, segítenétek megteríteni az asztalt és elpakolni a játékokat?”

– kérdezte Anya.

Mind a négy fiú morgolódt.

„De én nem is játszottam a játékokkal – mondta Soma.

– Rengeteg ideig fog tartani elpakolni!” Marci nyöszörgött.

Apa nevetett: „Azt hiszem, a családjukban ugyanaz a gond, mint Ádám csapatában.”

„Milyen gond?” – kérdezte Soma.

„Nem működünk együtt – válaszolta Ádám. – Mindannyian gólt akarunk rúgni, vagyis vacsorázni akarunk. Mégis Anyára hagyjuk az egészet.”

„Pontosan! – mondta Apa. – Hogyan tudnánk közösen, csapatban dolgozni?”

Ádámnak támadt egy ötlete. „Mi lenne, ha Soma és én terítenénk? A többiek pedig összeszedik a játékokat.”

„Nagyszerű ötlet!” – mondta Apa.

Hamarosan elkészült a vacsora. Ádám összefonta a karját az imához. Örült, hogy a családja csapatként dolgozott együtt. Azt remélte, hogy a focicsapata is így tesz majd. ■

A szerző Kanadában, Albertában él.

Írta:
M. Russell Ballard elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

MEGTÉVESZTÉSEK

Az őszt különösen izgalmas időszak a horgászoknak, mert a pisztrángot majdnem kielégíthetetlen étvágy űzi ilyenkor, hogy felkészítse magát a téli táplálékhiány idejére.

A műcsalival horgászók ügyes, megtévesztő trükkökkel látnak hozzá a pisztrángfogáshoz. A jó horgász tanulmányozza a pisztráng viselkedését, az időjárást, a vízáramlatot, valamint azt, hogy milyen rovarokat esznek a pisztrángok, és ezek mikor rajzanak. A csalit gyakran kézzel készíti. Tudja, hogy az apró horgokba ágyazott műrovaroknak tökéletesen megtévesztőknek kell lenniük, mert a pisztráng a legkisebb hibát is észreveszi, és nem kapja be a horgot.

Milyen izgalmas is látni, amikor egy pisztráng a vízfelszínen áttörve bekapja a horgot, majd ellenáll, amíg ki nem merül, és végül ki nem rántják a vízből. A horgász tudása és tehetsége ütközik meg a nemes pisztráng erejével és ügyességével.

A műcsalik használata, hogy ezekkel rászedjük és kifogjuk a halat, jól példázza azt, ahogyan Lucifer igyekszik megkísérteni, megtéveszteni és csapdába csalni minket.

A horgászhoz hasonlóan, aki tudja, hogy a pisztrángot hajtja az éhség, Lucifer is ismeri az „éhségünket”, vagyis a gyengeségeinket, és olyan hamis csalikkal kísért minket, amelyeket ha bekapunk, kiránthat az élet patakjából, és saját kegyetlen hatása alá vonhat minket. A hobbi horgásztól eltérően, aki kifogja a halat, majd sértetlenül visszadobja a vízbe, Lucifer önként nem enged el. Célja az, hogy áldozatait olyan nyomorulttá tegye, amilyen ő maga.

Ellenünk leginkább azt a módszert használja, hogy hazugsággal és megtévesztéssel meggyőz minket, hogy a gonosz jó, a jó pedig gonosz. Sátán kezdettől fogva, már a nagy mennyei

tanácsban is „az ember önrendelkezésének elpusztítására törekedett, amelyet én, az Úristen adtam neki...” (Mózes 4:3).

Az ember Istentől kapott önrendelkezéséért ma is folyik a harc. Sátán és a kegyeltjei mindenhová kiteszik körénk a csalijaikat, azt remélve, hogy meginogunk és ráharapunk valamelyikre, hogy aztán hamis módszereivel Sátán kifogjon minket.

Testvéreim, óvakodjunk mindannyian azoktól a mesterséges csaliktól, amelyeket az emberek hamis halásza, Lucifer dob elének. Legyen bölcsességünk és lelki éleslátásunk ezek felismeréséhez, és utasítsuk vissza azt a sok veszélyes dolgot, amit felajánl.

Azoknak pedig, akik valamilyen káros szenvedély rabjai, azt mondom: van remény, mert Isten szereti minden gyermekét, és mert az Úr Jézus Krisztus engesztelése előtt nincs lehetetlen. ■

Részlet az „Ó, milyen ravasz a gonosznak terve!” című beszédből. Liahóna, 2010. nov. 108–110.

BEPILLANTÁS

Vajon mai pionír vagyok-e?

„Nagy tisztelettel adózunk azoknak a pioníroknak, akik átkeltek a síkságon, hogy eljussanak a Sóstó völgyébe, de nem feledjük azt sem, hogy napjainkban sokkal több pionír él. Ők nem tolnak maguk előtt kézikocsikat, de sok tekintetben nagyon hasonlóak hozzájuk: hallották az Úr hangját a Mormon könyvén és személyes imáikon keresztül. Hittel és bűnbánatot tartva beléptek a keresztlővizbe, és szilárdan megvetették lábukat az evangélium termékeny talaján. Krisztus tanítványaiként készek voltak áldozatot hozni azért, ami helyes és igaz. És a Szentlélek ajándéka segítségével állhatatosan folytatják útjukat az örök élet felé.”

Témakörök ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

44. o.

Kiállni azért, AMIBEN hiszünk

Öt fiatal felnőtt mondja el, hogyan védtek meg a hitüket, amikor ellenállásba ütköztek.

FIATALOKNAK

Hogyan tegyünk fel lényeges kérdéseket

A kérdések a tanítás kiváló eszközei lehetnek – ha megfelelően vannak feltéve. Ez a cikk megmutatja ennek módját.

54. o.

GYERMEKEKNEK

68. o.

Üdvözlét a fiatal nőknek

Bonnie L. Oscarson nőtestvér és az unokája, Mathilde, megosztanak néhány olyan dolgot, amelyekre bizton számíthatsz a Fiatal Nők között.